Rom-traktaten (Dansk)
- Traktat om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fælleskab

Traktat underskrevet:

25. marts 1957

Traktat i kraft:

1. januar 1958

Teksten stammer fra:

Teksten er fra EUR-Lex's traktatsamling. Se samlingen her: http://eur-lex.europa.eu/en/treaties/index.htm

Beskrivelse:

Traktaten opretter Det Europæiske Økonomiske Fælleskab

Folketingets EU-Oplysning
- Folketingets EU-Oplysning har samlet EU's traktater i en historisk database. Du kan se de resterende traktater her: www.euo.dk/dokumenter/traktat/

TRAKTAT

om oprettelse af

D E T E U R O P Æ I S K E Ø K O N O M I S K E

F Æ L L E S S K A B

I/DK

T R A K T A T

I/DK

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

SOM ER BESLUTTET PÅ at skabe grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk,

SOM HAR DET FORSÆT gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt for deres lande ved at fjerne de skranker, der deler Europa,

SOM SÆTTER DET som et væsentligt mål for deres bestræbelser stadig at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold,

SOM ERKENDER, at fjernelsen af bestående hindringer kræver fælles indsats med henblik på at sikre en vedvarende ekspansion, ligevægt i samhandelen og redelig konkurrence,

SOM TILSTRÆBER at styrke enheden i deres økonomier og at fremme disses harmoniske udvikling ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindre begunstigede områders stilling,

SOM ØNSKER gennem en fælles handelspolitik at bidrage til gradvis ophævelse af restriktionerne i den internationale samhandel,

SOM ER SINDET at bekræfte den solidaritet, der knytter Europa og de oversøiske lande sammen, og som ønsker at sikre disse lande øget velstand i overensstemmelse med grundsætningerne i De Forenede Nationers Pagt,

SOM HAR SAT SIG FOR ved denne forening af de økonomiske kræfter at bevare og styrke freden og friheden, og som opfordrer de øvrige europæiske folk, der deler dette ideal, til at tilslutte sig disse bestræbelser,

HAR VEDTAGET at oprette et Europæisk Økonomisk Fællesskab, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul-Henri SPAAK, udenrigsminister;

Baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler;

Professor dr. Walther HALLSTEIN, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU, udenrigsminister;

Maurice FAURE, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI, ministerpræsident;

Professor Gaetano MARTINO, udenrigsminister;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister;

Lambert SCHAUS, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS, udenrigsminister;

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

FØRSTE DEL

PRINCIPPERNE

ARTIKEL 1

Ved denne Traktat opretter De høje kontraherende Parter indbyrdes et EUROPÆISK ØKONOMISK FÆLLESSKAB.

ARTIKEL 2

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fællesmarked og gennem gradvis tilnærmelse af Medlemsstaternes økonomiske politik at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion, en øget stabilitet, en hurtigere højnelse af levestandarden og snævrere forbindelser mellem de Stater, som det forener.

ARTIKEL 3

Med de i foranstående artikel nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

a) ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning,

b) indførelse af en fælles toldtarif og af en fælles handelspolitik over for tredjeland,

c) fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne,

d) indførelse af en fælles politik på landbrugsområdet,

e) indførelse af en fælles politik på transportområdet,

f) gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes,

g) anvendelse af fremgangsmåder, der muliggør en samordning af Medlemsstaternes økonomiske politik, og som gør det muligt at modvirke uligevægt på deres betalingsbalancer,

h) indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for fællesmarkedets funktion,

i) oprettelse af en europæisk Socialfond med henblik på at forbedre arbejdstagernes beskæftigelsesmuligheder og bidrage til en højnelse af deres levestandard,

j) oprettelse af en europæisk Investeringsbank, der har til formål at lette Fællesskabets økonomiske ekspansion gennem skabelsen af nye ressourcer,

k) associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på i fællesskab at fremme den økonomiske og sociale udvikling.

ARTIKEL 4

(1) De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

- en Forsamling
- et Råd
- en Kommission
- en Domstol

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

(2) Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt Udvalg med rådgivende funktioner.

ARTIKEL 5

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne Traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne Traktats målsætning i fare.

ARTIKEL 6

(1) Medlemsstaterne samordner i snævert samarbejde med Fællesskabets institutioner deres økonomiske politik i det omfang, dette er nødvendigt for at nå de mål, som er fastlagt i denne Traktat.

(2) Fællesskabets institutioner påser, at Medlemsstaternes indre og ydre finansielle stabilitet ikke bringes i fare.

ARTIKEL 7

Inden for denne Traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal og efter høring af Forsamlingen give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.

ARTIKEL 8

(1) Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år.

Overgangsperioden er inddelt i tre etaper, hver på fire år, hvis varighed kan ændres under nedennævnte betingelser.

(2) Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.

(3) Overgangen fra første til anden etape er betinget af en konstatering af, at de i Traktaten særligt fastsatte mål for den første etape i det væsentlige faktisk er nået, og at forpligtelserne, med forbehold af de i denne Traktat fastsatte undtagelser og fremgangsmåder, er blevet overholdt.

Denne konstatering sker ved udløbet af det fjerde år ved en enstemmig afgørelse af Rådet på grundlag af Kommissionens beretning. Dog kan en Medlemsstat ikke hindre en enstemmig afgørelse under påberåbelse af, at den ikke har opfyldt sine egne forpligtelser. Såfremt der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med et år.

Ved udgangen af det femte år sker Rådets konstatering under de samme betingelser. Hvis der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med endnu et år.

Ved udgangen af det sjette år sker Rådets konstatering med kvalificeret flertal på grundlag af Kommissionens beretning.

(4) Inden en måned efter sidstnævnte afstemning kan en medlemsstat, der er kommet i mindretal, eller, når fornøden stemmeflerhed ikke er nået, enhver af Medlemsstaterne, af Rådet begære udmeldt en voldgiftsinstans, hvis afgørelse er bindende for alle Medlemsstaterne og for Fællesskabets institutioner. Denne voldgiftsinstans består af tre medlemmer, som på forslag af Kommissionen udpeges af Rådet med enstemmighed.

Såfremt Rådet ikke inden en måned efter anmodningen har udpeget voldgiftsinstansens medlemmer, udpeges de af Domstolen, inden endnu en måned er forløbet.

Voldgiftsinstansen udpeger selv sin formand.

Den træffer sin afgørelse senest seks måneder efter den i stk. (3), sidste afsnit, nævnte afstemning i Rådet.

(5) Anden og tredje etape kan kun forlænges eller forkortes ved en af Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed truffet beslutning.

(6) Bestemmelserne i de foregående stykker kan ikke have til følge, at overgangsperioden forlænges ud over i alt femten år efter denne Traktats ikrafttræden.

(7) Med forbehold af de i denne Traktat nævnte undtagelser eller afvigelser skal overgangsperiodens udløb være sidste frist for såvel ikrafttræden af alle fastsatte bestemmelser som for gennemførelsen af alle foranstaltninger, som oprettelsen af fællesmarkedet indebærer.

ANDEN DEL

FÆLLESSKABETS GRUNDLAG

AFSNIT I

Frie varebevægelser

ARTIKEL 9

(1) Fællesskabets grundlag er en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre Medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

(2) Bestemmelserne i kapitel 1, første afdeling, og i kapitel 2 i dette afsnit finder anvendelse på varer med oprindelse i Medlemsstaterne, og på de varer hidrørende fra tredjeland, som frit kan omsættes i Medlemsstaterne.

ARTIKEL 10

(1) Ved varer, som frit kan omsættes i en Medlemsstat, forstås sådanne fra tredjeland hidrørende varer, for hvilke de af vedkommende Medlemsstat foreskrevne formaliteter i forbindelse med indførslen er blevet opfyldt, og for hvilke denne Medlemsstat har opkrævet gældende told og afgifter med tilsvarende virkning, og for hvilke disse told- og afgiftsbeløb ikke er blevet helt eller delvis godtgjort.

(2) Kommissionen fastlægger inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden formerne for det administrative samarbejde, der skal gennemføres med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. (2), idet den tager hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at begrænse de formalitetskrav, der stilles til handelen.

Inden udgangen af det første år efter denne Traktaks ikrafttræden fastsætter Kommissionen de bestemmelser, der i samhandelen mellem Medlemsstaterne skal gælde for varer med oprindelse i en Medlemsstat, og til hvis fremstilling er medgået materialer, der ikke har været pålagt told eller afgifter med tilsvarende virkning, som var gældende for dem i den eksporterende Medlemsstat, eller for hvilke disse told- eller afgiftsbeløb er blevet helt eller delvis godtgjort.

Ved fastsættelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen hensyn til reglerne for fjernelsen af tolden inden for Fællesskabet og for den gradvise gennemførelse af den fælles toldtarif.

ARTIKEL 11

Medlemsstaterne træffer enhver passende foranstaltning med henblik på at gøre det muligt for regeringerne inden for de fastsatte frister at opfylde de forpligtelser vedrørende told, som påhviler dem i henhold til denne Traktat.

Kapitel 1

TOLDUNIONEN

Første afdeling

Fjernelse af tolden mellem Medlemsstaterne

ARTIKEL 12

Medlemsstaterne afstår fra at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og fra at forhøje de toldsatser og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel.

ARTIKEL 13

(1) Den indførselstold, som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden i overensstemmelse med de i artiklerne 14 og 15 fastsatte bestemmelser.

(2) Afgifter, der har tilsvarende virkning som indførselstold, og som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden. Kommissionen fastsætter gennem direktiver det tempo, i hvilket afviklingen skal foregå. Den lader sig herved lede af de i artikel 14, stk. (2) og (3), fastsatte bestemmelser og af de direktiver, som Rådet udsteder i medfør af den nævnte artikels stk. (2).

ARTIKEL 14

(1) For hver vare udgør den pr. 1. januar 1957 anvendte toldsats den basistoldsats, ud fra hvilken de successive nedsættelser skal foretages.

(2) Afviklingstempoet bestemmes på følgende måde:

a) i løbet af første etape gennemføres den første nedsættelse et år efter denne Traktats ikrafttræden; den anden atten måneder derefter; den tredje ved udgangen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;

b) i løbet af anden etape gennemføres en nedsættelse atten måneder efter etapens begyndelse; anden nedsættelse atten måneder efter den foregående; tredje nedsættelse gennemføres et år senere;

c) de nedsættelser, der herefter skal gennemføres, foretages i løbet af tredje etape; på forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal tempoet herfor ved udstedelse af direktiver.

(3) Ved den første nedsættelse sætter Medlemsstaterne indbyrdes toldsatser i kraft, der for hver vare svarer til basistoldsatsen nedsat med 10%.

Ved hver senere nedsættelse skal hver Medlemsstat reducere samtlige sine toldsatser, sådan at det samlede toldprovenu, som dette er defineret i stk. (4), mindskes med 10%, dog således, at nedsættelsen for hver enkelt vare mindst skal udgøre 5% af basistoldsatsen.

Så længe toldsatsen for en vare overstiger 30%, skal hver nedsættelse dog mindst udgøre 10% af basistoldsatsen.

(4) For hver medlemsstat beregnes det i stk. (3) omhandlede samlede toldprovenu ved at multiplicere værdien af den i året 1956 fra de øvrige Medlemsstater hidrørende indførsel med basistoldsatserne.

(5) De særlige spørgsmål, der opstår ved anvendelsen af de foregående stykker, løses af Rådet, på forslag af Kommissionen, ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

(6) Medlemsstaterne gør over for Kommissionen rede for, hvordan de foran anførte regler for nedsættelse af toldsatserne anvendes. For hver enkelt vares vedkommende søger de at gennemføre en nedsættelse, der svarer til:

- mindst 25% af basistoldsatsen ved udløbet af første etape;
- mindst 50% af basistoldsatsen ved udløbet af anden etape.

Kommissionen retter passende henstillinger til Medlemsstaterne, såfremt den finder, at der er fare for, at de i artikel 13 opstillede mål og de i dette stykke fastsatte procenter ikke kan nås.

(7) På forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen kan Rådet ved en med enstemmighed truffet afgørelse ændre bestemmelserne i denne artikel.

ARTIKEL 15

(1) Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan enhver Medlemsstat i løbet af overgangsperioden helt eller delvis suspendere opkrævningen af told på varer indført fra de øvrige Medlemsstater. Den giver de øvrige Medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

(2) Medlemsstaterne erklærer sig rede til at nedsætte deres toldsatser over for de øvrige Medlemsstater i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i artikel 14, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold gør det muligt.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

ARTIKEL 16

Medlemsstaterne afskaffer, senest ved udgangen af første etape, indbyrdes udførselstold og afgifter med tilsvarende virkning.

ARTIKEL 17

(1) Bestemmelserne i artiklerne 9 - 15, stk. (1), anvendes på finanstoldsatser. Disse satser tages dog ikke i betragtning ved beregningen af det samlede toldprovenu eller ved beregningen af den i artikel 14, stk. (3) og (4), omhandlede sænkning af toldniveauet.

Disse satser nedsættes på hvert trin med mindst 10% af basistoldsatsen. Medlemsstaterne kan nedsætte dem i et hurtigere tempo end fastsat i artikel 14.

(2) Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om deres finanstoldsatser.

(3) Medlemsstaterne bevarer retten til at erstatte denne told med en intern afgift, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 95.

(4) Såfremt Kommissionen finder, at det volder en Medlemsstat alvorlige vanskeligheder at afløse en finanstoldsats, bemyndiger den denne Stat til at opretholde satsen på betingelse af, at den afskaffes senest seks år efter denne Traktats ikrafttræden. Anmodning om sådan bemyndigelse skal foreligge inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden.

Anden afdeling

Oprettelse af den fælles toldtarif

—

ARTIKEL 18

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at bidrage til udviklingen af den internationale handel og til formindskelse af hindringerne for samhandelen ved at indgå aftaler, der på grundlag af gensidighed og til fælles fordel tager sigte på en sænkning af toldsatserne under det almindelige niveau, som de ville kunne påberåbe sig som følge af oprettelsen af en indbyrdes toldunion.

ARTIKEL 19

(1) På de betingelser og med de begrænsninger, som er bestemt i det følgende, fastsættes satserne i den fælles toldtarif som det aritmetiske gennemsnit af de toldsatser, der anvendes i de fire toldområder, som Fællesskabet omfatter.

(2) Ved udregningen af dette gennemsnit benyttes de af Medlemsstaterne pr. 1. januar 1957 anvendte toldsatser.

For så vidt angår den italienske tarif, forstås dog ved den anvendte toldsats den sats, der var gældende før den midlertidige nedsættelse på 10%. For de positioner, for hvilke tariffen indeholder en konventionalsats, træder denne sats endvidere i stedet for den anvendte sats som ovenfor defineret, såfremt den ikke overstiger sidstnævnte sats med mere end 10%. Overstiger konventionalsatsen den således definerede anvendte toldsats med mere end 10%, benyttes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit den anvendte toldsats, forhøjet med 10%.

For så vidt angår de i liste A opregnede positioner, erstattes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit de anvendte toldsatser af de i denne liste nævnte satser.

(3) Satserne i den fælles toldtarif må ikke overstige:

a) 3% for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste B;

b) 10% for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste C;

c) 15% for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste D;

d) 25% for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste E; såfremt Beneluxlandenes tarif for disse varer indeholder en toldsats, der ikke overstiger 3%, forhøjes denne sats til 12% ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit.

(4) Liste F fastsætter de toldsatser, der finder anvendelse på de deri opregnede varer.

(5) De toldpositionslister, der er nævnt i denne artikel og i artikel 20, findes i Bilag I til denne Traktat.

ARTIKEL 20

De toldsatser, der skal finde anvendelse på varerne i liste G, fastsættes ved forhandling mellem Medlemsstaterne. Hver Medlemsstat kan til denne liste føje andre varer, hvis samlede værdi dog ikke må overstige 2% af værdien af dens samlede indførsel fra tredjeland i året 1956.

Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at få disse forhandlinger påbegyndt inden udgangen af det andet år efter denne Traktakts ikrafttræden og afsluttet inden udløbet af første etape.

I tilfælde af, at der for visse varer ikke kan opnås enighed inden for disse tidsfrister, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, satserne i den fælles toldtarif indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal.

ARTIKEL 21

(1) De tekniske vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af artiklerne 19 og 20, skal i de to første år efter denne Traktats ikrafttræden på forslag af Kommissionen løses af Rådet ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

(2) Inden udløbet af første etape eller senest samtidig med fastsættelsen af toldsatserne træffer Rådet, på forslag af Kommissionen, med kvalificeret flertal beslutning om sådanne tilpasninger, som anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 19 og 20 nødvendiggør af hensyn til den fælles toldtarifs indre harmoni, idet hensyn i særlig grad skal tages til forarbejdningsgraden af de forskellige varer, hvorpå tariffen finder anvendelse.

ARTIKEL 22

Kommissionen afgør inden to år efter denne Traktats ikrafttræden, i hvilket omfang de i artikel 17, stk. (2), omhandlede finanstoldsatser skal benyttes ved beregningen af det i artikel 19, stk. (1), nævnte aritmetiske gennemsnit. Den tager hensyn til det beskyttelseselement, som de kan indebære.

Inden seks måneder efter denne afgørelse kan hver medlemsstat kræve, at den i artikel 20 foreskrevne fremgangsmåde anvendes på vedkommende vare, uden at den i denne artikel nævnte begrænsning skal udgøre en hindring herfor.

ARTIKEL 23

(1) Med henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif ændrer Medlemsstaterne de over for tredjeland anvendte toldsatser på følgende måde:

a) for de toldpositioner, for hvilke de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser ikke afviger mere end 15% fra satserne i den fælles toldtarif, bringes sidstnævnte satser i anvendelse ved udløbet af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;

b) i de øvrige tilfælde anvender hver Medlemsstat fra samme dato en told, der formindsker forskellen mellem de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser og satserne i den fælles toldtarif med 30%;

c) denne forskel formindskes yderligere med 30% ved udløbet af anden etape;

d) for så vidt angår de toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke kendes ved udløbet af første etape, bringer hver Medlemsstat inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse i henhold til artikel 20, de toldsatser i anvendelse, som følger af reglerne i dette stykke.

(2) En Medlemsstat, som har opnået den i artikel 17, stk. (4), nævnte bemyndigelse, fritages i dennes gyldighedsperiode for at bringe de foranstående bestemmelser i anvendelse for så vidt angår de toldpositioner, som tilladelsen omfatter. Ved dennes ophør anvender den pågældende Medlemsstat den sats, der følger af anvendelsen af reglerne i foregående stykke.

(3) Den fælles toldtarif gennemføres i sin helhed senest ved overgangsperiodens udløb.

ARTIKEL 24

Med henblik på tilpasningen til den fælles toldtarif har Medlemsstaterne ret til at ændre toldsatserne i et hurtigere tempo end i artikel 23 angivet.

ARTIKEL 25

(1) Finder Kommissionen, at produktionen i Medlemssatserne af visse af de i listerne B, C og D nævnte varer ikke er tilstrækkelig til at dække en Medlemsstats forsyninger, samt at disse forsyninger for en væsentlig dels vedkommende traditionelt beror på indførsel fra tredjeland, indrømmer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den pågældende Medlemsstat toldkontinger, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

(2) For så vidt angår varerne i liste E og de varer i liste G, for hvilke toldsatserne er blevet fastsat i medfør af artikel 20, stk. 3, indrømmer Kommissionen, på begæring, en Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, såfremt en ændring af forsyningskilderne eller utilstrækkelige forsyninger inden for Fællesskabet vil kunne få skadelige virkninger for den pågældende Medlemsstats forarbejdende industrier.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

(3) For så vidt angår de varer, der er opregnet i Bilag II til denne Traktat, kan Kommissionen bemyndige en Medlemsstat til helt eller delvis

at suspendere opkrævningen af told efter de gældende satser eller indrømme den toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, på betingelse af at der ikke herved fremkommer alvorlige forstyrrelser på markedet for de nævnte varer.

(4) Kommissionen foretager periodiske undersøgelser af de i henhold til denne artikel bevilgede toldkontingenter.

ARTIKEL 26

Kommissionen kan bemyndige en Medlemsstat, som befinder sig i særlige vanskeligheder, til for visse positioner i dens toldtarif at udsætte den nedsættelse eller forhøjelse af toldsatserne, der skal gennemføres i henhold til artikel 23.

Bemyndigelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum og kun for et antal toldpositioner, som i alt udgør højst 5% af værdien af den pågældende Stats indførsel fra tredjeland i det sidste år, for hvilket statistiske oplysninger foreligger.

ARTIKEL 27

Inden udløbet af første etape træffer Medlemsstaterne i fornødent omfang foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser vedrørende told. Kommissionen retter de i denne henseende nødvendige henstillinger til Medlemsstaterne.

ARTIKEL 28

Rådet træffer med enstemmighed beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af toldsatser i den fælles toldtarif. Efter overgangsperiodens udløb kan Rådet dog på forslag af Kommissionen og gældende for et tidsrum af højst seks måneder med kvalificeret flertal træffe beslutning om ændringer eller suspensioner, der ikke overstiger 20% af hver toldsats. Disse ændringer eller suspensioner kan på de samme betingelser kun forlænges for yderligere et tidsrum af seks måneder.

ARTIKEL 29

Kommissionen tager under udøvelsen af de hverv, der er betroet den i medfør af denne afdeling, hensyn til:

a) nødvendigheden af at fremme samhandelen mellem Medlemsstaterne og tredjeland,

b) udviklingen af konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet i det omfang, denne udvikling medfører en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne,

c) Fællesskabets behov for forsyninger med råvarer og halvfabrikata, idet den samtidig bør påse, at konkurrencevilkårene mellem Medlemsstaterne med hensyn til færdigvarer ikke fordrejes,

d) nødvendigheden af at undgå alvorlige forstyrrelser i Medlemsstaternes økonomiske liv og af at sikre en rationel udvikling af produktionen og en forøgelse af forbruget inden for Fællesskabet.

Kapitel 2

OPHÆVELSE AF DE KVANTITATIVE RESTRIKTIONER MELLEM MEDLEMSSTATERNE

ARTIKEL 30

Kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er med forbehold af nedennævnte bestemmelser forbudt mellem Medlemsstaterne.

ARTIKEL 31

Medlemsstaterne afholder sig fra indbyrdes at indføre nye kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Denne forpligtelse gælder dog kun for det liberaliseringsniveau, som er nået på grundlag af de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 trufne afgørelser. Senest seks måneder efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om de i henhold til disse afgørelser opstillede lister over liberaliserede varer. De således bekendtgjorte lister konsolideres mellem Medlemsstaterne.

ARTIKEL 32

Medlemsstaterne afstår fra i deres indbyrdes samhandel at gøre de på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden gældende kontingenter og foranstaltninger med tilsvarende virkning mere restriktive.

Disse kontingenter skal være afskaffet senest ved udløbet af overgangsperioden. De afvikles i løbet af denne periode i overensstemmelse med de nedenfor fastsatte betingelser.

ARTIKEL 33

(1) Et år efter denne Traktats ikrafttræden omdanner hver Medlemsstat de bilaterale kontingenter, der er oprettet over for de øvrige Medlemsstater, til globalkontingenter, som uden forskelsbehandling vil kunne udnyttes af samtlige øvrige Medlemsstater.

Samtidig forhøjer Medlemsstaterne disse globalkontingenter således, at der gennemføres en forhøjelse i forhold til det foregående år på mindst 20% af deres samlede værdi. For hver enkelt vare forhøjes globalkontingentet dog med mindst 10%.

Hvert år forhøjes kontingenterne i forhold til det foregående år efter de samme regler og med de samme procenter.

Den fjerde forhøjelse finder sted ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden; den femte et år efter påbegyndelsen af anden etape.

(2) Såfremt globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare ligger under 3% af produktionen i den pågældende Stat, fastsættes senest et år efter denne Traktats ikrafttræden et kontingent på mindst 3% af denne produktion. Dette kontingent forhøjes til 4% efter det andet år og til 5% efter det tredje år. Derefter forhøjer den pågældende Medlemsstat hvert år kontingentet med mindst 15%.

Såfremt varen ikke produceres i den pågældende Medlemsstat, fastsætter Kommissionen ved beslutning et passende kontingent.

(3) Ved udløbet af det tiende år skal ethvert kontingent svare til mindst 20% af den indenlandske produktion.

(4) Såfremt Kommissionen ved en beslutning fastslår, at indførslen af en vare i to på hinanden følgende år har været mindre end det gældende kontingent, kan dette globalkontingent ikke tages i betragtning ved beregning af globalkontingenternes samlede værdi. I et sådant tilfælde ophæver Medlemsstaten kontingenteringen af den pågældende vare.

(5) For de kontingenter, som svarer til mere end 20% af den indenlandske produktion af vedkommende vare, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nedsætte den i stk. (1) foreskrevne minimumssats på 10%. En

sådan ændring berører dog ikke forpligtelsen til årligt at forøge globalkontingenternes samlede værdi med 20%.

(6) De Medlemsstater, som har foretaget en mere vidtgående liberalisering end den, de var forpligtet til i henhold til de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 trufne beslutninger, er berettiget til at tage størrelsen af den autonomt liberaliserede import i betragtning ved beregningen af den i stk. (1) omhandlede samlede årlige forhøjelse på 20%. Denne beregning kræver Kommissionens forudgående godkendelse.

(7) Kommissionen udsteder direktiver for fremgangsmåden og tempoet for afviklingen mellem Medlemsstaterne af de foranstaltninger med tilsvarende virkning som kontingenter, der består på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden.

(8) Såfremt Kommissionen finder, at anvendelsen af de i denne artikel fastsatte bestemmelser, navnlig anvendelsen af de heri fastsatte procentsatser, ikke gør det muligt at sikre den i artikel 32, stk. 2, foreskrevne afvikling af kontingenterne, kan Rådet på forslag af Kommissionen, i løbet af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, ændre den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde og især gennemføre en forhøjelse af de fastsatte procentsatser.

ARTIKEL 34

(1) Kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Medlemsstaterne.

(2) Senest ved udløbet af første etape ophæver Medlemsstaterne de kvantitative udførselsrestriktioner og alle de foranstaltninger med tilsvarende virkning, der består ved denne Traktats ikrafttræden.

ARTIKEL 35

Medlemsstaterne erklærer sig rede til over for de andre Medlemsstater at fjerne deres kvantitative ind- og udførselsrestriktioner i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i de foregående artikler, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold tillader det.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

ARTIKEL 36

Bestemmelserne i artiklerne 30-34 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

ARTIKEL 37

(1) Medlemsstaterne tilpasser gradvis de statslige handelsmonopoler, således at enhver forskelsbehandling af Medlemsstaternes statsborgere med hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår er udelukket fra overgangsperiodens udløb.

Denne artikels bestemmelser finder anvendelse på ethvert organ, gennem hvilket en Medlemsstat, de jure eller de facto, direkte eller indirekte, kontrollerer, leder eller øver mærkbar indflydelse på indførsel eller udførsel mellem Medlemsstaterne. Disse bestemmelser finder også anvendelse på statskoncessionerede monopoler.

(2) Medlemsstaterne afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, som strider mod de i stk. (1) anførte principper, eller som begrænser rækkevidden af de artikler, der angår afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne.

(3) Tempoet for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er foreskrevet i stk. (1), skal tilpasses den i artiklerne 30-34 foreskrevne fjernelse af kvantitative restriktioner for de samme varer.

Såfremt en vare kun er underkastet et statsligt handelsmonopol i en eller flere af Medlemsstaterne, kan Kommissionen bemyndige de andre Medlemsstater

til, så længe den i stk. (1) nævnte tilpasning ikke har fundet sted, at anvende beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

(4) I tilfælde af, at et statsligt handelsmonopol indebærer en regulering, der tilsigter at lette afsætningen eller sikre en bedre udnyttelse af landbrugsprodukter, skal der ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel sikres tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, idet hensyn tages til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres.

(5) Medlemsstaternes forpligtelser gælder kun i det omfang, de er forenelige med bestående internationale aftaler.

(6) Fra begyndelsen af første etape udfærdiger Kommissionen henstillinger vedrørende den nærmere udformning af og tempoet for gennemførelsen af den i denne artikel omhandlede tilpasning.

AFSNIT II

Landbruget

I/DK

ARTIKEL 38

(1) Fællesmarkedet omfatter tillige landbruget og handelen med landbrugsvarer. Ved landbrugsvarer forstås jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter og fiskeriprodukter samt varer, der direkte er forbundet med disse produkter, og som har undergået en første bearbejdning.

(2) Bestemmelserne vedrørende fællesmarkedets oprettelse finder anvendelse på landbrugsvarer, medmindre andet er bestemt i artiklerne 39-46.

(3) De varer, på hvilke bestemmelserne i artiklerne 39-46 finder anvendelse, er opregnet i listen i Bilag II til denne Traktat. Dog træffer Rådet senest to år efter Traktatens ikrafttræden med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutning om, hvilke yderligere varer der skal optages på denne liste.

(4) Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarerne ledsages af udformningen af en for Medlemsstaterne fælles landbrugspolitik.

ARTIKEL 39

(1) Den fælles landbrugspolitik har til formål:

a) at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften,

b) herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer,

c) at stabilisere markederne,

d) at sikre forsyningerne,

e) at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

(2) Ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages der hensyn til:

a) landbrugserhvervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder,

b) nødvendigheden af, at ønskelige tilpasninger gennemføres gradvis,

c) den kendsgerning, at landbruget i Medlemsstaterne udgør en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed.

ARTIKEL 40

(1) Medlemsstaterne udvikler den fælles landbrugspolitik gradvis i løbet af overgangsperioden og fastlægger den senest ved udløbet af denne periode.

(2) Med henblik på at nå de i artikel 39 nævnte mål oprettes en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer.

Alt efter varernes art skal denne markedsordning antage en af nedennævnte former:

a) fælles konkurrenceregler,

b) en tvungen samordning af de forskellige nationale markedsordninger,

c) en europæisk markedsordning.

(3) Den fælles ordning under en af de i stk. (2) nævnte former kan omfatte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de i artikel 39 fastsatte mål, især prisregulering, støtte til såvel produktion som afsætning af de forskellige varer, oplagrings- og udligningsordninger samt fælles ordninger til stabilisering af ind- eller udførsel.

Den fælles ordning skal begrænses til at forfølge de i artikel 39 anførte mål og bør udelukke enhver form for forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller forbrugere.

En eventuel fælles prispolitik skal baseres på fælles kriterier og ensartede beregningsmetoder.

(4) Med henblik på at muliggøre, at formålet med den i stk. (2) omhandlede fælles ordning nås, kan der oprettes et eller flere struktur- og garantifond for landbruget.

ARTIKEL 41

Med henblik på at nå de i artikel 39 anførte mål kan der inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik navnlig fastsættes bestemmelser om:

a) en effektiv samordning af de bestræbelser, der udfoldes inden for den faglige uddannelses, forskningens og den landbrugsfaglige oplysnings område; denne samordning kan indebære, at projekter eller institutioner finansieres i fællesskab,

b) fælles foranstaltninger med henblik på udvidelse af forbruget af visse varer.

ARTIKEL 42

Bestemmelserne i kapitlet om konkurrenceregler finder kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter dette inden for rammerne af de bestemmelser og i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 43, stk. (2) og (3), samt under hensyntagen til den i artikel 39 angivne målsætning.

Rådet kan især tillade ydelse af støtte:

a) med henblik på at beskytte bedrifter, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold,

b) inden for rammerne af økonomiske udviklingsprogrammer.

ARTIKEL 43

(1) Med henblik på at fastlægge retningslinjerne for en fælles landbrugspolitik sammenkalder Kommissionen, så snart denne Traktat er trådt i kraft, Medlemsstaterne til en konference for at foretage en sammenligning af deres landbrugspolitik, især ved at opstille en opgørelse over deres produktionsmuligheder og behov.

(2) Inden to år efter denne Traktats ikrafttræden fremlægger Kommissionen, under hensyntagen til arbejdet på den i stk. (1) nævnte konference og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, forslag vedrørende udarbejdelse og iværksættelse af den fælles landbrugspolitik, herunder også om afløsning af nationale markedsordninger med en af de i artikel 40, stk. (2), nævnte former for fælles ordning, såvel som om iværksættelsen af de i dette afsnit særligt nævnte foranstaltninger.

Disse forslag skal tage hensyn til sammenhængen mellem de landbrugsspørgsmål, som er omhandlet i dette afsnit.

På forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen udsteder Rådet, med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal, forordninger eller direktiver eller vedtager beslutninger uden herved at begrænse rækkevidden af sine eventuelle henstillinger.

(3) Rådet kan under de i foregående stykke anførte betingelser med kvalificeret flertal vedtage at lade den i artikel 40, stk. (2), omhandlede fælles ordning afløse nationale markedsordninger, såfremt:

a) den fælles ordning yder Medlemsstater, der modsætter sig en sådan afløsning, og som har en national ordning for vedkommende produktion, tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, når der tages hensyn til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres, og

b) denne ordning sikrer samhandelen inden for Fællesskabet betingelser svarende til dem, der gælder på et nationalt marked.

(4) Såfremt der er tilvejebragt en fælles ordning for visse råvarer, medens der endnu ikke findes en fælles ordning for de hertil svarende forarbejdede produkter, kan de pågældende råvarer indføres fra lande uden for Fællesskabet, hvis de anvendes til fremstilling af forarbejdede produkter, som er bestemt til udførsel til tredjeland.

ARTIKEL 44

(1) For så vidt den gradvise afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne kan føre til sådanne priser, at virkeliggørelse af de i artikel 39 fastsatte mål bringes i fare, er det i overgangsperioden enhver Medlemsstat tilladt for visse varers vedkommende at anvende en mindsteprisordning i stedet for kontingenter, uden forskelsbehandling og kun i det omfang, det ikke hæmmer den i artikel 45, stk. (2), nævnte udvidelse af samhandelen, således at indførslen, hvis priserne er lavere end mindstepriserne:

- enten midlertidigt kan suspenderes eller nedskæres,
- eller betinges af, at den finder sted til priser, som er højere end den for den pågældende vare fastsatte mindstepris.

I sidstnævnte tilfælde fastsættes mindstepriserne eksklusive told.

(2) Mindstepriserne må hverken medføre en formindskelse af den mellem Medlemsstaterne ved denne Traktats ikrafttræden bestående samhandel eller hindre en gradvis udvidelse af denne. Mindstepriserne må ikke anvendes på en sådan måde, at de hindrer udviklingen af en naturlig præference mellem Medlemsstaterne.

(3) Så snart denne Traktat er trådt i kraft, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen objektive kriterier for opbygning af mindsteprissystemer og for fastsættelse af mindstepriser.

Disse kriterier skal især tage hensyn til de gennemsnitlige indenlandske produktionsomkostninger i den Medlemsstat, som anvender mindsteprisen, til de enkelte virksomheders stilling i forhold til disse gennemsnitlige produktionsomkostninger og til nødvendigheden af inden for fællesmarkedet gradvis at forbedre landbrugets driftsvilkår og fremme den nødvendige tilpasning og specialisering.

Af hensyn til de tekniske fremskridt og for at fremskynde disse samt for gradvis at nærme priserne inden for fællesmarkedet til hinanden foreslår Kommissionen tillige en fremgangsmåde til revision af disse kriterier.

Disse kriterier såvel som fremgangsmåden ved deres revision skal fastsættes af Rådet med enstemmighed i løbet af de tre første år efter denne Traktats ikrafttræden.

(4) Indtil Rådets beslutning træder i kraft, kan Medlemsstaterne fastsætte mindstepriserne på betingelse af, at de på forhånd underretter Kommissionen og de øvrige Medlemsstater herom med henblik på at give disse adgang til at fremsætte deres bemærkninger.

Så snart Rådets beslutning er truffet, fastsætter Medlemsstaterne mindstepriserne på grundlag af de kriterier, der er fastsat på den ovenfor beskrevne måde.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal korrigere de af Medlemsstaterne trufne afgørelser, såfremt de ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte kriterier.

(5) Såfremt det ved begyndelsen af tredje etape endnu ikke har været muligt at fastsætte de ovennævnte objektive kriterier for visse varers vedkommende, kan Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal ændre de mindstepriser, der anvendes på disse varer.

(6) Ved overgangsperiodens udløb opstilles en fortegnelse over endnu gældende mindstepriser. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med et flertal på 9 stemmer efter den i artikel 148, stk. (2), første afsnit, fastsatte vægtfordeling, den ordning, der skal anvendes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

ARTIKEL 45

(1) Indtil de nationale ordninger afløses af en af de i artikel 40, stk. (2), omhandlede former for en fælles ordning, fremmes udviklingen af samhandelen for så vidt angår de varer, for hvilke der i visse Medlemsstater findes:

- bestemmelser, hvis formål er at sikre indenlandske producenter afsætning af deres produktion, og
- et importbehov,

ved afslutning af langtidsaftaler eller -kontrakter mellem eksporterende og importerende Medlemsstater.

Disse aftaler eller kontrakter skal sigte mod gradvis at fjerne al forskelsbehandling ved anvendelsen af disse bestemmelser over for de forskellige producenter i Fællesskabet.

Disse aftaler eller kontrakter afsluttes i løbet af første etape under hensyntagen til princippet om gensidighed.

(2) For så vidt angår mængderne baseres disse aftaler eller kontrakter på det gennemsnitlige omfang af samhandelen mellem Medlemsstaterne for de pågældende varers vedkommende i de sidste tre år inden denne Traktats ikrafttræden, og de forudser en forøgelse af dette omfang inden for rammerne af de foreliggende behov under hensyntagen til de traditionelle handelsveje.

For så vidt angår priserne, skal disse aftaler eller kontrakter gøre det muligt for producenterne at afsætte de aftalte mængder til priser, der gradvis nærmer sig dem, som købslandets producenter opnår ved salg på hjemmemarkedet.

Den gradvise tilnærmelse til disse priser skal gennemføres så regelmæssigt som muligt og være tilendebragt senest ved udløbet af overgangsperioden.

Priserne fastsættes ved forhandling mellem de pågældende parter inden for rammerne af de direktiver, som Kommissionen udfærdiger vedrørende anvendelsen af de to foregående afsnit.

Forlænges første etape, sker opfyldelsen af aftaler eller kontrakter på de vilkår, der gælder ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden, ligesom forpligtelserne til at forøge mængderne og til at tilpasse priserne udskydes indtil overgangen til anden etape.

Medlemsstaterne udnytter alle de muligheder, som deres lovbestemmelser, navnlig på importpolitikkens område, åbner med henblik på at sikre afslutningen

og opfyldelsen af disse aftaler eller kontrakter.

(3) I det omfang, Medlemsstaterne har behov for råvarer til fremstilling af varer, der er bestemt til udførsel til lande uden for Fællesskabet i konkurrence med tredjelands varer, skal disse aftaler eller kontrakter ikke være til hinder for indførsel fra tredjeland af de til dette formål bestemte råvarer. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse, hvis Rådet med enstemmighed beslutter at give bevilling til betalinger, der er nødvendige for at udligne merprisen for indførsel på grundlag af sådanne aftaler eller kontrakter sammenlignet med de for tilsvarende leverancer på verdensmarkedet gældende priser.

ARTIKEL 46

Såfremt en vare i en Medlemsstat er underkastet en national markedsordning eller en anden indenlandsk regulering med tilsvarende virkning, som i konkurrencemæssig henseende påvirker en lignende produktion i en anden Medlemsstat, pålægger Medlemsstaterne vedkommende vare en udligningsafgift ved indførslen fra den Medlemsstat, i hvilken markedsordningen eller reguleringen findes, medmindre denne Medlemsstat pålægger en udligningsafgift ved udførslen.

Kommissionen fastsætter disse afgifter på det niveau, som er nødvendigt for at genoprette ligevægten; den kan ligeledes tillade anvendelsen af andre foranstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

ARTIKEL 47

Det økonomiske og sociale Udvalgs landbrugssektion står til disposition for Kommissionen med henblik på i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 197 og 198 at forberede Udvalgets drøftelser vedrørende de opgaver, som er pålagt det i dette afsnit af Traktaten.

AFSNIT III

Den frie bevægelighed for personer,
tjenesteydelser og kapital

Kapitel 1

ARBEJDSKRAFTEN

ARTIKEL 48

(1) Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet gennemføres senest ved overgangsperiodens udløb.

(2) Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af Medlemsstaternes arbejdstagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.

(3) Med forbehold af de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, indebærer den retten til:

a) at søge faktisk tilbudte stillinger;

b) frit at bevæge sig inden for Medlemsstaternes område i dette øjemed;

c) at tage ophold i en af Medlemsstaterne for dér at have beskæftigelse i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for indenlandske arbejdstageres beskæftigelse;

d) at blive boende på en Medlemsstats område på de af Kommissionen ved gennemførelsesforordninger fastsatte vilkår efter at have haft ansættelse dér.

(4) Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration.

ARTIKEL 49

Så snart denne Traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg ved udstedelse

af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i foregående artikel, især ved at:

a) sikre et snævert samarbejde mellem de nationale arbejdskraftmyndigheder;

b) afskaffe efter en gradvis gennemført plan sådanne administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis samt de for adgangen til ledige stillinger fastsatte frister, som hidrører enten fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville hindre arbejdskraftens frie bevægelighed;

c) afskaffe efter en gradvis gennemført plan alle frister og andre begrænsninger, som er fastsat enten i indenlandsk lovgivning eller i aftaler, der tidligere er indgået mellem Medlemsstaterne, og som byder arbejdstagere fra de øvrige Medlemsstater andre vilkår for det frie beskæftigelsesvalg end dem, der gælder for indenlandske arbejdstagere;

d) iværksætte ordninger, der kan formidle og skabe ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet på en måde, som udelukker alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i de forskellige egne og industrier.

ARTIKEL 50

Inden for rammerne af et fælles program fremmer Medlemsstaterne udvekslingen af unge arbejdstagere.

ARTIKEL 51

På forslag af Kommissionen vedtager Rådet med enstemmighed de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende:

a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse;

b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for Medlemsstaternes områder.

Kapitel 2

ETABLERINGSRETTEN

ARTIKEL 52

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal de restriktioner, som hindrer statsborgere i en Medlemsstat i frit at etablere sig på en anden Medlemsstats område, gradvis ophæves i løbet af overgangsperioden. Denne gradvise ophævelse skal også omfatte hindringer for, at statsborgere i en Medlemsstat, bosat på en Medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet vedrørende kapitalen indebærer etableringsfriheden adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder, herunder navnlig selskaber i den i artikel 58, stk. 2, anførte betydning, på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

ARTIKEL 53

Med forbehold af de bestemmelser, der er fastsat i denne Traktat, indfører Medlemsstaterne ikke nye begrænsninger i adgangen for andre Medlemsstaters statsborgere til at etablere sig på vedkommende Stats område.

ARTIKEL 54

(1) På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen vedtager Rådet inden udløbet af første etape med enstemmighed en almindelig plan for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter sit forslag for Rådet

i løbet af de to første år af første etape.

For hvert erhvervsområde fastsætter planen de almindelige betingelser for virkeliggørelsen af etableringsfriheden og i særdeleshed etaperne herfor.

(2) På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgren.

(3) Rådet og Kommissionen udfører de opgaver, som er overdraget dem i henhold til ovennævnte bestemmelser, navnlig ved:

a) i almindelighed i første række at behandle de erhverv, for hvis vedkommende etableringsfrihed i særlig grad vil fremme udviklingen af produktion og handel;

b) at sikre et snævert samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder med henblik på at lære de særlige forhold at kende, der gør sig gældende inden for Fællesskabet på de forskellige erhvervsområder;

c) at ophæve de administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis, som hidrører fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville være en hindring for etableringsfriheden;

d) at påse, at arbejdstagere fra en Medlemsstat, som er beskæftiget på en anden Medlemsstats område, kan forblive på dette område for dér at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, såfremt de opfylder de betingelser, som de skulle opfylde, hvis de kom ind i denne Stat på det tidspunkt, hvor de ville påbegynde denne virksomhed;

e) at gøre det muligt for statsborgere i en Medlemsstat at erhverve og udnytte fast ejendom, der ligger i en anden Medlemsstat, for så vidt dette ikke strider mod principperne i artikel 39, stk. (2);

f) at lade den gradvise fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden inden for hver af de pågældende erhvervsgrene gælde både betingelserne for at oprette agenturer, filialer eller datterselskaber på en Medlemsstats område, og betingelserne for, at personale fra hovedvirksomheden kan indtræde i disses ledende eller kontrollerende organer;

g) i det nødvendige omfang og med det formål at gøre dem lige byrdefulde at samordne de garantier, som kræves i Medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser;

h) at sikre, at etableringsvilkårene ikke fordrejes som følge af støtteforanstaltninger fra Medlemsstaternes side.

ARTIKEL 55

Virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en Medlemsstat, er i den pågældende Stat ikke omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal undtage visse erhverv fra bestemmelserne i dette kapitel.

ARTIKEL 56

(1) Bestemmelserne i dette kapitel og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, udelukker ikke anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

(2) På forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt.

ARTIKEL 57

(1) For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen med enstemmighed i løbet af første etape og derefter med kvalifice-

ret flertal direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

(2) Med samme mål for øje udsteder Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen inden overgangsperiodens udløb direktiver om samordning af Medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Enstemmighed kræves i sådanne spørgsmål, som i mindst en af Medlemsstaterne er reguleret ved lov, og i spørgsmål om forholdsregler vedrørende beskyttelse af opsparingen, især ydelse af kredit og udøvelse af bankvirksomhed, og vedrørende de i de enkelte Medlemsstater fastsatte betingelser for udøvelse af lægegerning og lignende virksomhed samt farmaceutisk virksomhed. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse med enstemmighed i løbet af første etape og derefter med kvalificeret flertal.

(3) For så vidt angår udøvelse af lægegerning eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige Medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.

ARTIKEL 58

Selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en Medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, ligestilles for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel med personer, der er statsborgere i Medlemsstaterne.

Ved selskaber forstås privatretlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.

Kapitel 3

TJENESTEYDELSER

ARTIKEL 59

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, gradvis afskaffes i løbet af overgangsperioden, for så vidt angår statsborgere i Medlemsstaterne, der er bosat i et andet af Fællesskabets lande end modtageren af den pågældende ydelse.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed vedtage at udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i tredjeland og bosat inden for Fællesskabet.

ARTIKEL 60

Som tjenesteydelser i denne Traktats forstand betragtes de ydelser, der normalt udføres mod betaling, i det omfang de ikke omfattes af bestemmelserne vedrørende den frie bevægelighed for varer, kapital og personer.

Tjenesteydelserne omfatter især:

a) virksomhed af industriel karakter,

b) virksomhed af handelsmæssig karakter,

c) virksomhed af håndværksmæssig karakter,

d) de liberale erhvervs virksomhed.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet om etableringsretten kan tjenesteyderen midlertidigt udøve sin virksomhed i det land, hvor ydelsen præsteres, på samme vilkår, som det pågældende land fastsætter for sine egne statsborgere.

ARTIKEL 61

(1) Den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport.

(2) Liberaliseringen af de af bankernes og forsikringsselskabernes tjenesteydelser, som er forbundet med kapitalbevægelser, skal gennemføres sideløbende med den gradvise liberalisering af kapitalbevægelserne.

ARTIKEL 62

Medmindre andet er bestemt i denne Traktat, må Medlemsstaterne ikke indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved Traktatens ikrafttræden.

ARTIKEL 63

(1) Inden udløbet af første etape vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen med enstemmighed en almindelig plan for afskaffelse af bestående begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet herom i løbet af de to første år af første etape.

Planen fastsætter for hver kategori af tjenesteydelser de almindelige vilkår og etaperne for liberaliseringen.

(2) På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape i liberaliseringen af en bestemt tjenesteydelse.

(3) De i stk. (1) og (2) omhandlede forslag og beslutninger skal i almindelighed i første række tage sigte på tjenesteydelser, som direkte påvirker produktionsomkostningerne, eller hvis liberalisering bidrager til at lette vareudvekslingen.

ARTIKEL 64

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at gennemføre liberaliseringen af tjenesteydelser i videre udstrækning, end de er forpligtet til i henhold til de direktiver, der er udstedt i medfør af artikel 63, stk. (2), hvis deres almindelige økonomiske situation og forholdene i vedkommende erhvervsgren gør det muligt.

Kommissionen retter henstillinger til de pågældende Medlemsstater herom.

ARTIKEL 65

Så længe begrænsningerne i den fri udveksling af tjenesteydelser ikke er afskaffet, anvender hver Medlemsstat dem over for alle de i artikel 59, stk. 1, omhandlede tjenesteydere, uanset disses nationalitet eller opholdssted.

ARTIKEL 66

Bestemmelserne i artiklerne 55-58 finder anvendelse på det i dette kapitel omhandlede sagsområde.

Kapitel 4

KAPITAL

ARTIKEL 67

(1) I det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, afskaffer Medlemsstaterne gradvis i løbet af overgangsperioden indbyrdes restriktioner for kapitalbevægelser, såfremt kapitalen tilhører personer, der er bosat eller har hjemsted i Medlemsstaterne, ligesom de ophæver enhver forskelsbehandling, der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse.

(2) Løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne frigøres for alle restriktioner senest ved udløbet af første etape.

ARTIKEL 68

(1) Medlemsstaterne udsteder på områder, der omhandles i dette kapitel, så liberalt som muligt valutabevillinger i det omfang, disse endnu er nødvendige efter denne Traktats ikrafttræden.

(2) Såfremt en Medlemsstat anvender sine indenlandske bestemmelser vedrørende kapitalmarkedet og långivningen på kapitalbevægelser, der er liberaliseret i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, skal det ske uden forskelsbehandling.

(3) Lån, der er bestemt til direkte eller indirekte at finansiere en Medlemsstat eller dens lokale offentlige organer, kan kun emitteres eller anbringes i andre Medlemsstater, såfremt de pågældende Stater er blevet enige herom. Denne bestemmelse hindrer ikke anvendelsen af artikel 22 i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank.

ARTIKEL 69

På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå rådfører sig med det i artikel 105 omhandlede monetære Udvalg, udsteder Rådet med enstemmighed i løbet af de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver om den gradvise gennemførelse af bestemmelserne i artikel 67.

ARTIKEL 70

(1) For så vidt angår kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne og tredjeland, foreslår Kommissionen Rådet foranstaltninger til gradvis samordning af Medlemsstaternes valutapolitik. Rådet udsteder med enstemmighed direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering.

(2) Kan foranstaltninger, der er truffet i medfør af foregående stykke, ikke fjerne forskellene mellem Medlemsstaternes valutabestemmelser, og skulle disse forskelle tilskynde personer, der er bosiddende eller har hjemsted i en af Medlemsstaterne, til at benytte de i artikel 67 nævnte lettelser for overførsel inden for Fællesskabet til at omgå de i en Medlemsstat over for tredjeland gældende bestemmelser, kan denne Stat efter at have rådført sig med de øvrige Medlemsstater og Kommissionen træffe egnede forholdsregler med henblik på at fjerne disse vanskeligheder.

Finder Rådet, at disse forholdsregler begrænser de frie kapitalbevægelser inden for Fællesskabet ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de i foregående afsnit nævnte vanskeligheder, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse forholdsregler.

ARTIKEL 71

Medlemsstaterne bestræber sig på hverken at indføre nye valutarestriktioner inden for Fællesskabet, der påvirker kapitalbevægelserne og de løbende betalinger i forbindelse hermed, eller at skærpe gældende regler.

De erklærer sig rede til, i det omfang deres økonomiske situation, herunder især deres betalingsbalances stilling, tillader det, at gå videre i liberaliseringen på kapitalområdet end forudset i de foregående artikler.

Kommissionen kan efter indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstillinger til Medlemsstaterne herom.

ARTIKEL 72

Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om de kapitalbevægelser til eller fra tredjeland, som de har kendskab til. Kommissionen kan i denne forbindelse fremsætte sådanne udtalelser til Medlemsstaterne, som den finder formålstjenlige.

ARTIKEL 73

(1) Såfremt kapitalbevægelserne medfører forstyrrelser i kapitalmarkedets funktion i en Medlemsstat, bemyndiger Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg den pågældende Stat til på kapitalbevægelsernes område at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde bemyndigelsen og ændre nævnte vilkår og udformning.

(2) En Medlemsstat, der er i vanskeligheder, kan dog selv træffe de ovennævnte foranstaltninger, såfremt det på grund af disses hemmelige eller hastende karakter måtte være nødvendigt. Kommissionen og Medlemsstaterne skal underrettes om disse foranstaltninger senest på tidspunktet for deres ikrafttræden. I dette tilfælde kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

AFSNIT IV

Transport

ARTIKEL 74

På det i dette afsnit omhandlede sagsområde søger Medlemsstaterne at nå Traktatens mål inden for rammerne af en fælles transportpolitik.

ARTIKEL 75

(1) Med henblik på at gennemføre bestemmelsen i artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen, indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal:

a) fælles regler for international transport til eller fra en Medlemsstats område eller gennem en eller flere Medlemsstaters områder;

b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en Medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;

c) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

(2) De i litra a og b i foregående stykke omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.

(3) Under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af fællesmarkedets oprettelse, fastsætter Rådet som afvigelse fra den i stk. (1) omhandlede fremgangsmåde med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen af transportvæsenet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.

ARTIKEL 76

Indtil de i artikel 75, stk. (1), omhandlede bestemmelser er fastsat, kan ingen medlemsstat uden Rådets enstemmige samtykke ændre de bestemmelser,

der gælder på transportområdet ved denne Traktats ikrafttræden, på en sådan måde, at de direkte eller indirekte bliver mindre gunstige for transportvirksomheder fra andre Medlemsstater end for indenlandske transportvirksomheder.

ARTIKEL 77

Støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med denne Traktat.

ARTIKEL 78

Enhver foranstaltning, der træffes inden for rammerne af denne Traktat vedrørende transportpriser og -vilkår, skal tage hensyn til transportvirksomhedernes økonomiske situation.

ARTIKEL 79

(1) I samfærdslen inden for Fællesskabet afskaffes senest ved udløbet af anden etape enhver forskelsbehandling, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige transportpriser og -vilkår på samme slags gods, alt efter godsets oprindelses- eller bestemmelsesland.

(2) Bestemmelsen i stk. (1) udelukker ikke, at andre foranstaltninger kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 75, stk. (1).

(3) På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg fastsætter Rådet med kvalificeret flertal inden to år efter denne Traktats ikrafttræden regler, der sikrer gennemførelsen af bestemmelserne i stk. (1).

Det kan især fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at gøre det muligt for Fællesskabets institutioner at påse overholdelsen af den i stk. (1) nævnte regel og for at sikre brugerne den fulde fordel af denne.

(4) På eget initiativ eller efter anmodning af en Medlemsstat undersøger Kommissionen de i stk. (1) omhandlede tilfælde af forskelsbehandling, og efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater, træffer den de nødvendige beslutninger inden for rammerne af de i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. (3) fastlagte regler.

ARTIKEL 80

(1) Ved transport inden for Fællesskabet er det fra begyndelsen af anden etape forbudt Medlemsstaterne at anvende priser og vilkår, der indebærer nogen form for understøttelse eller beskyttelse til fordel for en eller flere bestemte virksomheder eller industrier, medmindre Kommissionen giver bemyndigelse dertil.

(2) Kommissionen undersøger på eget initiativ eller på begæring af en Medlemsstat de i stk. (1) omhandlede priser og vilkår, idet den på den ene side især tager hensyn til de krav, som en hensigtsmæssig regional økonomisk politik stiller, til de underudviklede områders behov og til problemerne i områder, der er alvorligt berørt af politiske forhold, og på den anden side til virkningerne af disse priser og vilkår på konkurrencen mellem de forskellige transportgrene.

Efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater træffer Kommissionen de fornødne beslutninger.

(3) Det i stk. (1) omhandlede forbud gælder ikke konkurrencetariffer.

ARTIKEL 81

Afgifter eller gebyrer, som en transportvirksomhed ved grænsepassage opkræver ud over transportpriserne, må ikke overstige et rimeligt niveau i betragtning af de med passagen faktisk forbundne omkostninger.

Medlemsstaterne bestræber sig på gradvis at nedbringe disse omkostninger.

Kommissionen kan rette henstillinger til Medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne artikel.

ARTIKEL 82

Bestemmelserne i dette afsnit af Traktaten udgør ingen hindring for de foranstaltninger, der er truffet i Forbundsrepublikken Tyskland, for så vidt disse er nødvendige for at opveje de af Tysklands deling forårsagede ulemper for økonomien i visse af Forbundsrepublikkens områder, der berøres af denne deling.

ARTIKEL 83

Der oprettes et rådgivende udvalg for Kommissionen sammensat af sagkyndige udpeget af Medlemsstaternes regeringer. Kommissionen hører dette udvalg i transportspørgsmål, når den skønner det hensigtsmæssigt, uden at de beføjelser, der tilkommer Det økonomiske og sociale Udvalgs transportsektion, herved indskrænkes.

ARTIKEL 84

(1) Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse på transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje.

(2) Rådet kan med enstemmighed træffe beslutning om, hvorvidt, i hvilket omfang og på hvilken måde passende bestemmelser vil kunne fastsættes for sø- og luftfart.

TREDJE DEL

FÆLLESSKABETS POLITIK

AFSNIT I

De fælles regler

Kapitel 1

KONKURRENCEREGLERNE

Første afdeling

Regler for virksomhederne

ARTIKEL 85

(1) Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser,

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer,

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder,

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

(2) De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

(3) Bestemmelserne i stk. (1) kan dog erklæres uanvendelige på:

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål;

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

ARTIKEL 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem Medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser,

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne,

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

ARTIKEL 87

(1) Inden tre år efter denne Traktats ikrafttræden udsteder Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen, med enstemmighed fornødne forordninger eller direktiver om anvendelsen af principperne i artiklerne 85 og 86.

Hvis sådanne bestemmelser ikke er blevet vedtaget inden ovennævnte frists udløb, træffes de af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen.

(2) Bestemmelserne i stk. (1) har især til formål:

a) ved indførelse af bøder og tvangsbøder at sikre overholdelsen af de i artikel 85, stk. (1), og artikel 86 nævnte forbud;

b) at fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemmelsen i artikel 85, stk. (3), under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt;

c) i påkommende tilfælde at træffe nærmere bestemmelse om anvendelsesområdet for bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 inden for de forskellige erhvervsgrene;

d) at fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen i forbindelse med anvendelsen af de i dette stykke nævnte bestemmelser;

e) at bestemme forholdet mellem den nationale lovgivning på den ene side, og på den anden side bestemmelserne i denne afdeling samt de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne artikel.

ARTIKEL 88

Indtil de i medfør af artikel 87 trufne bestemmelser træder i kraft, træffer Medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med deres lovgivning og bestemmelserne i artiklerne 85, navnlig stk. (3), og 86 afgørelse om aftalers tilladelighed samt om misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet.

ARTIKEL 89

(1) Under forbehold af bestemmelserne i artikel 88 påser Kommissionen, så snart den er trådt i funktion, at de i artiklerne 85 og 86 fastlagte principper anvendes. På begæring af en Medlemsstat eller på eget initiativ undersøger den sammen med Medlemsstatens kompetente myndigheder, der skal bistå den, tilfælde af formodet overtrædelse af forannævnte principper. Finder Kommissionen, at der har fundet en overtrædelse sted, foreslår den passende midler til at bringe denne til ophør.

(2) Bringes en overtrædelse ikke til ophør, fastslår Kommissionen ved en beslutning, der skal ledsages af grunde, at der foreligger en overtrædelse. Den kan offentliggøre beslutningen og bemyndige Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige modforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

ARTIKEL 90

(1) Medlemsstaterne afstår, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne Traktats bestemmelser, navnlig de i artiklerne 7 og 85-94 nævnte.

(2) Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne Traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

(3) Kommissionen påser, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, og meddeler, såfremt det er påkrævet, Medlemsstaterne passende direktiver eller beslutninger.

Anden afdeling

Dumping

ARTIKEL 91

(1) Såfremt Kommissionen i løbet af overgangsperioden efter anmodning af en Medlemsstat eller en anden interesseret part fastslår, at der finder dumping sted inden for fællesmarkedet, retter den henstillinger til den eller dem, der foretager dumping, med henblik på at bringe den til ophør.

Fortsætter denne dumping, bemyndiger Kommissionen den krænkede Medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

(2) Så snart denne Traktat er trådt i kraft, skal varer med oprindelse i en Medlemsstat, eller som frit kan omsættes der, og som er blevet eksporteret til en anden Medlemsstat, tillades genindført i førstnævnte Stat, uden at de kan pålægges told eller undergives kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. Kommissionen udfærdiger egnede regler for anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke.

Tredje afdeling

Statsstøtte

ARTIKEL 92

(1) Bortset fra de i denne Traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem Medlemsstaterne.

(2) Forenelige med fællesmarkedet er:

a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse,

b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder,

c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.

(3) Som forenelige med fællesmarkedet kan betragtes:

a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse,

b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en Medlemsstats økonomi,

c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. De pr. 1. januar 1957 bestående støtteforanstaltninger til fordel for skibsbygningsindustrien i det omfang, de alene modsvarer en manglende toldbeskyttelse, formindskes dog gradvis på de samme betingelser som dem, der gælder for fjernelsen af toldsatserne, og med forbehold af de bestemmelser i denne

Traktat, der tager sigte på en fælles handelspolitik over for tredjeland,

d) andre former for støtte, hvorom Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal.

ARTIKEL 93

(1) Kommissionen foretager sammen med Medlemsstaterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse Stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

(2) Finder Kommissionen - efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger - at en støtte, som ydes af en Stat eller med statsmidler, ifølge artikel 92 ikke er forenelig med fællesmarkedet, eller at denne støtte misbruges, træffer den beslutning om, at den pågældende Stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter.

Såfremt den pågældende Stat ikke retter sig efter denne beslutning inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen eller en anden interesseret Stat, uanset bestemmelserne i artiklerne 169 og 170, indbringe sagen direkte for Domstolen.

På begæring af en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed beslutte, at en af denne Stat ydet eller planlagt støtte, uanset bestemmelserne i artikel 92 eller de i artikel 94 nævnte forordninger, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning. Har Kommissionen indledt den i dette stykkes første afsnit fastsatte fremgangsmåde med hensyn til denne støtteforanstaltning, bevirker den pågældende Stats begæring til Rådet, at sagens behandling udsættes, indtil Rådet har taget stilling til spørgsmålet.

Dog træffer Kommissionen beslutning, såfremt Rådet ikke har taget stilling inden tre måneder efter, at begæringen er fremsat.

(3) Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Er Kommissionen af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, iværksætter den uopholdeligt den i stk. (2) fastsatte fremgangsmåde. Den pågældende Medlemsstat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning.

ARTIKEL 94

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal udstede fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artiklerne 92 og 93, og især fastlægge betingelserne for anvendelsen af artikel 93, stk. (3), og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.

Kapitel 2

FISKALE BESTEMMELSER

ARTIKEL 95

Ingen Medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen Medlemsstat pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Medlemsstaterne ophæver eller ændrer senest ved begyndelsen af anden etape de ved denne Traktats ikrafttræden gældende bestemmelser, som strider mod ovenstående regler.

ARTIKEL 96

Ved udførsel af varer til en Medlemsstats område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

ARTIKEL 97

Medlemsstater, der opkræver omsætningsafgift som en kumulativ flerledsafgift, kan med hensyn til interne afgifter, som de pålægger indførte varer,

eller godtgørelser for udførte varer fastsætte gennemsnitssatser for varer eller grupper af varer, dog under iagttagelse af de i artiklerne 95 og 96 anførte principper.

Er de af en Medlemsstat fastsatte gennemsnitssatser ikke i overensstemmelse med de forannævnte principper, meddeler Kommissionen den pågældende Stat passende direktiver eller beslutninger.

ARTIKEL 98

For så vidt angår andre skatter end omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter kan fritagelse for afgiftsbetaling eller godtgørelse af afgifter ved udførsel til andre Medlemsstater ikke ydes, og udligningsafgifter ved indførsel fra Medlemsstater ikke pålægges, medmindre Rådet på forhånd med kvalificeret flertal og på Kommissionens forslag har godkendt de påtænkte foranstaltninger for en begrænset periode.

ARTIKEL 99

Kommissionen undersøger, på hvilken måde de enkelte Medlemsstaters lovgivning vedrørende omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, herunder udligningsordninger, der finder anvendelse på samhandelen mellem Medlemsstaterne, kan harmoniseres i fællesmarkedets interesse.

Kommissionen forelægger forslag for Rådet, som med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 100 og 101 træffer afgørelse med enstemmighed.

Kapitel 3

TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE

ARTIKEL 100

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed direktiver om indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der direkte indvirker på fællesmarkedets oprettelse eller funktion.

Forsamlingen og Det økonomiske og sociale Udvalg skal høres om direktiver, hvis gennemførelse kunne indebære en ændring af lovbestemmelser i en eller flere Medlemsstater.

ARTIKEL 101

Finder Kommissionen, at bestående forskelle i Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene på fællesmarkedet og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende Medlemsstater herom.

Fører dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed i første etape og derefter med kvalificeret flertal de dertil nødvendige direktiver. Kommissionen og Rådet kan træffe alle andre formålstjenlige foranstaltninger, der har hjemmel i denne Traktat.

ARTIKEL 102

(1) Når der er grund til at frygte, at indførelse eller ændring af en ved lov eller administrativt fastsat bestemmelse fremkalder en fordrejning som nævnt i foregående artikel, skal den Medlemsstat, som vil gennemføre foranstaltningen, rådføre sig med Kommissionen. Efter samråd med Medlemsstaterne henstiller Kommissionen til de pågældende Stater at træffe formålstjenlige foranstaltninger med henblik på at undgå den omhandlede fordrejning.

(2) Såfremt den Medlemsstat, som vil indføre eller ændre nationale bestemmelser, ikke følger en henstilling, som Kommissionen har rettet til den, kan det ikke i medfør af artikel 101 kræves, at de øvrige Medlemsstater ændrer deres nationale bestemmelser med henblik på at fjerne denne fordrejning. Fremkalder en Medlemsstat, som ikke har taget hensyn til Kommissionens henstilling, en fordrejning udelukkende til egen skade, finder bestemmelserne i artikel 101 ikke anvendelse.

AFSNIT II

Den økonomiske politik

I/DK

Kapitel 1

KONJUNKTURPOLITIKKEN

ARTIKEL 103

(1) Medlemsstaterne betragter deres konjunkturpolitik som et spørgsmål af fælles interesse. De rådfører sig med hinanden og med Kommissionen om de foranstaltninger, der bør træffes alt efter de foreliggende omstændigheder.

(2) Med forbehold af de øvrige i denne Traktat omhandlede fremgangsmåder kan Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed vedtage de efter forholdene egnede foranstaltninger.

(3) På forslag af Kommissionen udsteder Rådet i påkommende tilfælde med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver med nærmere regler for anvendelsen af de i henhold til stk. (2) besluttede foranstaltninger.

(4) De i denne artikel nævnte fremgangsmåder finder også anvendelse i tilfælde af, at der opstår vanskeligheder med forsyningen af nærmere bestemte varer.

Kapitel 2

BETALINGSBALANCEN

ARTIKEL 104

Hver Medlemsstat fører en sådan økonomisk politik, som er nødvendig for at sikre ligevægten på dens globale betalingsbalance og for at opretholde tilliden til dens valuta, idet den samtidig påser, at der sikres en høj beskæftigelsesgrad og et stabilt prisniveau.

ARTIKEL 105

(1) For at lette virkeliggørelsen af de i artikel 104 angivne mål samordner Medlemsstaterne deres økonomiske politik. De indleder med henblik herpå et samarbejde mellem deres kompetente myndigheder og mellem deres centralbanker.

Kommissionen retter henstillinger til Rådet med henblik på iværksættelsen af dette samarbejde.

(2) Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes penge- og valutapolitik i det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg, som har til opgave:

- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets penge- og valutamæssige samt finansielle stilling og Medlemsstaternes almindelige valutabestemmelser og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen,

- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det monetære Udvalg.

ARTIKEL 106

(1) I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

(2) I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner, liberalisering af tjenesteydelser og kapitalens frie bevægelighed analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.

(3) Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overførsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i Bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. (1) og (2) eller af kapitlet vedrørende kapitalens frie bevægelighed.

(4) Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i dette kapitel anførte mål.

ARTIKEL 107

(1) Hver Medlemsstat behandler sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse.

(2) Såfremt en Medlemsstat ændrer sin valutakurs på en måde, der ikke er forenelig med de i artikel 104 angivne mål, og som alvorligt fordrejer konkurrencevilkårene, kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg

bemyndige andre Medlemsstater til for en strengt begrænset periode at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afbøde følgerne af en sådan ændring; Kommissionen fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af disse foranstaltninger.

ARTIKEL 108

(1) I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe fællesmarkedets funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen uopholdeligt en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i artikel 104 under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

(2) Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;

b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når det land, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjeland;

c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

I øvrigt kan den gensidige bistand i overgangsperioden ydes i form af særlige toldnedsættelser eller forhøjelser af kontingenter med henblik på at forøge indførslen fra det land, der er i vanskeligheder; hertil kræves samtykke af de Stater, som skal træffe disse foranstaltninger.

(3) Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

ARTIKEL 109

(1) Opstår en pludselig krise vedrørende betalingsbalancen, og træffes der ikke omgående beslutning i medfør af artikel 108, stk. (2), kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i fællesmarkedets funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

(2) Kommissionen og de øvrige Medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 108.

(3) Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af Det monetære Udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

Kapitel 3

HANDELSPOLITIKKEN

ARTIKEL 110

Ved at oprette en toldunion har Medlemsstaterne til hensigt i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, en gradvis afskaffelse af restriktionerne i den internationale handel og en sænkning af toldskrankerne.

Den fælles handelspolitik skal tage hensyn til den gunstige indflydelse, som afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne kan udøve med hensyn til at styrke konkurrenceevnen hos Medlemsstaternes virksomheder.

ARTIKEL 111

Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 115 og 116 finder følgende bestemmelser anvendelse i overgangsperioden:

1. Medlemsstaterne skal samordne deres handelsforbindelser med tredjeland på en sådan måde, at de nødvendige forudsætninger for iværksættelsen af en fælles politik på udenrigshandelens område er til stede ved overgangsperiodens udløb.

   Kommissionen forelægger Rådet forslag vedrørende den fremgangsmåde, som skal anvendes i overgangsperioden for at bringe en fælles optræden i stand, samt vedrørende gennemførelse af en ensartet handelspolitik.

2. Kommissionen retter henstillinger til Rådet med henblik på toldforhandlinger med tredjeland vedrørende den fælles toldtarif.

   Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede sådanne forhandlinger.

Kommissionen fører forhandlingerne inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

3. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal.

4. Medlemsstaterne træffer i samråd med Kommissionen de fornødne foranstaltninger, navnlig med henblik på at tilpasse bestående toldaftaler med tredjeland, for at hindre, at ikrafttrædelsen af den fælles toldtarif forsinkes.

5. Medlemsstaterne sætter sig som mål over for tredjeland eller grupper af tredjelande at tilvejebringe indbyrdes ensartethed mellem deres frilister på et så højt niveau som muligt. Kommissionen retter de hertil egnede henstillinger herom til Medlemsstaterne.

Såfremt Medlemsstaterne afskaffer eller lemper deres kvantitative restriktioner over for tredjeland, skal de forinden underrette Kommissionen derom og indrømme de øvrige Medlemsstater samme behandling.

ARTIKEL 112

(1) Med forbehold af de forpligtelser, som Medlemsstaterne har påtaget sig inden for andre internationale organisationer, skal Medlemsstaternes støtteordninger vedrørende eksport til tredjeland gradvis harmoniseres inden overgangsperiodens udløb, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at konkurrencen mellem virksomhederne inden for Fællesskabet fordrejes.

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed indtil udløbet af anden etape og derefter med kvalificeret flertal de direktiver, der er nødvendige herfor.

(2) Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på godtgørelse, som ydes ved eksport af varer fra en Medlemsstat til tredjeland, det være sig godtgørelse af told eller afgifter med tilsvarende virkning eller af indirekte skatter, herunder omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang denne godtgørelse ikke overstiger de afgiftsbeløb, som har været pålagt de eksporterede varer direkte eller indirekte.

ARTIKEL 113

(1) Efter udløbet af overgangsperioden lægges ensartede principper til grund for den fælles handelspolitik, navnlig vedrørende toldændringer, afslutning af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

(2) Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelsen af den fælles handelspolitik.

(3) Skal der føres forhandlinger om aftaler med tredjeland, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

(4) Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

ARTIKEL 114

De i artikel 111, nr. 2, og i artikel 113 omhandlede aftaler afsluttes i Fællesskabets navn af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal.

ARTIKEL 115

For at sikre, at gennemførelsen af de handelspolitiske foranstaltninger, som Medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne Traktat, ikke hindres af omlægninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere Stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre Medlemsstaters side. I mangel heraf bemyndiger den Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed kan Medlemsstaterne i overgangsperioden selv træffe de nødvendige foranstaltninger, om hvilke de underretter de øvrige Medlemsstater og Kommissionen, der kan beslutte, at de skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion, og som tager hensyn til nødvendigheden af at fremskynde indførelsen af den fælles toldtarif mest muligt.

ARTIKEL 116

I alle spørgsmål, som er af særlig interesse for fællesmarkedet, optræder Medlemsstaterne, efter overgangsperiodens udløb, udelukkende i fællesskab i internationale organisationer af økonomisk karakter. Med henblik herpå fremsætter Kommissionen forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, vedrørende rækkevidden og gennemførelsen af den fælles optræden.

I overgangsperioden rådfører Medlemsstaterne sig med hinanden med henblik på at samordne deres optræden og på så vidt muligt at indtage en ensartet holdning.

AFSNIT III

Socialpolitikken

I/DK

Kapitel 1

SOCIALE BESTEMMELSER

ARTIKEL 117

Medlemsstaterne er enige om, at det er nødvendigt at fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejdsvilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau.

De er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af fællesmarkedets virksomhed, der vil fremme en harmonisering af de sociale ordninger, som af de i denne Traktat foreskrevne fremgangsmåder og af den indbyrdes tilnærmelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser.

ARTIKEL 118

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat har Kommissionen i overensstemmelse med Traktatens almindelige målsætning til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem Medlemsstaterne på det sociale område, især for så vidt angår:

- beskæftigelsen,

- arbejdsretten og arbejdsvilkårene,

- den almindelige og videregående faglige uddannelse,

- den sociale tryghed,

- beskyttelsen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme,

- sundhedsforskrifter for arbejde,

- organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med henblik herpå skal Kommissionen i nær kontakt med Medlemsstaterne foretage undersøgelser, afgive udtalelser og tilrettelægge samråd både med hensyn til spørgsmål af national karakter og til spørgsmål af interesse for de internationale organisationer.

Kommissionen rådfører sig med Det økonomiske og sociale Udvalg, inden den afgiver de i denne artikel omhandlede udtalelser.

ARTIKEL 119

Hver Medlemsstat gennemfører i løbet af første etape og opretholder derefter princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling med hensyn til køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme arbejde, der aflønnes i akkord, fastsættes på samme beregningsgrundlag;

b) at den løn, der ydes for arbejde, betalt efter tid, er den samme for samme slags arbejde.

ARTIKEL 120

Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed.

ARTIKEL 121

Efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg kan Rådet med enstemmighed overdrage Kommissionen opgaver vedrørende iværksættelse af fælles foranstaltninger, især for så vidt angår social tryghed for de i artiklerne 48-51 omhandlede vandrende arbejdstagere.

ARTIKEL 122

Kommissionens årsberetning til Forsamlingen skal indeholde et særligt kapitel om udviklingen af de sociale forhold i Fællesskabet.

Forsamlingen kan opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige spørgsmål vedrørende de sociale forhold.

Kapitel 2

DEN EUROPÆISKE SOCIALFOND

ARTIKEL 123

For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for fællesmarkedet og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser en europæisk Socialfond, som har til opgave at lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet.

ARTIKEL 124

Fondens administration påhviler Kommissionen.

Kommissionen bistås i dette arbejde af et udvalg, som ledes af et medlem af Kommissionen, og som er sammensat af repræsentanter for regeringerne samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne.

ARTIKEL 125

(1) På begæring af en Medlemsstat dækker Fonden inden for rammerne af de i artikel 127 fastsatte regler 50% af de udgifter, som denne Stat eller et offentligretligt organ efter denne Traktats ikrafttræden har anvendt til:

a) at sikre arbejdstagerne en ny produktiv beskæftigelse ved:

- faglig omskoling;

- flyttetilskud;

b) at yde hjælp til arbejdstagere, som midlertidigt arbejder på nedsat tid, eller hvis beskæftigelse midlertidigt er helt eller delvis ophørt som følge af virksomhedens omstilling til anden produktion, for at sikre dem samme lønniveau, indtil de igen kan beskæftiges i fuldt omfang.

(2) Tilskud fra Fonden til afholdelse af udgifter i forbindelse med faglig omskoling er betinget af, at de arbejdsledige kun har kunnet beskæftiges inden for et nyt fag, og at de i mindst seks måneder har haft produktiv beskæftigelse i det fag, til hvilket de er blevet omskolet.

Flyttetilskud er betinget af, at de arbejdsledige har måttet skifte bopæl inden for Fællesskabet og i mindst seks måneder har haft produktiv beskæftigelse på deres nye opholdssted.

Tilskud til arbejdstagere i tilfælde af omstilling af en virksomhed er betinget af:

a) at de pågældende arbejdstagere påny har været fuldt beskæftiget i denne virksomhed i mindst seks måneder;

b) at vedkommende regering forud har forelagt en af den pågældende virksomhed udarbejdet plan for omstillingen og dens finansiering, og

c) at Kommissionen forud har godkendt denne omstillingsplan.

ARTIKEL 126

Ved overgangsperiodens udløb kan Rådet efter udtalelse fra Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen:

a) med kvalificeret flertal bestemme, at de i artikel 125 omhandlede tilskud skal bortfalde helt eller delvis;

b) med enstemmighed fastlægge de nye hverv, som kan tildeles Fonden inden for rammerne af dens opgave, således som denne er fastlagt i artikel 123.

ARTIKEL 127

På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal de til

gennemførelse af artiklerne 124-126 nødvendige forskrifter; navnlig fastsætter Rådet nærmere betingelser for tilskud fra Fonden i henhold til artikel 125 og de arter af virksomheder, hvis arbejdstagere kan nyde godt af de i artikel 125, stk. (1), litra b, omhandlede tilskud.

ARTIKEL 128

På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg fastsætter Rådet de almindelige principper for gennemførelsen af en fælles politik for faglig uddannelse, som kan bidrage til en harmonisk udvikling af såvel hvert enkelt lands økonomi som af fællesmarkedet.

AFSNIT IV

Den europæiske Investeringsbank

ARTIKEL 129

Der oprettes en europæisk Investeringsbank med status som juridisk person.

Den europæiske Investeringsbanks medlemmer er Medlemsstaterne.

Den europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholdes i en Protokol, der knyttes til denne Traktat.

ARTIKEL 130

Den europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkedet, dels af egne midler, i Fællesskabets interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af fællesmarkedet. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje;

b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af fællesmarkedets gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler;

c) projekter af fælles interesse for flere Medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler.

FJERDE DEL

DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING

I/DK

ARTIKEL 131

Medlemsstaterne er enige om at associere de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Belgien, Frankrig, Italien og Nederlandene, med Fællesskabet. Disse lande og territorier, i det følgende benævnt "lande og territorier", er opregnet i den liste, som er knyttet til denne Traktat som Bilag IV.

Formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

I overensstemmelse med principperne i denne Traktats præambel skal associeringen først og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i disse lande og territorier og øge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.

ARTIKEL 132

Associeringen tilstræber nedennævnte mål:

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med disse lande og territorier samme regler, som de i henhold til denne Traktat anvender indbyrdes.

2. Hvert land eller territorium anvender i sin samhandel med Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier samme regler, som det anvender over for den europæiske Stat, med hvilken det opretholder særlige forbindelser.

3. Medlemsstaterne bidrager til de investeringer, som den fremskridende udvikling af disse lande og territorier kræver.

4. For så vidt angår de investeringer, der finansieres af Fællesskabet, er deltagelse i licitationer og leverancer åben på lige betingelser for alle fysiske og juridiske personer, som henholdsvis er statsborgere eller hjemmehørende i Medlemsstaterne eller i disse lande og territorier.

5. Medmindre der træffes særlige bestemmelser i henhold til artikel 136, gælder i forholdet mellem Medlemsstaterne og disse lande og territorier uden nogen form for forskelsbehandling de i kapitlet om etableringsretten nævnte bestemmelser for deres statsborgeres og selskabers ret til at etablere sig, ligesom de dér nævnte fremgangsmåder finder tilsvarende anvendelse.

ARTIKEL 133

(1) Varer med oprindelse i disse lande og territorier nyder ved indførsel til Medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser.

(2) Ved indførsel i hvert af disse lande eller territorier ophæves den told, der pålægges varer fra Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier, gradvis i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 12, 13, 14, 15 og 17.

(3) Disse lande og territorier kan dog opkræve sådan told, som er nødvendig for deres udvikling og industrialisering, eller som er finanstold og har til formål af skaffe midler til deres offentlige budgetter.

De i foregående afsnit nævnte toldsatser nedsættes dog gradvis, til de har samme niveau som dem, der pålægges varer, der hidrører fra den Medlemsstat, med hvilken det pågældende land eller territorium opretholder særlige forbindelser. De procentsatser og det tempo for nedsættelserne, som er fastsat i denne Traktat, finder tilsvarende anvendelse på forskellen mellem den told, der ved indførsel i landet eller territoriet pålægges en vare hidrørende fra en Medlemsstat, som opretholder særlige forbindelser med dette land eller territorium, og den told, som pålægges samme vare, når den hidrører fra en anden Stat i Fællesskabet.

(4) Stk. (2) finder ikke anvendelse på de lande og territorier, der som følge af særlige internationale forpligtelser allerede ved denne Traktats ikrafttræden anvender en toldtarif, der ikke hjemler forskelsbehandling.

(5) Indførelse eller ændring af toldsatser for varer, der indføres i disse lande og territorier, må hverken retligt eller faktisk føre til direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer, der hidrører fra forskellige Medlemsstater.

ARTIKEL 134

Såfremt toldsatsernes niveau for varer hidrørende fra tredjeland ved indførsel til et land eller territorium, når bestemmelserne i artikel 133, stk. (1), finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en Medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige Medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.

ARTIKEL 135

Med forbehold af bestemmelserne vedrørende den offentlige sundhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden fastsættes bestemmelser om fri bevægelighed for arbejdskraften fra disse lande og territorier inden for Medlemsstaterne og for arbejdskraften fra Medlemsstaterne inden for disse lande og territorier ved senere overenskomster, som kræver Medlemsstaternes enstemmige godkendelse.

ARTIKEL 136

For en første periode på fem år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne Traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udløbet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne Traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.

FEMTE DEL

FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

AFSNIT I

Bestemmelser vedrørende institutionerne

Kapitel 1

INSTITUTIONERNE

Første afdeling

Forsamlingen

ARTIKEL 137

Forsamlingen, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede Stater, udøver de beføjelser til at rådslå og beslutte samt kontrollere, som er tillagt den i denne Traktat.

ARTIKEL 138

(1) Forsamlingen består af delegerede, der af Parlamenterne udpeges blandt deres medlemmer i overensstemmelse med den af hver Medlemsstat fastsatte fremgangsmåde.

(2) De delegeredes antal fastsættes som følger:

Belgien	14
Tyskland	36
Frankrig	36
Italien	36
Luxembourg	6
Nederlandene	14

(3) Forsamlingen udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

ARTIKEL 139

Forsamlingen afholder en årlig session. Den træder uden indkaldelse sammen den tredje tirsdag i oktober.

Forsamlingen kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dens medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

ARTIKEL 140

Forsamlingen udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Forsamlingen eller dennes medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Forsamlingen på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

ARTIKEL 141

Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Forsamlingen sine afgørelser med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

ARTIKEL 142

Forsamlingen fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Forsamlingens aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

ARTIKEL 143

Forsamlingen drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger den.

ARTIKEL 144

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Forsamlingen tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslagets indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Forsamlingens medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 158.

Anden afdeling

Rådet

ARTIKEL 145

For at sikre virkeliggørelsen af de i denne Traktat opstillede mål og på de deri fastsatte vilkår skal Rådet:

- drage omsorg for samordningen af Medlemsstaternes almindelige økonomiske politik,

- have beføjelse til at træffe beslutninger.

ARTIKEL 146

Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af Rådets medlemmer for seks måneder ad gangen efter Medlemsstaternes alfabetiske rækkefølge.

ARTIKEL 147

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.

ARTIKEL 148

(1) Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

(2) Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	2
Tyskland	4
Frankrig	4
Italien	4
Luxembourg	1
Nederlandene	2

Afgørelser træffes med mindst:

- tolv stemmer, i tilfælde hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,

- tolv stemmer afgivet af mindst fire medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde.

(3) Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

ARTIKEL 149

Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse.

Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit oprindelige forslag, især når det er blevet forelagt Forsamlingen til udtalelse.

ARTIKEL 150

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

ARTIKEL 151

Rådet fastsætter sin forretningsorden.

Forretningsordenen kan omhandle nedsættelse af et udvalg bestående af repræsentanter for Medlemsstaterne. Rådet fastsætter dette udvalgs opgaver og beføjelser.

ARTIKEL 152

Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

ARTIKEL 153

Efter udtalelse fra Kommissionen udfærdiger Rådet vedtægterne for de i denne Traktat forudsete udvalg.

ARTIKEL 154

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

Tredje Afdeling

Kommissionen

ARTIKEL 155

For at sikre Fællesmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen:

- drage omsorg for gennemførelsen af de i denne Traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne,

- rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne Traktat omhandlede forhold, hvis Traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt,

- have beføjelse til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Forsamlingens retsakter på de i denne Traktat fastsatte betingelser,

- udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

ARTIKEL 156

Hvert år og senest en måned før åbningen af Forsamlingens session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

ARTIKEL 157

(1) Kommissionen består af ni medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Højst to medlemmer af Kommissionen kan være statsborgere i samme Stat.

(2) Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen - alt efter omstændighederne - afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 160 eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

ARTIKEL 158

Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.

ARTIKEL 159

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

Bortset fra de i artikel 160 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

ARTIKEL 160

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

I et sådant tilfælde kan Rådet med enstemmighed midlertidigt fritage ham for tjeneste og besætte stillingen, indtil Domstolens afgørelse foreligger.

På begæring af Rådet eller Kommissionen kan Domstolen midlertidigt fritage ham for tjeneste.

ARTIKEL 161

Kommissionens formand og to næstformænd udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler, som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes.

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter høring af Kommissionen.

I tilfælde af fratrædelse, afskedigelse eller dødsfald nybesættes formandsposten og næstformandsposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1.

ARTIKEL 162

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

ARTIKEL 163

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 157 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

Fjerde afdeling

Domstolen

—

ARTIKEL 164

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat.

ARTIKEL 165

Domstolen består af syv dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 177.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 167, stk. 2.

ARTIKEL 166

Domstolen bistås af to generaladvokater.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 164.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 167, stk. 3.

ARTIKEL 167

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis tre og fire dommere. De tre dommere, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Den generaladvokat, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

ARTIKEL 168

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

ARTIKEL 169

Finder Kommissionen, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende Stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

ARTIKEL 170

En Medlemsstat, der finder, at en anden Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

Før en Medlemsstat indbringer en klage over en anden Medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne Traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende Stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

ARTIKEL 171

Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

ARTIKEL 172

Forordninger, som Rådet udsteder i henhold til denne Traktats bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende de i forordningerne omhandlede sanktioner.

ARTIKEL 173

Domstolen prøver lovligheden af Rådets og Kommissionens retsakter, dog ikke af henstillinger og udtalelser. I denne henseende har den kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

ARTIKEL 174

Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

ARTIKEL 175

Undlader Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

ARTIKEL 176

Den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 215, stk. 2.

ARTIKEL 177

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

a) om fortolkningen af denne Traktat,

b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets institutioner,

c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

ARTIKEL 178

Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 215, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

ARTIKEL 179

Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

ARTIKEL 180

Med de nedenfor nævnte begrænsninger har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører:

a) opfyldelse af Medlemsstaternes forpligtelser ifølge vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank. Bankens Bestyrelse har i dette tilfælde de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen;

b) afgørelser truffet af Bankens Styrelsesråd. Hver Medlemsstat, Kommissionen og Bankens Bestyrelse kan herom indbringe klage på de i artikel 173 fastsatte betingelser;

c) afgørelser truffet af Bankens Bestyrelse. Klager over disse afgørelser kan kun indbringes af Medlemsstaterne eller af Kommissionen på de i artikel 173 fastsatte betingelser og kun for overtrædelse af de i artikel 21, stk. (2),(5), (6) og (7), i vedtægterne for Investeringsbanken fastsatte formforskrifter.

ARTIKEL 181

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

ARTIKEL 182

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstaterne, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

ARTIKEL 183

Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne Traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dømmende myndigheders kompetence.

ARTIKEL 184

Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 173, stk. 3, kan hver part i en retstvist, der angår en af Rådets eller Kommissionens forordninger, for Domstolen påberåbe sig de i artikel 173, stk. 1, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

ARTIKEL 185

Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

ARTIKEL 186

I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

ARTIKEL 187

De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 192 fastsatte regler.

ARTIKEL 188

Domstolens Statut fastsættes i en særlig Protokol.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Kapitel 2

FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

ARTIKEL 189

Til udførelse af deres opgaver skal Rådet og Kommissionen under de i denne Traktat fastsatte betingelser udstede forordninger og direktiver, vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

ARTIKEL 190

Rådets og Kommissionens forordninger, direktiver og beslutninger skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.

ARTIKEL 191

Forordningerne offentliggøres i Fællesskabets officielle tidende. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Direktiver og beslutninger meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse.

ARTIKEL 192

De af Rådets og Kommissionens beslutninger, der indebærer en forpligtelse for andre end Stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af Medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

Kapitel 3

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

ARTIKEL 193

Der oprettes et rådgivende økonomisk og socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt for liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser.

ARTIKEL 194

Antallet af medlemmer i Udvalget fastsættes som følger:

Belgien	12
Tyskland	24
Frankrig	24
Italien	24
Luxembourg	5
Nederlandene	12

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer har et personligt mandat, og de må ikke være bundet af nogen instruktion.

ARTIKEL 195

(1) Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver Medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

(2) Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

ARTIKEL 196

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter sin forretningsorden; denne kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning.

ARTIKEL 197

Udvalget opdeles i faglige sektioner for de vigtigste af de områder, som denne Traktat omfatter.

Det omfatter navnlig en sektion for landbrug og en sektion for transport, for hvilke gælder de særlige bestemmelser, der er fastsat i afsnittene vedrørende landbrug og transport.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der iøvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

ARTIKEL 198

Rådet eller Kommissionen skal, i de tilfælde der er nævnt i denne Traktat, indhente udtalelse fra Udvalget. Disse institutioner kan rådspørge Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst ti dage efter det tidspunkt, da formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

AFSNIT II

Finansielle bestemmelser

ARTIKEL 199

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder de, der vedrører Den europæiske Socialfond, skal anslås for hvert regnskabsår og optages i budgettet.

Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

ARTIKEL 200

(1) De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af Medlemsstaternes finansielle bidrag, der beregnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	7,9
Tyskland	28
Frankrig	28
Italien	28
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7,9

(2) Medlemsstaternes finansielle bidrag til dækning af Den europæiske Socialfonds udgifter beregnes dog efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	8,8
Tyskland	32
Frankrig	32
Italien	20
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7

(3) Fordelingsnøglerne kan ændres af Rådet med enstemmighed.

ARTIKEL 201

Kommissionen undersøger, under hvilke betingelser de i artikel 200 omhandlede bidrag fra Medlemsstaterne kan erstattes af Fællesskabets egne indtægter, i særdeleshed af indtægter fra den fælles toldtarif, når denne er blevet endelig indført.

Kommissionen forelægger Rådet forslag herom.

Efter at have indhentet Forsamlingens udtalelse om disse forslag kan Rådet med enstemmighed herom fastsætte bestemmelser, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

ARTIKEL 202

De i budgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 209 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 209, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

Forsamlingens, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

ARTIKEL 203

(1) Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

(2) Hver af Fællesskabets institutioner opstiller et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 30. september i året, der ligger forud for det, budgetforslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra andre interesserede institutioner.

(3) Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 31. oktober i det år, der ligger forud for det, budgetforslaget vedrører.

Forsamlingen kan foreslå Rådet ændringer i budgetforslaget.

(4) Hvis Forsamlingen inden en måned efter budgetforslagets forelæggelse har godkendt dette eller ingen udtalelse har afgivet til Rådet, betragtes budgetforslaget som endeligt vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har stillet ændringsforslag, oversendes det ændrede budgetforslag til Rådet. Dette forhandler derom med Kommissionen og i givet fald med andre interesserede institutioner, og vedtager budgettet endeligt med kvalificeret flertal.

(5) Ved afstemning om den del af budgettet, der vedrører Den europæiske Socialfond, tildeles rådsmedlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	8
Tyskland	32
Frankrig	32
Italien	20
Luxembourg	1
Nederlandene	7

Til en afgørelse kræves mindst 67 stemmer.

ARTIKEL 204

Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hver måned indbetaler Medlemsstaterne foreløbigt og i overensstemmelse med de for det foregående regnskabsår fastlagte fordelingsnøgler de bidrag, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne artikel.

ARTIKEL 205

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

ARTIKEL 206

Regnskaberne over samtlige indtægter og udgifter på budgettet revideres af en kontrolkommission, der består af revisorer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og i hvilken en af revisorerne fører forsædet. Antallet af revisorer fastsættes af Rådet med enstemmighed. Revisorerne og kontrolkommissionens formand udpeges med enstemmighed af Rådet for et tidsrum af fem år. Deres vederlag fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal.

Ved revisionen, der foretages på grundlag af regnskabsbilagene og om fornødent ved undersøgelser på stedet, konstaterer kontrolkommissionen indtægternes og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder kontrolkommissionen en beretning, som vedtages af et flertal af dens medlemmer.

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Forsamlingen regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår, tillige

med kontrolkommissionens beretning. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

Rådet meddeler med kvalificeret flertal Kommissionen sin godkendelse af regnskabet. Det underretter Forsamlingen om sin beslutning.

ARTIKEL 207

Budgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

De i artikel 200, stk. (1), omhandlede bidrag stiller Medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i Medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af Medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende Medlemsstat.

Det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ fastlægger de tekniske betingelser, under hvilke Den europæiske Socialfonds finansielle transaktioner udøves.

ARTIKEL 208

Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende Medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne Traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

Kommissionen står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem en af Medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller et andet af Medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

ARTIKEL 209

På forslag af Kommissionen skal Rådet med enstemmighed:

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen,

b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, efter hvilke Medlemsstaternes bidrag skal stilles til rådighed for Kommissionen,

c) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

SJETTE DEL

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 210

Fællesskabet har status som juridisk person.

ARTIKEL 211

Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

ARTIKEL 212

I samarbejde med Kommissionen og efter høring af de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med enstemmighed vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte.

Efter udgangen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af de øvrige interesserede institutioner med kvalificeret flertal ændre denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår.

ARTIKEL 213

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

ARTIKEL 214

Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene samt Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte har - selv efter at deres hverv er ophørt - forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

ARTIKEL 215

Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for Medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

ARTIKEL 216

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

ARTIKEL 217

Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

ARTIKEL 218

På de i en særlig Protokol fastlagte betingelser nyder Fællesskabet på Medlemsstaternes områder de for opfyldelsen af sin opgave nødvendige immuniteter og privilegier.

ARTIKEL 219

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

ARTIKEL 220

Medlemsstaterne indleder i det omfang, det er nødvendigt, indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre:

- beskyttelse af personer såvel som nydelse af rettigheder og beskyttelse af disse på de betingelser, som de enkelte Stater indrømmer egne statsborgere;

- afskaffelse af dobbeltbeskatning inden for Fællesskabet;

- gensidig anerkendelse af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber, opretholdelse af et selskabs status som juridisk person i tilfælde af, at dets hjemsted forlægges fra et land til et andet, og mulighed for sammenslutning af selskaber, som er underkastet forskellige nationale lovgivninger;

- forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser.

ARTIKEL 221

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat indrømmer Medlemsstaterne senest tre år efter denne Traktats ikrafttræden de øvrige Medlemsstaters statsborgere national behandling for så vidt angår kapitalanbringelser i de i artikel 58 nævnte selskaber.

ARTIKEL 222

De ejendomsretlige ordninger i Medlemsstaterne berøres ikke af denne Traktat.

ARTIKEL 223

(1) Denne Traktats bestemmelser er ikke til hinder for følgende regler:

a) ingen Medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser,

b) hver Medlemsstat kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel; disse foranstaltninger må ikke forringe konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet for varer, som ikke er bestemt specielt til militære formål.

(2) I løbet af det første år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægger Rådet med enstemmighed listen over de varer, hvorpå bestemmelserne i stk. (1), litra b, finder anvendelse.

(3) På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed ændre denne liste.

ARTIKEL 224

Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden med henblik på i fællesskab at træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at fællesmarkedets funktion påvirkes af de foranstaltninger, som en Medlemsstat kan føle sig foranlediget til at træffe i tilfælde af alvorlige indre uroligheder, der forstyrrer den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, der udgør en krigstrussel, eller for at opfylde de forpligtelser, som den har indgået med henblik på bevarelse af freden og den internationale sikkerhed.

ARTIKEL 225

Såfremt foranstaltninger, der er truffet i de i artiklerne 223 og 224 nævnte tilfælde, medfører, at konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet fordrejes, undersøger Kommissionen sammen med den pågældende Stat betingelserne for, at disse foranstaltninger kan tilpasses bestemmelserne i denne Traktat.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i artiklerne 223 og 224 fastsatte beføjelser. Domstolen træffer afgørelse for lukkede døre.

ARTIKEL 226

(1) I overgangsperioden kan en Medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

(2) På begæring af den pågældende Stat skal Kommissionen omgående og som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene for og den nærmere udformning af disse.

(3) De i medfør af stk. (2) tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra denne Traktats bestemmelser, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. (1) nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

ARTIKEL 227

(1) Denne Traktat gælder for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene.

(2) For Algeriet og de oversøiske franske departementer gælder fra denne Traktats ikrafttræden dens særlige og almindelige bestemmelser vedrørende:

- frie varebevægelser;
- landbruget, med undtagelse af artikel 40, stk. (4);
- liberalisering af tjenesteydelser;
- konkurrencereglerne;
- de ved artiklerne 108, 109 og 226 hjemlede beskyttelsesforanstaltninger;
- institutionerne.

Senest to år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges betingelserne for anvendelsen af Traktatens øvrige bestemmelser ved beslutninger, som Rådet efter forslag af Kommissionen vedtager med enstemmighed.

Inden for rammerne af de i denne Traktat fastsatte fremgangsmåder, herunder navnlig de i artikel 226 nævnte, drager Fællesskabets institutioner omsorg for, at den økonomiske og sociale udvikling af disse områder muliggøres.

(3) På de oversøiske lande og territorier, der er opregnet i listen i Bilag IV til denne Traktat, anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i denne Traktats fjerde del.

(4) Denne Traktats bestemmelser finder anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en Medlemsstat.

ARTIKEL 228

(1) I de tilfælde, hvor denne Traktats bestemmelser forudsætter indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og en eller flere Stater eller en international organisation, føres forhandlingerne vedrørende disse aftaler af Kommissionen. Med forbehold af den kompetence, som på dette område er tillagt Kommissionen, afsluttes de af Rådet, efter at dette i de i denne Traktat fastsatte tilfælde har indhentet udtalelse fra Forsamlingen.

Rådet, Kommissionen eller en Medlemsstat kan forud indhente en udtalelse fra Domstolen om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i denne Traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de i artikel 236 fastsatte betingelser.

(2) De aftaler, der afsluttes på den ovenfor anførte måde, er bindende for Fællesskabets institutioner og for Medlemsstaterne.

ARTIKEL 229

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for de Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle internationale organisationer.

ARTIKEL 230

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

ARTIKEL 231

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

ARTIKEL 232

(1) Denne Traktats bestemmelser ændrer ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig ikke Medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, beføjelserne for dette Fællesskabs institutioner og reglerne i den nævnte Traktat om, hvorledes fællesmarkedet for kul og stål skal fungere.

(2) Bestemmelserne i denne Traktat berører ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

ARTIKEL 233

Bestemmelserne i denne Traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne Traktat.

ARTIKEL 234

De rettigheder og forpligtelser, der følger af konventioner, som før denne Traktats ikrafttræden er indgået mellem på den ene side en eller flere Medlemsstater og på den anden side et eller flere tredjelande, berøres ikke af bestemmelserne i denne Traktat.

I det omfang, disse konventioner er uforenelige med denne Traktat, bringer den eller de pågældende Medlemsstater alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Om fornødent bistår Medlemsstaterne hinanden i dette øjemed og indtager i påkommende tilfælde en fælles holdning.

Ved anvendelsen af de konventioner, der omtales i stk. 1, tager Medlemsstaterne i betragtning, at de fordele, hvorom de hver især har givet tilsagn i denne Traktat, indgår som integrerende dele af Fællesskabets tilblivelsesproces, og derfor uløseligt hænger sammen med oprettelsen af fælles institutioner, med overdragelsen af beføjelser til disse og med de andre Medlemsstaters indrømmelse af samme fordele.

ARTIKEL 235

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer, og denne Traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Forsamlingen med enstemmighed passende forskrifter herom.

ARTIKEL 236

Enhver Medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af denne Traktat.

Hvis Rådet efter høring af Forsamlingen og i påkommende tilfælde af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelsen af en konference mellem repræsentanter for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for ved gensidig overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i denne Traktat.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

ARTIKEL 237

Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen.

Vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af denne Traktat, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem Medlemsstaterne og den ansøgende Stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende Stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

ARTIKEL 238

Fællesskabet kan med et tredjeland, en sammenslutning af Stater eller en international organisation indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Forsamlingen.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne Traktat, skal disse forud vedtages under anvendelse af den i artikel 236 fastsatte fremgangsmåde.

ARTIKEL 239

De Protokoller, der i gensidig forståelse mellem Medlemsstaterne knyttes som bilag til denne Traktat, udgør en integrerende del af Traktaten.

ARTIKEL 240

Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

NEDSÆTTELSE AF INSTITUTIONERNE

I/ DK

ARTIKEL 241

Rådet træder sammen inden en måned efter Traktatens ikrafttræden.

ARTIKEL 242

Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det økonomiske og sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

ARTIKEL 243

Efter indkaldelse fra Rådets formand træder forsamlingen sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiet er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

ARTIKEL 244

Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, før denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udøver fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne Traktat.

ARTIKEL 245

Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne Traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over Fællesskabets økonomiske situation.

ARTIKEL 246

(1) Det første regnskabsår løber fra Traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt Traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udløber regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

(2) Indtil budgettet for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler Medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradrages deres finansielle bidrag til gennemførelsen af dette budget.

(3) Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 212, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

I/DK

ARTIKEL 247

Denne Traktat skal ratificeres af De høje kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder Traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

ARTIKEL 248

Denne Traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

B I L A G

I/DK

I

LISTER

BILAG I

LISTER A - G

OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKLER 19 OG 20

LISTE A

Liste over toldpositioner, for hvilke beregningen af det aritmetiske gennemsnit skal foretages ved anvendelse af den i kolonne 3 nedenfor angivne told

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse	- 3 - Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 15.10	Sure olier fra raffinering	18
15.11	Glycerol, glycerolvand og glycerollud:	
	- rå	6
	- renset	10
19.04	Gryn og flager, fremstillet af sagostivelse, maniokstivelse, kartoffelstivelse eller anden stivelse	45
ex 28.28	Vanadiumpentoxid	15
ex 28.37	Neutral natriumsulfit	20
ex 28.52	Ceriumklorid; ceriumsulfat	20
ex 29.01	Aromatiske karbonhydrider:	
	- xylen:	
	- isomere blandinger	20
	- orthoxylen, metaxylen, paraxylen	25
	- styrolen (styren) monomer	20
	- isopropylbenzen (cumol)	25

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 29.02	Diklormethan	20
	Vinylklorid monomer	25
ex 29.03	Paratoluolsulfoklorid	15
ex 29.15	Dimethylterephthalat	30
ex 29.22	Ætylendiamin og salte deraf	20
ex 29.23	Cycliske aminoaldehyder, cycliske aminoketoner samt aminoquinoner; halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater af de nævnte stoffer samt deres salte og estere	25
ex 29.25	Homoveratrylamin	25
29.28	Diazo-, azo- og azoxyforbindelser	25
ex 29.31	Diklordibenzyldisulfid	25
ex 29.44	Antibiotica med undtagelse af penicillin, streptomycin, kloromycin og deres salte samt aureomycin	15
ex 30.02	Mund- og klovsyge vaccine, bakteriestammer af microorganismer bestemt til ovennævnte vaccines fabrikation; sera og vacciner mod svinepest	15
ex 30.03	Sarkomycin	18
ex 31.02	Nitrogenholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske, sammenblandede	20
ex 31.03	Fosforholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske:	
	- ublandede:	
	- superfosfater:	
	- af ben	10
	- andre	12
	- sammenblandede	7

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 31.04	Kaliumholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske, sammenblandede	7
ex 31.05	Andre gødningsstoffer, heri indbefattet sammenblandede og sammensatte gødningsstoffer:	
	- fosfornitrater og ammoniumkaliumfosfater	10
	- andre, med undtagelse af opløste, organiske gødningsstoffer	7
	Gødningsstoffer i form af tabletter, pastiller o. lign. eller i pakninger med en bruttovægt på 10 kg eller derunder pr. stk.	15
ex 32.07	Fint formalet naturlig magnetit af typer, der anvendes til pigmenter og udelukkende er bestemt til udvaskning af kul	25
ex 37.02	Lysfølsomme, ikke eksponerede film i ruller, perforerede:	
	- til enkeltfarvede, positive billeder, indført i sæt med 3 eksemplarer, ikke anvendelige enkeltvis og bestemt som underlag for en farvefilm	20
	- til farvebilleder, i længder af over 100 m	20
ex 39.02	Polyvinylklorid; butyral i plader	30
ex 39.03	Celluloseestere, bortset fra nitrater og acetater	20
	Plast fremstillet på basis af celluloseestere (andre end nitrater og acetater)	15
	Plast fremstillet på basis af ethere eller andre kemiske cellulosederivater	30
ex 39.06	Alginsyre samt salte og estere deraf, i tør tilstand	20

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 48.01	Papir og pap, maskingjort: - kraftpapir og -pap	25
	- andet, sammenløbet på to eller flere wirer med indvendigt kraftpapir	25
48.04	Papir og pap bestående af sammenklæbede lag, uden imprægnering eller belægning på overfladen, også med indvendig forstærkning, i ruller og ark	25
ex 48.05	Bølgepapir og bølgepap	25
	Kraftpapir og -pap, kreppet eller plisseret	25
ex 48.07	Gummieret kraftpapir og -pap	25
ex 51.01	Garn af endeløse, regenererede tekstilfibre, enkle, utvundet eller tvundet med højst 400 drejninger pr. m	20
ex 55.05	Ubehandlet bomuldsgarn, tvundet, bortset fra ubehandlet fantasigarn, med en enkelt trådlængde af 337.500 m eller mere pr. kg	20
ex 57.07	Garn af kokosfibre	18
ex 58.01	Gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter), knyttede af silke, af schappesilke, af syntetiske tekstilfibre, af garn af tekstilgarn og metaltråd eller garn henhørende under pos. 52.01, af metaltråde, af garn af uld eller fine dyrehår	80
ex 59.04	Garn af kokosfibre, tvundet	18
ex 71.04	Støv og pulver af diamanter	10
ex 84.10	Pumpehuse til stempelmotorer til flyvemaskiner, af ikke rustfrit stål, af letmetal eller legeringer deraf	15
ex 84.11	Pumpehuse og kompressorhuse af ikke rustfrit stål eller af letmetal eller af deres legeringer til stempelmotorer til flyvemaskiner	15

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 84.37	Maskiner til fremstilling af tyl, blonder og kniplinger	10
	Broderimaskiner, bortset fra maskiner til fremstilling af hulsøm	10
ex 84.38	Hjælpemaskiner og hjælpeapparater til brug i forbindelse med maskiner til fremstilling af tyl, blonder og kniplinger:	
	- hjælpemaskiner til tilbageføring af slæder	10
	- jacquardmaskiner	18
	Hjælpemaskiner og hjælpeapparater til broderimaskiner:	
	- automatiske	18
	- korthuggemaskiner, kortkopieringsmaskiner, kontrolmaskiner, præcisionsskudspolemaskiner	10
	Dele og tilbehør til maskiner til fremstilling af tyl, blonder og kniplinger og til disse maskiners hjælpeapparater og hjælpemaskiner:	
	- slæder, spoler, kamme, sidestykker og lameller til kamme til almindelige væve, lader (plader og knive), færdige spoler og dele til lader samt spoler til rundvæve	10
	Dele og tilbehør til broderimaskiner og disses hjælpemaskiner og hjælpeapparater:	
	- skytter, skyttekasser, herunder plader; maskinhægter	10
ex 84.59	Viklemaskiner til at vikle ledetråd og isolerings- eller beskyttelsesbånd til fremstilling af viklinger og beviklinger på elektriske spoler	23
	Startmotorer til flyvemaskiner	25
ex 84.63	Krumtapaksler til stempelmotorer til flyvemaskiner	10
ex 85.08	Startmotorer til flyvemaskiner	20
	Tændmagneter, herunder magnetomaskiner til flyvemaskiner	25

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Told (i %) at anvende for Frankrig
88.01	Balloner og luftskibe	25
ex 88.03	Dele til balloner og luftskibe	25
88.04	Faldskærme samt dele og tilbehør dertil	12
88.05	Katapulter o. lign. startanordninger til luftfartøjer, samt dele hertil	15
	Stationært flyvetræningsudstyr og dele hertil	20
ex 90.14	Instrumenter og apparater til navigering af luftfartøjer	18
ex 92.10	Klavermekanikker og klaviaturer (der indeholder 85 toner eller mere)	30

LISTE B

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 3%

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse
Kapitel 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Fjer, skind og andre dele af fugle med påsiddende fjer eller dun, rå (med undtagelse af sengefjer og dun, rå)
05.09 til 05.12	
ex 05.13	Vaskesvampe, naturlige, rå
Kapitel 13	
13.01	
13.02	
Kapitel 14	
14.01 til 14.05	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 25	
25.02	
ex 25.04	Naturlig grafit, ikke i detailsalgspakninger
25.05	
25.06	
ex 25.07	Ler (undtagen kaolin), dog ikke ekspanderet ler henhørende under pos. 68.07, andalusit, cyanit, også brændt; mullit; chamotte og dinasler
ex 25.08	Kridt, ikke i detailsalgspakninger
ex 25.09	Jordpigmenter, ikke brændte eller sammenblandede; naturlig jernglimmer
25.10	
25.11	
ex 25.12	Fossilt kiselmel og andre lignende kiselholdige jordarter (kiselgur, trippelse, diatomejord o.s.v.) med en tilsyneladende vægtfylde på 1 eller derunder, også brændt - undtagen varer i detailsalgspakninger
ex 25.13	Pimpsten, smergel, naturlig korund og andre naturlige slibemidler - undtagen varer i detailsalgspakninger
25.14	
ex 25.17	Flint; knuste sten, skærver og tjærede skærver, småsten og grus af den art, som almindeligvis anvendes til vej- og jernbanebygning, ballast, eller til fremstilling af beton; singels
ex 25.18	Dolomit, rå, groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet
25.20	
25.21	
25.24	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
25.25	
25.26	
ex 25.27	Talkum (herunder naturlig steatit), også groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet; talkum undtagen i emballager med et nettovægtindhold på 1 kg eller derunder
25.28	
25.29	
25.31	
25.32	
Kapitel 26	
ex 26.01	Malme og koncentrater deraf, undtagen blymalm, zinkmalm og varer, der henhører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab; svovlkis og andre naturlige jernsulfider, brændte
26.02	
ex 26.03	Aske og restprodukter indeholdende metaller eller metalforbindelser, ikke henhørende under pos. 26.02, undtagen zinkholdige
26.04	
Kapitel 27	
27.03	
ex 27.04	Koks og halvkoks af stenkul til fremstilling af elektroder, tørvekoks
27.05	
27.05 bis	
27.06	
ex 27.13	Ozokerit, montanvoks og tørvevoks, rå

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
27.15	
27.17	
Kapitel 31	
31.01	
ex 31.02	Natriumnitrat, naturlig
Kapitel 40	
40.01	
40.03	
40.04	
Kapitel 41	
41.09	
Kapitel 43	
43.01	
Kapitel 44	
44.01	
Kapitel 47	
47.02	
Kapitel 50	
50.01	
Kapitel 53	
53.01	
53.02	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
53.03	
53.05	
Kapitel 55	
ex 55.02	Bomuldslinters, ikke rå
55.04	
Kapitel 57	
57.04	
Kapitel 63	
63.02	
Kapitel 70	
ex 70.01	Glasskår og andet glasaffald
Kapitel 71	
ex 71.01	Naturperler, rå
ex 71.02	Ædel- og halvædelsten, rå
71.04	
71.11	
Kapitel 77	
ex 77.04	Beryllium, rå

LISTE C

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 10%

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse
Kapitel 5	
ex 05.07	Fjer, skind og andre dele af fugle med påsiddende fjer eller dun, ikke rå
05.14	
Kapitel 13	
ex 13.03	Plantesafter og planteekstrakter; agar-agar og andre naturlige planteslimer og gelatineringsmidler udvundet af vegetabilske stoffer (med undtagelse af pektin)
Kapitel 15	
ex 15.04	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, også raffinerede (med undtagelse af hvalolie)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	
Kapitel 25	
ex 25.09	Jordpigmenter, brændte eller blandede

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
ex 25.15	Marmor, travertin og andre monument- og bygningskalksten med en tilsyneladende vægtfylde på 2,5 eller derover samt alabast, groft tildannet ved kløvning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af 25 cm eller derunder
ex 25.16	Granit, porfyr, basalt, sandsten og andre monument- eller bygningssten, groft tildannet ved kløvning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af 25 cm eller derunder
ex 25.17	Granulater, splinter og mel af stenarter henhørende under pos. 25.15 eller 25.16
ex 25.18	Dolomit, brændt; agglomereret dolomit (herunder tjæredolomit)
25.22	
25.23	
Kapitel 27	
ex 27.07	Olier og andre produkter fremstillet ved destillation af højtemperaturtjære fra stenkul samt andre olier og produkter nævnt i bestemmelse 2 til nærværende kapitel, med undtagelse af fenoler, kresoler og xylenoler
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, montanvoks og tørvevoks, andre end rå
ex 27.14	Petroleumsbitumen og andre restprodukter fra råpetroleum eller skiferolie, med undtagelse af petroleumskoks
27.16	
Kapitel 30	
ex 30.01	Kirtler og andre organer til organo-terapeutisk brug, tørrede, også pulveriserede
Kapitel 32	
ex 32.01	Vegetabilske garvestofekstrakter, med undtagelse af mimosabark- og quebrachoekstrakt
32.02	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
32.03	
32.04	
Kapitel 33	
ex 33.01	Flygtige vegetabilske olier (også terpenfri) i flydende eller fast form, med undtagelse af flygtige olier af citrusfrugter; resinoider
33.02	
33.03	
33.04	
Kapitel 38	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Terpentinolie; rå sulfatterpentin; rå dipenten
38.08	
38.10	
Kapitel 40	
40.05	
ex 40.07	Tekstilgarn, imprægneret eller overtrukket med blødgummi
40.15	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 41	
41.02	
ex 41.03	Læder af fåre- og lammeskind, bearbejdet efter garvningen
ex 41.04	Læder af gede- og gedekidskind, bearbejdet efter garvningen
41.05	
41.06	
41.07	
41.10	
Kapitel 43	
43.02	
Kapitel 44	
44.06 til 44.13	
44.16	
44.17	
44.18	
Kapitel 48	
ex 48.01	Avispapir i ruller
Kapitel 50	
50.06	
50.08	
Kapitel 52	
52.01	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 53	
53.06	
53.07	
53.08	
53.09	
Kapitel 54	
54.03	
Kapitel 55	
55.05	
Kapitel 57	
ex 57.05	Garn af hamp, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 57.06	Garn af jute, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 57.07	Garn af andre vegetabilske tekstilfibre, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 57.08	Papirgarn, ikke i detailsalgsoplægninger
Kapitel 68	
68.01	
68.03	
68.08	
ex 68.10	Bygningsmaterialer af gips eller af blandinger på basis af gips
ex 68.11	Bygningsmaterialer af cement, beton eller kunststen, også armerede, herunder bygningsmaterialer af slaggecement og af granit
ex 68.12	Bygningsmaterialer af asbestcement, cellulosecement o. lign.
ex 68.13	Bearbejdet asbest; blandinger på basis af asbest eller asbest og magnesiumkarbonat

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 69	
69.01	
69.02	
69.04	
69.05	
Kapitel 70	
ex 70.01	Glasmasse (undtagen optisk glas)
70.02	
70.03	
70.04	
70.05	
70.06	
70.16	
Kapitel 71	
ex 71.05	Sølv og sølvlegeringer, ubearbejdet
ex 71.06	Sølvdublé, ubearbejdet
ex 71.07	Guld og guldlegeringer, ubearbejdet
ex 71.08	Gulddublé (på uædle metaller eller sølv), ubearbejdet
ex 71.09	Platin og andre platinmetaller, ubearbejdede
ex 71.10	Platindublé og dublé af andre platinmetaller (på uædle eller ædle metaller), ubearbejdet
Kapitel 73	
73.04	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
73.05	
ex 73.07	Blooms, billets, slabs og sheet bars, af jern og stål (med undtagelse af varer hørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab); emner af jern og stål, groft tildannet ved smedning eller hamring
ex 73.10	Stænger (herunder valstråd), af jern og stål, varmtvalsede, eller -trukne, smedede, eller koldtbehandlede; hult borestål til minebrug (med undtagelse af varer hørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab)
ex 73.11	Profiler af jern og stål, varmtvalsede, eller -trukne, smedede, eller koldtbehandlede; spunsvægjern, også med borede eller lokkede huller eller sammensatte (med undtagelse af varer hørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab)
ex 73.12	Bånd af jern og stål, varmt- eller koldtvalsede (med undtagelse af varer hørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab)
ex 73.13	Plader af jern og stål, varmt- eller koldtvalsede (med undtagelse af varer hørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab)
73.14	
ex 73.15	Legeret stål og kulstofrigt stål i samme former som nævnt i pos. 73.06 - 73.14 (med undtagelse af varer hørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab)
Kapitel 74	
74.03	
74.04	
ex 74.05	Folie af kobber, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (bortset fra sådanne, der er forsynet med underlag)
ex 74.06	Pulver af kobber, ikke findelt

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 75	
75.02	
75.03	
ex 75.05	Anoder til fornikling, støbte, ubearbejdede
Kapitel 76	
76.02	
76.03	
ex 76.04	Folie af aluminium, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (bortset fra sådanne, der er forsynet med underlag)
ex 76.05	Pulver af aluminium, ikke findelt
Kapitel 77	
ex 77.02	Stænger, profiler, tråd, plader, folie, bånd og spåner af ensartet støttelse af magnesium; pulver af magnesium, ikke findelt
ex 77.04	Stænger, profiler, tråd, plader, folie og bånd af beryllium
Kapitel 78	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Folie af bly, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (med undtagelse af sådanne, der er forsynet med underlag)
Kapitel 79	
79.02	
79.03	

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 80	
80.02	
80.03	
ex 80.04	Folie af tin, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (med undtagelse af sådanne, der er forsynet med underlag)
Kapitel 81	
ex 81.01	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af wolfram
ex 81.02	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af molybdæn
ex 81.03	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af tantal
ex 81.04	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af andre uædle metaller
Kapitel 93	
ex 93.06	Emner til bøssekolber
Kapitel 95	
ex 95.01 til ex 95.07	Udskæringsmaterialer: groft tildannet, d.v.s. som plader, stænger, rør o. lign., hverken poleret eller yderligere bearbejdet
Kapitel 98	
ex 98.11	Emner til piber

LISTE D

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 15%

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse
Kapitel 28	Uorganiske kemikalier; uorganiske og organiske forbindelser af ædle metaller, af sjældne jordarters metaller, af radioaktive grundstoffer og af isotoper
ex 28.01	Halogener (med undtagelse af brom og rå jod)
ex 28.04	Brint; inaktive gasser; andre ikke-metaller (med undtagelse af selen og fosfor)
28.05 til 28.10	
ex 28.11	Diarsentrioxid; arsensyre
28.13 til 28.22	
28.24	
28.26 til 28.31	
ex 28.32	Klorater (med undtagelse af natriumklorat og kaliumklorat) og perklorater
ex 28.34	Oxidjodider og perjodater
28.35 til 28.45	
28.47 til 28.58	

LISTE E

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 25%

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse
Kapitel 29	Organiske kemikalier
ex 29.01	Kulbrinter (med undtagelse af naftalen)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Acycliske alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater deraf (med undtagelse af butylalkohol og isobutylalkohol)
29.05	
ex 29.06	Fenoler (med undtagelse af fenol, kresoler og xylenoler) og fenolalkoholer
29.07 til 29.45	
Kapitel 32	
32.05	
32.06	
Kapitel 39	
39.01 til 39.06	

LISTE F

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif er blevet fastsat ved fælles overenskomst

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse	- 3 - Fælles toldsats (i % af værdien)
ex 01.01	Levende heste til slagtning	11
ex 01.02	Levende hornkvæg (med undtagelse af avlsdyr af rene racer) x)	16
ex 01.03	Levende svin (med undtagelse af avlsdyr af rene racer) x)	16
ex 02.01	Kød, flæsk og spiseligt slagteaffald, fersk, kølet eller frosset:	
	- af heste	16
	- af hornkvæg x)	20
	- af svin x)	20
02.02	Kød og spiseligt slagteaffald (men ikke lever) af fjerkræ, fersk, kølet eller frosset	18
ex 02.06	Saltet og tørret hestekød	16
ex 03.01	Ferskvandsfisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset:	
	- ørreder og andre laks	16
	- andre	10

x) Omfatter kun husdyrarter.

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Fælles toldsats (i % af værdien)
ex 03.03	Krebsdyr og bløddyr, med eller uden skal, ferske (levende eller døde), kølede, frosne, saltede, i saltlage eller tørrede; krebsdyr med skal, kogt i vand:	
	- languster og hummer	25
	- krabber og rejer	18
	- østers	18
04.03	Smør	24
ex 04.05	Fugleæg i skal, friske eller konserverede:	
	- fra 16/2 til 31/8	12
	- fra 1/9 til 15/2	15
04.06	Naturlig honning	30
ex 05.07	Sengefjer og dun, rå	0
05.08	Ben og hornkerner, rå, affedtede, behandlede med syre eller afgelatiniserede, også simpelt bearbejdede men ikke tilskåret i form; pulver og affald af ben og hornkerner	0
ex 06.03	Friske afskårne blomster og blomsterknopper til buketter og pynt:	
	- fra 1/6 til 31/10	24
	- fra 1/11 til 31/5	20
ex 07.01	Grøntsager, friske eller kølede:	
	- spiseløg, skalotteløg og hvidløg	12
	- nye kartofler:	
	- fra 1/1 til 15/5	15
	- fra 16/5 til 30/6	21
	- andre 1)	

1) Tolden skal principielt fastsættes som det aritmetiske gennemsnit. En eventuel tilpasning gennemføres ved fastsættelse af sæsonsatserne inden for rammerne af Fællesskabets landbrugspolitik.

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Fælles toldsats (i % af værdien)
07.04	Grøntsager, tørrede, også snittede i stykker eller skiver, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte:	
	- spiseløg	20
	- andre	16
ex 07.05	Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede:	
	- ærter og bønner	10
ex 08.01	Friske bananer	20
08.02	Citrusfrugter, friske eller tørrede:	
	- appelsiner:	
	- fra 15/3 til 30/9	15
	- uden for denne periode	20
	- mandariner og klementiner	20
	- citroner	8
	- grapefrugter	12
	- andre	16
ex 08.04	Friske druer:	
	- fra 1/11 til 14/7	18
	- fra 15/7 til 31/10	22
08.06	Æbler, pærer og kvæder, friske 1)	
08.07	Stenfrugter, friske:	
	- abrikoser	25
	- andre 1)	
ex 08.12	Svesker	18
ex 09.01	Rå kaffe	16

1) Tolden skal principielt fastsættes som det aritmetiske gennemsnit. En eventuel tilpasning gennemføres ved fastsættelse af sæsonsatserne inden for rammerne af Fællesskabets landbrugspolitik.

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Fælles toldsats (i % af værdien)
10.01 til 10.07	Korn 1)	
ex 11.01	Hvedemel 1)	
12.01	Olieholdige frø og frugter, også knuste	0
ex 12.03	Frø til udsæd (med undtagelse af roefrø)	10
12.06	Humle (humleknop og humlemel)	12
15.15	Bivoks og andet insektvoks, også kunstigt farvet:	
	- råt	0
	- andet	10
15.16	Vegetabilsk voks, også kunstigt farvet:	
	- råt	0
	- andet	8
ex 16.04	Fisk, tilberedt eller konserveret:	
	- laksefisk	20
ex 16.05	Krebsdyr, tilberedte eller konserverede	20
17.01	Roe- og rørsukker, i fast form	80
18.01	Kakaobønner, hele eller brækkede, også brændte	9
18.02	Kakaoskaller og kakaoaffald	9

1) a) Toldsatserne i fællestariffen for korn og hvedemel fastsættes som det aritmetiske gennemsnit af de gældende satser.

b) Indtil det tidspunkt, hvor den ordning, der skal bringes i anvendelse, er fastlagt inden for rammerne af de foranstaltninger, som er fastsat i artikel 40, stk. 2, kan Medlemsstaterne uanset bestemmelserne i artikel 23 suspendere opkrævningen af told for disse varer.

c) Hvis produktionen eller forarbejdningen af korn og hvedemel i en Medlemsstat er alvorligt truet eller hæmmet af en anden Medlemsstats suspension af tolden, optager de pågældende Medlemsstater forhandlinger indbyrdes. Fører disse forhandlinger ikke til noget resultat, kan Kommissionen, i det omfang forskellen i kostpris ikke udlignes gennem en indenlandsk markedsordning for korn i den Medlemsstat, som har suspenderet tolden, bemyndige den krænkede stat til at træffe egnede forholdsregler, hvis nærmere udformning fastsættes af Kommissionen.

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Fælles toldsats (i % af værdien)
19.02	Næringsmidler til børn, til diætetisk brug eller til madlavning, fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, når dette udgør mindre end 50% af varernes vægt	25
ex 20.02	Surkål	20
21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet	25
22.04	Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol	40
23.01	Mel og pulver, uegnet til menneskeføde:	
	- af kød og slagteaffald; fedtegrever	4
	- af fisk, krebsdyr eller bløddyr	5
24.01	Tobak, rå eller ufabrikeret; tobaksaffald	30
ex 25.07	Kaolin; sillimanit	0
ex 25.15	Marmor, ubearbejdet eller groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af mere end 25 cm	0
ex 25.16	Granit, porfyr, basalt, sandsten og andre monument- eller bygningssten, ubearbejdet eller groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af mere end 25 cm	0
25.19	Naturlig magnesiumkarbonat (magnesit), også brændt (undtagen magnesiumoxid)	0
ex 25.27	Talkum i emballage med et nettovægtindhold på 1 kg eller derunder	8
ex 27.07	Fenoler, kresoler og xylenoler, rå	3
27.09	Jordolie og rå skiferolie	0
ex 27.14	Petroleumskoks	0
28.03	Karbon (f. eks. kønrøg, karbonblack, anthracensort og acetylensort)	5

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Fælles toldsats (i % af værdien)
ex 28.04	Fosfor	15
	Selen	0
28.23	Oxider og hydroxider af jern; (herunder jordpigmenter, med naturligt jernoxid, med mindst 70 vægtprocent bundet jern, beregnet som Fe_2O_3)	10
28.25	Oxider af titan	15
ex 28.32	Natrium- og kaliumklorat	10
ex 29.01	Aromatiske kulbrinter:	
	- naftalen	8
ex 29.04	Tertiær-butylalkohol	8
ex 32.07	Titanhvidt	15
ex 33.01	Flygtige olier af citrusfrugter, også terpenfri, i flydende eller fast form	12
34.04	Syntetisk voks, også vandopløseligt; tilberedt voks, ikke emulgeret og ikke indeholdende opløsningsmidler	12
ex 40.07	Tråde og snore af vulkaniseret gummi, også overtrukket med tekstil	15
41.01	Rå huder og skind (friske, saltede, tørrede, kalkede eller picklede, også spaltede), herunder fåreskind med uld	0
ex 41.03	Læder af fåre- og lammeskind, kun garvet:	
	- af krydsede indiske får	0
	- andet	6
ex 41.04	Læder af gede- og gedekidskind, kun garvet:	
	- af indisk ged	0
	- andet	7
41.08	Laklæder og metalliseret læder	12
44.14	Finér, savskåret, knivskåret eller skrællet af højst 5 mm's tykkelse, også forstærket på den ene side med papir eller tekstilstof	10

- 1 -	- 2 -	- 3 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse	Fælles toldsats (i % af værdien)
44.15	Krydsfinér og fineret træ, også i forbindelse med andet materiale end træ; indlagt træ	15
53.04	Opkradsede klude og garner af uld eller af andre dyrehår (fine eller grove)	0
54.01	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør (herunder garnaffald og opkradsede klude)	0
54.02	Ramie, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af ramie (herunder garnaffald og opkradsede klude)	0
55.01	Bomuld, ikke kartet eller kæmmet	0
ex 55.02	Bomuldslinters, rå	0
55.03	Affald af bomuld (herunder garnaffald og opkradsede klude), ikke kartet eller kæmmet	0
57.01	Hamp (Cannabis sativa), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)	0
57.02	Manila (Musa textilis), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af manila (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)	0
57.03	Jute, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af jute (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)	0
74.01	Kobbersten; ubearbejdet kobber (kobber til raffinering og raffineret kobber); affald og skrot af kobber	0
74.02	Kobberforlegeringer	0
75.01	Nikkelsten, nikkelspeis og andre mellemprodukter fra nikkelfremstillingen; ubearbejdet nikkel (undtagen de under pos. 75.05 hørende anoder); affald og skrot af nikkel	0
80.01	Ubearbejdet tin; affald og skrot af tin	0
ex 85.08	Tændrør	18

LISTE G

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif skal være genstand for forhandling mellem Medlemsstaterne

- 1 - Position i Bruxelles-Nomenklaturen	- 2 - Varebeskrivelse
ex 03.01	Saltvandsfisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset
03.02	Fisk, saltet, i saltlage, tørret eller røget
04.04	Ost og ostemasse
11.02	Gryn af korn; afskallet, afrundet, knust og valset korn, undtagen afskallet eller poleret ris, samt knækris; kim af korn samt mel deraf
11.07	Malt, også brændt
ex 15.01	Fedt af svin, udsmeltet eller udpresset
15.02	Talg af hornkvæg, får eller geder, råt eller udsmeltet, (herunder "premier jus")
15.03	Lardstearin; oleostearin; lardoil og oleomargarin, ikke emulgeret eller opblandet eller på anden måde behandlet
ex 15.04	Hvalolie, også raffineret
15.07	Faste vegetabilske olier og vegetabilske fede olier, rå, rensede eller raffinerede
15.12	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier, hærdede, også raffinerede, men ikke yderligere bearbejdede
18.03	Kakaomasse (herunder kakaomasse i blokke), også affedtet
18.04	Kakaosmør, inkl. kakaofedt og -olie
18.05	Kakaopulver, usødet

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
18.06	Chokolade og chokoladevarer samt andre næringsmidler med indhold af kakao
19.07	Bagværk, uden tilsætning af sukker, honning, æg, fedtstoffer, ost eller frugt
19.08	Kiks, kager og andet finere bagværk, også med indhold af kakao (uanset mængden)
21.02	Ekstrakter og essenser af kaffe, te eller maté; varer fremstillet på basis af sådanne ekstrakter og essenser
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
22.08	Ethanol (ætylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold af 80 rumfangsprocent eller derover; denatureret ethanol (ætylalkohol), uanset alkoholindholdet
22.09	Ethanol (ætylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold af under 80 rumfangsprocent; akvavit, likør og andre alkoholholdige drikkevarer; alkoholholdige tilberedninger (såkaldte "koncentrerede ekstrakter") til fremstilling af drikkevarer
25.01	Salt (stensalt, havsalt og bordsalt); ren natriumklorid; saltmoderlud; havvand
25.03	Svovl af enhver art (undtagen sublimeret, fældet eller kolloid svovl)
25.30	Rå, naturlige borater og koncentrater deraf, (også brændte) men ikke borater udvundet af naturligt forekommende saltopløsninger; rå naturlig borsyre med et indhold af H_3BO_3 på 85 vægtprocent og derunder, beregnet på grundlag af tørsubstansen
ex 26.01	Blymalm og zinkmalm
ex 26.03	Aske og restprodukter indeholdende zink
27.10	Jord- eller skiferolie (andre end råolier), herunder varer ikke andetsteds nævnt, indeholdende 70 vægtprocent og derover af sådanne olier som karaktergivende bestanddel
27.11	Jordgas og andre luftformige kulbrinter

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
27.12	Vaselin
ex 27.13	Paraffin, microvoks, mineralvoks (gatch eller slack wax) også farvet
ex 28.01	Brom og rå jod
28.02	Svovl, sublimeret eller fældet; kolloid svovl
ex 28.11	Diarsenpentoxid
28.12	Borsyre og borsyreanhydrid
28.33	Bromider og oxidbromider; bromater og perbromater; hypobromiter
ex 28.34	Jodider og jodater
28.46	Borater og perborater
ex 29.04	Butyl- og isobutylalkoholer (undtagen tertiær-butylalkohol)
ex 29.06	Fenol, kresoler og xylenoler
ex 32.01	Mimosabark- og quebrachoekstrakt
40.02	Syntetgummi, herunder syntetisk latex, også stabiliseret; factis fremstillet af olier
44.03	Træ, også afbarket, afgrenet eller tildannet
44.04	Træ, groft hugget eller skåret på to eller fire sider, men ikke yderligere bearbejdet
44.05	Træ, savet eller skrællet, skåret (i længderetningen), men ikke yderligere bearbejdet, af over 5 mm's tykkelse
45.01	Naturkork, ubearbejdet, og korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork
45.02	Naturkork i blokke, plader og bånd, herunder terninger og firkanter til fremstilling af propper
47.01	Papirmasse

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
50.02	Natursilke, utvundet
50.03	Affald af natursilke (herunder schappesilke og bourettesilke og kokoner, der er uanvendelige til afhaspning, samt opkradsede klude)
50.04	Garn af natursilke, ikke i detailsalgsoplægninger
50.05	Garn af schappesilke, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 62.03	Sække og poser til emballage, af jute, brugte
ex 70.19	Glasperler og imitationer af naturperler; imitationer af ædel- og halvædelstene, o. lign. samt varer deraf
ex 73.02	Ferrolegeringer (undtagen kulstofholdigt ferro-mangan)
76.01	Råt aluminium; affald og skrot af aluminium x)
77.01	Råt magnesium; affald og skrot af magnesium (herunder spåner af ikke ensartet størrelse) x)
78.01	Råt bly (også sølvholdigt bly); affald og skrot af bly x)
79.01	Råzink; affald og skrot af zink x)
ex 81.01	Wolfram, ubearbejdet, i pulver x)
ex 81.02	Molybdæn, ubearbejdet x)
ex 81.03	Tantal, ubearbejdet x)
ex 81.04	Andre uædle metaller, ubearbejdede x)
ex 84.06	Motorer samt motordele til automobiler, luftfartøjer og både
ex 84.08	Reaktionsmotorer samt dele og tilbehør dertil
84.45	Værktøjsmaskiner til bearbejdning af metaller og metalkarbider, undtagen maskiner henhørende under pos. 84.49 og 84.50

x) Toldsatserne for halv-fabrikata skal under hensyntagen til den for råmetallet fastsatte told tages op til fornyet overvejelse i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i Traktatens artikel 21, stk. (2).

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
84.48	Dele og tilbehør af den art, der sædvanligvis anvendes til maskiner og apparater henhørende under pos. 84.45 - 84.47, (herunder materiale- og værktøjsholdere, selvåbnende gevindskærehoveder, delehoveder og andet tilbehør til værktøjsmaskiner); værktøjsholdere til mekanisk håndværktøj henhørende under pos. 82.04, 84.49 og 85.05
ex 84.63	Transmissionsdele til automobilmotorer
87.06	Dele og tilbehør til køretøjer henhørende under pos. 87.01, 87.02 eller 87.03
88.02	Luftfartøjer (flyvemaskiner, flyvebåde, drager, svæveplaner, gyroplaner, helikoptere, ornithoptere, o.s.v.); rotochutes
ex 88.03	Dele til luftfartøjer m.v. henhørende under pos. 88.02

BILAG II

LISTE

OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 38

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 1	Levende dyr
Kapitel 2	Kød og spiseligt slagteaffald
Kapitel 3	Fisk, krebsdyr og bløddyr
Kapitel 4	Mælk og mejeriprodukter; fugleæg; naturlig honning
Kapitel 5	
05.04	Tarme, blærer og maver, hele eller stykker deraf, af andre dyr end fisk
05.15	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitlerne 1 eller 3, uegnede til menneskeføde
Kapitel 6	Levende planter m.m.; afskårne blomster og blade
Kapitel 7	Spiselige grøntsager, planter, rødder og rodknolde
Kapitel 8	Spiselige frugter; skaller af meloner og citrusfrugter
Kapitel 9	Kaffe, te og krydderier med undtagelse af maté (pos. 09.03)
Kapitel 10	Korn
Kapitel 11	Mølleriprodukter; malt; stivelse; gluten; inulin

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 12	Olieholdige frø og frugter; diverse andre frø og frugter; planter til industriel og medicinsk brug; halm og foderplanter
Kapitel 13	
ex 13.03	Pektin
Kapitel 15	
15.01	Fedt af svin og fjerkræ, udsmeltet eller udpresset
15.02	Talg (af hornkvæg, får eller geder), råt eller udsmeltet herunder "premier jus"
15.03	Lardstearin; oleostearin; lardoil og oleomargarin, ikke emulgeret eller opblandet eller på anden måde behandlet
15.04	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, også raffinerede
15.07	Vegetabilske fedtstoffer og vegetabilske fede olier, rå, rensede eller raffinerede
15.12	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier, hærdede, også raffinerede, men ikke yderligere bearbejdede
15.13	Margarine, compound lard og andet tilberedt spisefedt
15.17	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks
Kapitel 16	Varer af kød, fisk, krebsdyr og bløddyr
Kapitel 17	
17.01	Roe- og rørsukker i fast form
17.02	Andet sukker; sirup og andre sukkeropløsninger; kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamel
17.03	Melasse, også affarvet

- 1 -	- 2 -
Position i Bruxelles-Nomenklaturen	Varebeskrivelse
Kapitel 18	
18.01	Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte
18.02	Kakaoskaller og kakaoaffald
Kapitel 20	Varer af grøntsager, frugter eller andre planter og plantedele
Kapitel 22	
22.04	Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
22.07	Andre gærede drikkevarer (f. eks. frugtvin, æblecider, rosincider og mjød)
Kapitel 23	Restprodukter fra næringsmiddelindustrien; tilberedt dyrefoder
Kapitel 24	
24.01	Tobak, rå eller ufabrikeret; tobaksaffald
Kapitel 45	
45.01	Naturkork, ubearbejdet, og korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork
Kapitel 54	
54.01	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør (herunder garnaffald og opkradsede klude)
Kapitel 57	
57.01	Hamp (Cannabis sativa), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)

BILAG III

LISTE OVER DE I TRAKTATENS ARTIKEL 106 NÆVNTE USYNLIGE TRANSAKTIONER

- Søfragter, herunder chartringsudgifter, havneafgifter, udgifter for fiskefartøjer o.s.v.

- Fragter på indre vandveje, herunder chartringsudgifter.

- Landevejstransport: passagerer, fragt og befragtning.

- Lufttransport: passagerer, fragt og befragtning.

  Passagerers betaling for internationale flyvebilletter og overvægtsbagage; betaling for international luftfragt og charterflyvninger.

  Indtægter ved salg af internationale flyvebilletter, ved betaling for overvægtsbagage, international luftfragt og charterflyvninger.

- For alle søtransportmidler: anløbsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, reparationer, udgifter til besætning o.s.v.).

  For alle transportmidler på indre vandveje: anløbsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, mindre reparationer af transportmateriel, udgifter til besætning o.s.v.).

  For alle erhvervsmæssige landevejstransportmidler: brændstof, olie, mindre reparationer, garage, udgifter for chauffører og øvrige mandskab o.s.v.

For alle lufttransportmidler: driftsudgifter og øvrige omkostninger, herunder reparationer af luftfartøjer og navigationsmateriel til sådanne.

- Omkostninger og afgifter vedrørende toldoplag, oplæggelse på pakhus og fortoldning.

- Told og afgifter.

- Udgifter i forbindelse med transit.

- Reparations- og monteringsudgifter.

  Udgifter ved forarbejdning, færdigbearbejdning, lønforarbejdning og andre lignende tjenesteydelser.

- Reparation af skibe.

  Reparation af transportmateriel med undtagelse af skibe og luftfartøjer.

- Teknisk bistand (bistand med henblik på fremstilling og fordeling af varer og tjenesteydelser på alle trin, som ydes for en periode, fastsat under hensyntagen til det særlige formål med denne bistand, såsom rådførelse med eller udsendelse af eksperter, udarbejdelse af tekniske planer og tegninger, fabrikationskontrol, markedsundersøgelser samt uddannelse af personale).

- Provision og kurtage.

  Fortjeneste på transitforretninger.

  Bankprovision og -omkostninger.

  Repræsentationsomkostninger.

- Reklame under enhver form.

- Forretningsrejser.

- Deltagelse af datterselskaber, filialer o.s.v. i deres udenlandske moderselskabs generalomkostninger og omvendt.

- Entreprisekontrakter (bygning og vedligeholdelse af ejendomme, veje, broer, havne o.s.v. udført af virksomheder, der har specialiseret sig i sådanne arbejder, og som regel til fast pris efter offentlig licitation).

- Differencer, garantistillelser og deposita i forbindelse med terminsforretninger med varer i overensstemmelse med handelssædvane.

- Turisme.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter i studieøjemed.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter af helbredsmæssige grunde.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter af familiære grunde.
- Abonnement på aviser, tidsskrifter, bøger og musikalier.

  Aviser, tidsskrifter, bøger, musikalier og grammofonplader.

- Belyste film, kommercielle film, oplysende film, undervisningsfilm m.v. (filmleje, afgifter, subskriptionsudgifter, kopierings- og synkroniseringsomkostninger m.v.).
- Medlemskontingenter.
- Vedligeholdelses- og løbende reparationsudgifter for privat ejendom i udlandet.
- Statslige udgifter (officiel repræsentation i udlandet, bidrag til internationale organisationer).
- Skatter og afgifter, retsafgifter, udgifter ved registrering af patenter og og varemærker.

  Skadeserstatninger.

  Tilbagebetaling i tilfælde af annullering af kontrakter eller tilbagebetaling af ikke skyldige beløb.

  Bøder.

- Periodiske afregninger mellem post-, telegraf- og telefonadministrationerne samt offentlige transportforetagender.
- Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som udvandrer.

  Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som vender tilbage til deres hjemland.

- Løn fra grænsearbejdere, sæsonarbejdere og andre ikke fastboende (uden at landenes ret til at give regler for anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft berøres heraf).
- Pengeforsendelser fra udvandrere (uden at landenes ret til at udfærdige forskrifter for indvandring berøres heraf).

- Honorarer og vederlag.

- Dividender og udbytter.

- Renter (af værdipapirer, pantebreve o.s.v.).

- Leje og forpagtningsafgifter o.s.v.

- Kontraktmæssige afdrag på lån (med undtagelse af overførsler, som udgør forudbetaling af afdrag eller betaling af ophobede restancer).

- Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

- Indtægter af ophavsrettigheder.

  Patenter, mønstre, varemærker og opfindelser (patentoverdragelse og meddelelse af licens vedrørende patenter, mønstre, varemærker og opfindelser, beskyttede eller ikke, samt overførsler, der vedrører sådan overdragelse eller licensmeddelelse).

- Konsulatsindtægter.

- Pensioner og andre lignende indtægter.

  Underholdsbidrag, der er hjemlet ved lov, og økonomisk hjælp i tilfælde af særlig trang.

  Periodiske overførsler af tilgodehavender, som besiddes i en Medlemsstat af personer, der er bosat i en anden Medlemsstat og mangler tilstrækkelige midler til deres personlige underhold i dette land.

- Transaktioner og overførsler i forbindelse med direkte forsikring.

- Transaktioner og overførsler i forbindelse med genforsikring og retrocession.

- Åbning og tilbagebetaling af kreditter af kommerciel eller industriel karakter.

- Overførsler af beløb af ringe størrelse til udlandet.

- Udgifter i forbindelse med dokumentation af enhver art, som autoriserede valutahandlere afholder for egen regning.

- Sportspræmier og væddeløbsgevinster.

- Arv.

- Medgift.

BILAG IV

OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER
PÅ HVILKE BESTEMMELSERNE I FJERDE DEL AF
TRAKTATEN FINDER ANVENDELSE

Fransk Vestafrika, omfattende: Senegal, Sudan, Guinea, Elfenbenskysten, Dahomey, Mauretanien, Niger og Øvre Volta;

Fransk Ækvatorialafrika, omfattende: det Mellemste Congo, Ubangi-Chari, Tchad og Gabon;

Saint Pierre og Miquelon, Comoresøerne, Madagascar med bilande, Fransk Somaliland, Ny Caledonien med bilande, de franske besiddelser i Oceanien, de sydlige og antarktiske områder;

Den selvstyrende Republik Togo;

Det under fransk forvaltning værende formynderskabsområde Cameroun;

Belgisk Congo og Ruanda-Urundi;

Det under italiensk forvaltning værende formynderskabsområde Somaliland;

Nederlandsk Ny Guinea.

II

PROTOKOLLER

PROTOKOL

VEDRØRENDE

VEDTÆGTERNE FOR

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, der er omhandlet i Traktatens artikel 129,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

ARTIKEL 1

Den ved Traktatens artikel 129 oprettede europæiske Investeringsbank - herefter benævnt "Banken" - etableres og udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat og i disse vedtægter.

Bankens hjemsted fastsættes efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

ARTIKEL 2

Bankens opgave er fastsat i Traktatens artikel 130.

ARTIKEL 3

I overensstemmelse med Traktatens artikel 129 er Bankens medlemmer:

Kongeriget Belgien
Forbundsrepublikken Tyskland
Den Franske Republik
Den Italienske Republik
Storhertugdømmet Luxembourg
Kongeriget Nederlandene

ARTIKEL 4

(1) Banken forsynes med en kapital på 1 milliard regningsenheder tegnet af Medlemsstaterne med følgende beløb:

Tyskland	300	millioner
Frankrig	300	millioner
Italien	240	millioner
Belgien	86,5	millioner
Nederlandene	71,5	millioner
Luxembourg	2	millioner

Værdien af regningsenheden er o,88867088 gram fint guld.

Medlemsstaterne er kun ansvarlige for et beløb, der svarer til deres andel af den tegnede, ikke-indbetalte kapital.

(2) Et nyt medlems optagelse medfører en forhøjelse af den tegnede kapital svarende til det nye medlems indskud.

(3) Styrelsesrådet kan med enstemmighed træffe beslutning om en forhøjelse af den tegnede kapital.

(4) Andelen i den tegnede kapital kan hverken overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

ARTIKEL 5

(1) Medlemsstaterne indbetaler 25% af den tegnede kapital i fem lige store rater, der skal betales senest henholdsvis to måneder, ni måneder, seksten måneder, treogtyve måneder og tredive måneder efter Traktatens ikrafttræden.

Af hver indbetaling skal én fjerdedel finde sted i guld eller frit konvertibel valuta.

(2) Bestyrelsen kan kræve de resterende 75% af den tegnede kapital indbetalt i det omfang, denne indbetaling er nødvendig for at opfylde Bankens forpligtelser over for sine långivere.

Hver Medlemsstats indbetaling foretages i forhold til dens andel i den tegnede kapital i den valuta, som Banken har brug for til opfyldelse af disse forpligtelser.

ARTIKEL 6

(1) På forslag af Bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte, at Medlemsstaterne skal yde Banken særlige rentebærende lån i de tilfælde og i det omfang, Banken har brug for sådanne lån til finansiering af bestemte projekter, og Bestyrelsen kan påvise, at Banken ikke er i stand til at skaffe sig de nødvendige midler på kapitalmarkederne på rimelige betingelser i betragtning af de pågældende projekters art og formål.

(2) De særlige lån kan først kræves fra begyndelsen af det fjerde år efter Traktatens ikrafttræden. De må hverken overskride 400 millioner regningsenheder i alt, eller 100 millioner regningsenheder pr. år.

(3) De særlige låns løbetid fastsættes afhængigt af varigheden af de kreditter eller garantier, som Banken agter at yde ved hjælp af disse lån; den må ikke overskride tyve år. På forslag af Bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal træffe beslutning om tidligere tilbagebetaling af de særlige lån.

(4) De særlige lån forrentes med 4% p.a., medmindre Styrelsesrådet under hensyntagen til rentens udvikling og niveau på kapitalmarkederne fastsætter en anden rentefod.

(5) De særlige lån skal ydes af Medlemsstaterne i forhold til deres andel i den tegnede kapital; de skal indbetales i de pågældende Medlemsstaters egen valuta senest seks måneder efter deres udskrivning.

(6) I tilfælde af Bankens likvidation tilbagebetales Medlemsstaternes særlige lån først efter, at Bankens øvrige gæld er dækket.

ARTIKEL 7

(1) Såfremt parikursen for en Medlemsstats valuta falder i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne Stat har indbetalt i sin valuta, i forhold til ændringen i parikursen ved supplerende indbetaling fra denne Stat til Banken. Det beløb, i forhold til hvilket regulering finder sted, kan dog ikke overstige det samlede beløb af de af Banken ydede lån i den pågældende valuta og Bankens øvrige aktiver i denne valuta. Indbetalingen skal finde sted inden to måneders forløb eller, i det om-

fang den vedrører ydede lån, ved disses forfaldstid.

(2) Såfremt parikursen for en Medlemsstats valuta stiger i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne Stat har indbetalt i sin valuta i forhold til ændringen i parikursen ved en tilbagebetaling fra Banken til denne Stat. Det beløb, i forhold til hvilket regulering finder sted, kan dog ikke overstige det samlede beløb af de af Banken ydede lån i den pågældende valuta og Bankens øvrige aktiver i denne valuta. Tilbagebetalingen skal finde sted inden to måneders forløb eller, i det omfang den vedrører ydede lån, ved disses forfaldstid.

(3) Parikursen for en Medlemsstats valuta i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed er forholdet mellem mængden af fint guld i denne regningsenhed og mængden af fint guld svarende til den parikurs for den pågældende valuta, som er anmeldt til Den internationale Valutafond. I mangel af en sådan anmeldelse fastsættes parikursen på grundlag af kursen på en valuta, der er fastlagt i forhold til eller er konvertibel med guld, og som anvendes af Medlemsstaten til dens løbende betalinger.

(4) Styrelsesrådet kan beslutte, at bestemmelserne i stk. (1) og (2) ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor der foretages en ensartet proportional ændring af parikursen for alle valutaerne i de lande, som er medlemmer af Den internationale Valutafond eller af Banken.

ARTIKEL 8

Banken administreres og ledes af et Styrelsesråd, en Bestyrelse og en Direktion.

ARTIKEL 9

(1) Styrelsesrådet består af ministre udpeget af Medlemsstaterne.

(2) Styrelsesrådet fastsætter de almindelige retningslinjer for Bankens kreditpolitik, især vedrørende den målsætning, der bør følges efterhånden som

fællesmarkedet virkeliggøres.

Det påser, at disse retningslinjer følges.

(3) Styrelsesrådet skal desuden:

a) træffe beslutning om forhøjelse af den tegnede kapital i overensstemmelse med artikel 4, stk. (3),

b) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6 med hensyn til de særlige lån,

c) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artiklerne 11 og 13 vedrørende udnævnelse og afskedigelse af Bestyrelsens og Direktionens medlemmer,

d) meddele den i artikel 18, stk. (1), omtalte dispensation,

e) godkende Bestyrelsens årsberetning,

f) godkende den årlige statusopgørelse og driftsregnskabet,

g) udøve de beføjelser, som er nævnt i artiklerne 7, 14, 17, 26 og 27,

h) godkende Bankens forretningsorden.

4) Styrelsesrådet er beføjet til inden for rammerne af Traktaten og disse vedtægter med enstemmighed at træffe alle beslutninger med hensyn til indstilling af Bankens virksomhed og dens eventuelle likvidation.

ARTIKEL 10

Medmindre andet er fastsat i disse vedtægter, træffes Styrelsesrådets beslutninger med et flertal af dets medlemmers stemmer. Afstemninger i Styrelsesrådet sker efter de i Traktatens artikel 148 nævnte regler.

ARTIKEL 11

(1) Bestyrelsen har enebeføjelse til at træffe beslutning om ydelse af kreditter og garantier og om optagelse af lån; den fastsætter rentesatserne for udlån og provisionen for ydelse af garantier; den fører tilsyn med, at Banken administreres på forsvarlig måde; den sørger for, at Banken ledes i overensstem-

melse såvel med Traktatens og vedtægternes bestemmelser som med de af Styrelsesrådet fastsatte almindelige retningslinjer.

Ved regnskabsårets udgang skal den forelægge Styrelsesrådet en beretning og offentliggøre den, efter at den er godkendt.

(2) Bestyrelsen består af 12 medlemmer og 12 suppleanter.

Medlemmerne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år efter at være udpeget af henholdsvis Medlemsstaterne og Kommissionen på følgende måde:

3 medlemmer udpeges af Forbundsrepublikken Tyskland;

3 medlemmer udpeges af Den Franske Republik;

3 medlemmer udpeges af Den Italienske Republik;

2 medlemmer udpeges af Benelux-landene i fællesskab;

1 medlem udpeges af Kommissionen.

Deres mandat kan fornys.

Hvert medlem bistås af en suppleant udnævnt på de samme betingelser og efter samme fremgangsmåde som medlemmerne.

Suppleanterne kan deltage i Bestyrelsens møder; de har ikke stemmeret, medmindre de træder i stedet for et medlem ved dettes forfald.

Direktionens formand, eller ved hans forfald en af næstformændene, leder Bestyrelsens møder uden at deltage i afstemningen.

Til medlemmer af Bestyrelsen vælges personer, hvis uafhængighed og sagkundskab er uomtvistelig; de er kun ansvarlige over for Banken.

(3) Kun når et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, kan styrelsesrådet med kvalificeret flertal afskedige ham.

Såfremt årsberetningen ikke godkendes, træder Bestyrelsen tilbage.

(4) Bestyrelsesposter, som ved dødsfald, frivillig fratræden, afskedigelse eller samlet tilbagetræden bliver ledige, besættes i overensstemmelse med reglerne i stk. (2). De ledige poster besættes, undtagen ved generelle nybesættelser, for resten af mandatets løbetid.

(5) Styrelsesrådet fastsætter bestyrelsesmedlemmernes honorar. Det fastslår med enstemmighed hvilke former for virksomhed, der eventuelt er uforenelige med hvervet som bestyrelsesmedlem eller suppleant.

ARTIKEL 12

(1) I Bestyrelsen har hvert medlem én stemme.

(2) Medmindre andet er bestemt i disse vedtægter, træffes Bestyrelsens beslutninger med simpelt flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Kvalificeret flertal kræver otte stemmer. Bankens forretningsorden fastsætter antallet af medlemmer, hvis tilstedeværelse er en forudsætning for Bestyrelsens beslutningsdygtighed.

ARTIKEL 13

(1) Direktionen består af en formand og to næstformænd, der på forslag af Bestyrelsen udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af seks år. Deres mandat kan fornys.

(2) På forslag af Bestyrelsen, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, kan Styrelsesrådet, ligeledes med kvalificeret flertal, afskedige medlemmer af Direktionen.

(3) Under formandens ledelse og Bestyrelsens kontrol varetager Direktionen Bankens løbende forretninger.

Den forbereder Bestyrelsens beslutninger, især med hensyn til optagelse af lån og ydelse af kreditter og garantier; den drager omsorg for udførelsen af disse beslutninger.

(4) Efter flertalsbeslutning fremsætter Direktionen sine udtalelser om forslag til ydelse af kreditter og garantier og til optagelse af lån.

(5) Styrelsesrådet fastsætter vederlaget til Direktionens medlemmer og bestemmer, hvilke former for virksomhed der er uforenelige med deres stilling.

(6) Formanden, eller hvis han er forhindret en af næstformændene, repræsenterer Banken i indenretlige eller udenretlige anliggender.

(7) Formanden er foresat for Bankens tjenestemænd og øvrige ansatte. De ansættes og afskediges af ham. Ved valg af personale skal der ikke alene tages hensyn til personlig egnethed og faglige kvalifikationer, men desuden til en rimelig repræsentation af statsborgere fra de enkelte Medlemsstater.

(8) Direktionen og Bankens personale er kun ansvarlige over for Banken og udfører deres hverv i fuld uafhængighed.

ARTIKEL 14

(1) Et udvalg bestående af tre medlemmer, udpeget af Styrelsesrådet på grundlag af deres kvalifikationer, efterprøver hvert år, om Bankens forretninger er udført i overensstemmelse med gældende regler, og om dens bøger har været rigtig ført.

(2) Det skal bekræfte, at statusopgørelsen og driftsregnskabet er i overensstemmelse med bogføringen og nøjagtigt viser Bankens stilling såvel på aktiv- som passivsiden.

ARTIKEL 15

Banken står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem den af den pågældende Medlemsstat udpegede myndighed. Ved udførelsen af sine finansielle transaktioner benytter den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller andre af Medlemsstaten godkendte pengeinstitutter.

ARTIKEL 16

(1) Banken samarbejder med alle internationale organisationer, der udøver virksomhed på tilsvarende områder.

(2) Banken søger at oprette formålstjenlige forbindelser med henblik på at samarbejde med bank- eller pengeinstitutter i de lande, til hvilke den udstrækker sin virksomhed.

ARTIKEL 17

På begæring af en Medlemsstat eller af Kommissionen eller på eget initiativ fortolker eller uddyber Styrelsesrådet de retningslinjer, det har fastlagt i medfør af artikel 9 i disse vedtægter, hvilket skal ske i overensstemmelse med de bestemmelser, hvorefter retningslinjerne er udfærdiget.

ARTIKEL 18

(1) Inden for rammerne af de opgaver, som er nævnt i Traktatens artikel 130, yder Banken lån til sine medlemmer eller til private eller offentlige virksomheder til investeringsprojekter, der påtænkes udført på Medlemsstaternes europæiske områder, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder.

Dog kan Banken ved en af Styrelsesrådet med enstemmighed meddelt dispensation på forslag af Bestyrelsen yde lån til investeringsprojekter, der helt eller delvis påtænkes gennemført uden for Medlemsstaternes europæiske områder.

(2) Ydelse af lån betinges så vidt muligt af, at også andre finansieringsmidler sættes ind.

(3) Bevilges et lån til en virksomhed eller kollektiv enhed, som ikke er en Medlemsstat, betinger Banken ydelsen af lånet enten af en garanti fra den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, eller af andre tilstrækkelige garantier.

(4) Banken kan garantere for lån, som optages af offentlige eller private virksomheder eller kollektive enheder, til gennemførelse af de i Traktatens artikel 130 nævnte projekter.

(5) Den samlede sum af de til enhver tid løbende lån og garantier, som er ydet af Banken, må ikke overstige 250% af den tegnede kapital.

(6) Banken sikrer sig mod kursrisiko ved at forsyne låne- og garantikontrakter med sådanne klausuler, som den finder egnede.

ARTIKEL 19

(1) Rentesatserne for Bankens udlån og provisionerne for ydede garantier skal tilpasses de på kapitalmarkedet herskende vilkår og beregnes således, at indtægterne herved gør det muligt for banken at opfylde sine forpligtelser, at dække sine udgifter og at oprette en reservefond i overensstemmelse med artikel 24.

(2) Banken bevilger ikke nedslag i rentesatserne. Hvis indrømmelse af en lavere rente - under hensyn til den særlige karakter af det projekt, der skal finansieres - synes rimelig, kan den pågældende Medlemsstat eller tredjepart yde rentegodtgørelse i det omfang, det er foreneligt med de i Traktatens artikel 92 fastsatte regler.

ARTIKEL 20

Banken skal ved sine udlåns- og garantiforretninger iagttage følgende principper:

1. Den påser, at dens midler anvendes i Fællesskabets interesse på den mest rationelle måde.

   Den kan kun yde lån eller stille garantier for optagelse af lån:

   a) når betaling af renter og afdrag er sikret i driftsoverskuddet, såfremt projekterne iværksættes af foretagender i produktionssektoren, eller, hvor der er tale om andre projekter, ved en forpligtelse tiltrådt af den Stat, i hvilken projektet iværksættes, eller på anden måde;

   b) og når projektets gennemførelse bidrager til at forøge den økonomiske produktivitet i almindelighed og fremmer virkeliggørelsen af fællesmarkedet.

2. Den må hverken erhverve interesser i virksomheder eller påtage sig ansvar for deres ledelse, medmindre beskyttelsen af dens rettigheder kræver det for at sikre, at dens fordringer indgår.

3. Den kan overdrage sine fordringer på kapitalmarkedet og med henblik herpå kræve af låntagerne, at de udsteder obligationer eller andre værdipapirer.

4. Hverken Banken eller Medlemsstaterne må stille betingelser om, at de udlånte beløb skal gives ud i en bestemt Medlemsstat.

5. Den kan gøre ydelsen af lån betinget af, at international licitation finder sted.

6. Den må hverken helt eller delvis finansiere noget projekt, som den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, modsætter sig.

ARTIKEL 21

(1) Ansøgninger om lån eller garantier kan indsendes til Banken enten gennem Kommissionen eller gennem den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. En virksomhed kan også henvende sig direkte til Banken med ansøgning om lån eller garanti.

(2) Såfremt ansøgninger indsendes gennem Kommissionen, skal de forelægges til udtalelse for den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. Såfremt de indsendes gennem en Stat, forelægges de Kommissionen til udtalelse. Hidrører de direkte fra en virksomhed, forelægges de den pågældende Medlemsstat og Kommissionen.

De pågældende Medlemsstater og Kommissionen skal afgive deres udtalelser inden to måneders forløb. Foreligger der ikke svar inden udløbet af denne frist, kan Banken gå ud fra, at det pågældende projekt ikke giver anledning til indvendinger.

(3) Bestyrelsen træffer afgørelse om de ansøgninger om lån eller garantier, som Direktionen forelægger den.

(4) Direktionen undersøger, om de ansøgninger om lån og garantier, som forelægges den, er i overensstemmelse med bestemmelserne i disse vedtægter, især de i artikel 20 indeholdte. Hvis Direktionen udtaler sig til fordel for ydelsen af lånet eller garantien, skal den forelægge kontraktudkastet for Bestyrelsen; den kan gøre sin tilslutning afhængig af sådanne forudsætninger, som den anser for væsentlige. Udtaler Direktionen sig imod ydelsen af lånet eller garantien, skal den tilstille Bestyrelsen sagens akter sammen med sin udtalelse.

(5) Er Direktionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse.

(6) Er Kommissionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse. Det af Kommissionen udpegede bestyrelsesmedlem afholder sig fra at deltage i afstemningen.

(7) Er Direktionens og Kommissionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen ikke bevilge pågældende lån eller garanti.

ARTIKEL 22

(1) Banken låner på de internationale kapitalmarkeder de midler, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

(2) Banken kan optage lån på en Medlemsstats kapitalmarked inden for rammerne af den lovgivning, der gælder for indenlandske emissioner, eller - såfremt en Medlemsstat ikke har en sådan lovgivning - når denne Medlemsstat og Banken har forhandlet og er blevet enige om det lån, som Banken overvejer at optage.

Medlemsstatens kompetente myndigheder kan kun nægte deres samtykke, hvis alvorlige vanskeligheder på kapitalmarkedet i denne Stat må frygtes.

ARTIKEL 23

(1) Banken kan anvende disponible midler, som den ikke umiddelbart har brug for til opfyldelse af sine forpligtelser, på følgende måder:

a) den kan foretage kapitalanbringelser på pengemarkederne;

b) med forbehold af bestemmelserne i artikel 20, nr. 2, kan den købe eller sælge værdipapirer udstedt af den selv eller dens låntagere;

c) den kan udføre enhver anden finansiel transaktion, i forbindelse med opfyldelsen af dens formål.

(2) Med forbehold af bestemmelserne i artikel 25 må Banken ikke ved forvaltningen af sine kapitalanbringelser foretage valutaarbitrage, som ikke direkte er nødvendiggjorte af hensyn til gennemførelsen af dens udlån eller opfyldelsen af de forpligtelser, den har indgået i forbindelse med de af den optagne lån eller stillede garantier.

(3) I de forhold, der er omtalt i denne artikel, skal Banken handle i forståelse med vedkommende Medlemsstats kompetente myndigheder eller seddelbank.

ARTIKEL 24

(1) Der oprettes en reservefond, som gradvis bringes op på et beløb svarende til 10% af den tegnede kapital. Såfremt Bankens engagementer berettiger det, kan Bestyrelsen træffe bestemmelse om oparbejdelse af yderligere reserver. Så længe reservefonden endnu ikke er bragt op på sit fulde beløb, skal der tilføres den:

a) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der i henhold til artikel 5 skal indbetales af Medlemsstaterne;

b) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der fremkommer ved tilbagebetaling af de under a) nævnte lån;

i det omfang, disse renteindtægter ikke er nødvendige for at opfylde Bankens forpligtelser og til at dække dens udgifter.

(2) Reservefondens midler skal anbringes på en sådan måde, at de til enhver tid er disponible til opfyldelse af fondens formål.

ARTIKEL 25

(1) Banken har altid ret til at overføre sine beholdninger og tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta for at gennemføre finansielle transaktioner i overensstemmelse med dens formål, således som det er fastsat i Traktatens artikel 130 og under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 23 i disse vedtægter. Banken undgår så vidt muligt at foretage sådanne overførsler, såfremt den har beholdninger, som er disponible eller kan frigøres i den valuta, den har brug for.

(2) Banken kan ikke konvertere sine beholdninger i en Medlemsstats valuta til tredjelands valuta uden Medlemsstatens samtykke.

(3) Banken kan frit råde såvel over den del af kapitalen, der er indbetalt i guld eller i konvertible valutaer, som over valuta, der er lånt på markedet uden for Fællesskabet.

(4) Medlemsstaterne forpligter sig til at stille den valuta til rådighed for Bankens debitorer, som er nødvendig til betaling af afdrag og renter af lån, som Banken har ydet eller garanteret vedrørende projekter, der skal gennemføres på deres områder.

ARTIKEL 26

Såfremt en Medlemsstat misligholder sine medlemsforpligtelser ifølge disse vedtægter, navnlig forpligtelsen til at indbetale sin andel af den tegnede kapital eller sine særlige lån eller til at forrente og amortisere optagne lån, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte at indstille långivning eller garantiydelse til denne Medlemsstat eller dens statsborgere.

Denne beslutning fritager hverken Staten eller dens statsborgere for deres forpligtelser over for Banken.

ARTIKEL 27

(1) Træffer Styrelsesrådet beslutning om at indstille Bankens virksomhed, skal al virksomhed omgående ophøre, med undtagelse af de dispositioner, som er påkrævet for at sikre en behørig anvendelse, beskyttelse og bevarelse af Bankens aktiver og indfrielse af dens engagementer.

(2) I tilfælde af likvidation udnævner Styrelsesrådet likvidatorerne og giver dem instrukser med hensyn til likvidationens gennemførelse.

ARTIKEL 28

(1) Banken nyder i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; den kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

De privilegier og immuniteter, som tilstås Banken, fastsættes i den i Traktatens artikel 218 omhandlede Protokol.

(2) Bankens formue skal være undtaget fra enhver form for rekvisition eller ekspropriation.

ARTIKEL 29

Med forbehold af den kompetence, som er tillagt Domstolen, afgøres tvistigheder mellem på den ene side Banken og på den anden side dens långivere, låntagere eller tredjemand, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Banken vælger et hjemting i hver Medlemsstat. Den kan dog i en kontrakt træffe bestemmelse om et særligt værneting eller indsætte en voldgiftsklausul.

Bankens aktiver kan kun i henhold til en retskendelse gøres til genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

DEN TYSKE INDENRIGSHANDEL OG DE DERMED

FORBUNDNE PROBLEMER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER de forhold, der for øjeblikket består på grund af Tysklands deling, I BETRAGTNING,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

(1) Da samhandelen mellem de tyske områder, for hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov gælder, og de tyske områder, på hvilke denne grundlov ikke finder anvendelse, er en del af den tyske indenrigshandel, kræver Traktatens anvendelse i Tyskland ingen ændring af den bestående ordning for denne handel.

(2) Hver Medlemsstat underretter de øvrige Medlemsstater og Kommissionen om aftaler vedrørende samhandelen med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse, og om de bestemmelser, der gælder for gennemførelsen af disse aftaler. Den påser, at gennemførelsen ikke sker i strid med fællesmarkedets principper, og træffer især egnede foranstaltninger for at undgå, at de andre Medlemsstaters økonomi skades.

(3) Hver Medlemsstat kan træffe egnede foranstaltninger med henblik på at forebygge de vanskeligheder, som kan opstå for den pågældende Stat som følge af en anden Medlemsstats samhandel med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

OM VISSE BESTEMMELSER

ANGÅENDE FRANKRIG

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige i øjeblikket bestående problemer i overensstemmelse med Traktatens almindelig målsætning,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

I. AFGIFTER OG STØTTEFORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen og Rådet foretager hvert år en undersøgelse af det system af eksportstøtteforanstaltninger og særlige importafgifter, som anvendes i franc-området.

I forbindelse med denne undersøgelse giver den franske regering meddelelse om de foranstaltninger, som den påtænker at træffe med henblik på en nedsættelse og rationalisering af støttens og afgifternes størrelse.

Den gør ligeledes Rådet og Kommissionen bekendt med de nye afgifter, som den påtænker at indføre som følge af en udvidet liberalisering, og med de ændringer i afgifter og støtteforanstaltninger, som den har i sinde at foretage inden for den grænse, der sættes af de højeste afgiftssatser, som var gældende pr. 1. januar 1957. Disse foranstaltninger kan gøres til genstand for drøftelse i de nævnte institutioner.

(2) Finder Rådet, at manglen på ensartethed skader visse industrigrene i de øvrige Medlemsstater, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at opfordre den franske regering til at træffe visse foranstaltninger med henblik på at gøre afgifter og støtteforanstaltninger ens-

artede for hver af de tre kategorier: råvarer, halvfabrikata og færdigvarer. Såfremt den franske regering ikke træffer disse foranstaltninger, bemyndiger Rådet, ligeledes med kvalificeret flertal, de øvrige Medlemsstater til at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som det fastsætter.

(3) Såfremt de løbende poster på franc-områdets betalingsbalance har været i ligevægt i mere end ét år, og dets valutareserver har nået et niveau, der må anses for tilfredsstillende, især når omfanget af dets udenrigshandel tages i betragtning, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om, at den franske regering skal afskaffe afgifts- og støttesystemet.

Såfremt Kommissionen og den franske regering ikke er enige om, hvorvidt franc-områdets valutareserver kan anses for tilfredsstillende, lader de en i fællesskab udpeget person eller institution afgøre spørgsmålet som voldgiftsdommer. Hvis de ikke når til enighed, udpeges voldgiftsdommeren af Domstolens præsident.

Træffes beslutning om afskaffelse, skal denne gennemføres på en sådan måde, at den ikke bringer ligevægten på betalingsbalancen i fare; specielt kan den gennemføres gradvis. Så snart denne afskaffelse har fundet sted, finder samtlige Traktatens bestemmelser anvendelse.

Udtrykket "løbende poster på betalingsbalancen" skal forstås i den betydning, hvori de internationale organisationer og Den internationale Valutafond anvender det, det vil sige som handelsbalancen og de usynlige transaktioner, der har karakter af indtægter eller af tjenesteydelser.

II. BETALING FOR OVERTIMER

(1) Medlemsstaterne finder, at oprettelsen af fællesmarkedet ved udløbet af første etape vil medføre en situation, hvor det timetal, ud over hvilket der ydes overtidsbetaling, og det gennemsnitlige tillæg for overtimer, i industrien vil svare til det, der gælder i Frankrig ifølge gennemsnittet for året 1956.

(2) Såfremt ovennævnte situation ikke er indtrådt ved udgangen af første etape, skal Kommissionen bemyndige Frankrig til, på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter, at træffe beskyttelsesforanstaltninger for de industrigrene, der påvirkes af forskelle i aflønningsformen for overarbejde,

medmindre den gennemsnitlige forhøjelse af lønniveauet i denne etape i de samme industrigrene i andre Medlemsstater i forhold til gennemsnittet i 1956 overstiger den gennemsnitlige forhøjelse i Frankrig med en procentsats, som fastsættes af Kommissionen og godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE ITALIEN

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer af interesse for Italien,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

FÆLLESSKABETS MEDLEMSSTATER

TAGER TIL EFTERRETNING, at den italienske regering er i færd med at gennemføre et tiårsprogram for økonomisk udvikling, som tilsigter at afhjælpe den strukturelle uligevægt i den italienske økonomi, navnlig ved teknisk udbygning af de mindre udviklede områder i Syditalien og på øerne og ved at skabe nye beskæftigelsesmuligheder for herved at afskaffe arbejdsløsheden;

BRINGER I ERINDRING, at principperne og målet for den italienske regerings program er blevet taget i betragtning og godkendt af internationale samarbejdsorganisationer, hvoraf de er medlemmer;

ERKENDER, at det er i deres fælles interesse, at målene for det italienske program nås;

ER ENIGE OM, med henblik på at lette den italienske regering gennemførelsen af denne opgave, at henstille til Fællesskabets institutioner at bringe alle de i Traktaten omhandlede midler og fremgangsmåder i anvendelse, navnlig ved en passende udnyttelse af Den europæiske Investeringsbanks og Den europæiske Socialfonds midler;

ER AF DEN OPFATTELSE, at Fællesskabets institutioner ved anvendelsen af Traktaten skal tage hensyn til de byrder, som den italienske økonomi må bære i de kommende år, og til ønskeligheden af at undgå, at der opstår farlige spændinger, navnlig vedrørende betalingsbalancen og beskæftigelsesniveauet, som kunne bringe anvendelsen af Traktaten i Italien i fare;

ERKENDER ISÆR, at det ved anvendelsen af artiklerne 108 og 109 vil være nødvendigt at påse, at de foranstaltninger, som kræves truffet af den italienske regering, sikrer gennemførelsen af dens program for økonomisk udvikling og højnelse af befolkningens levestandard.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer, der er af interesse for Storhertugdømmet Luxembourg,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

ARTIKEL 1

(1) På grund af dets landbrugs særlige stilling tillades det Storhertugdømmet Luxembourg at opretholde kvantitative importrestriktioner for de varer, som er opregnet i den liste, der som bilag er knyttet til den af de Kontraherende Parter i Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel trufne bestemmelse af 3. december 1955 vedrørende det luxembourgske landbrug.

Belgien, Luxembourg og Nederlandene anvender den ordning, som er fastsat i artikel 6, stk. 3, i Konventionen om Den belgisk-luxembourgske økonomiske Union af 25. juli 1921.

(2) Storhertugdømmet Luxembourg træffer alle sådanne foranstaltninger af strukturel, teknisk og økonomisk karakter, som vil muliggøre det luxembourgske landbrugs gradvise integration i fællesmarkedet. Kommissionen kan rette henstillinger til Storhertugdømmet vedrørende de foranstaltninger, der bør træffes.

Ved udløbet af overgangsperioden træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om, i hvilket omfang de undtagelser, som er indrømmet Storhertugdømmet Luxembourg, skal opretholdes, ændres eller ophæves.

Enhver interesseret Medlemsstat har ret til at indanke denne beslutning for en voldgift, udpeget i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktatens artikel 8, stk. (4).

ARTIKEL 2

Ved udarbejdelsen af de i Traktatens artikel 48, stk. (3), nævnte forordninger vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed tager Kommissionen, for så vidt angår Storhertugdømmet Luxembourg, hensyn til denne Stats særlige befolkningsmæssige situation.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

VARER MED OPRINDELSE I

OG INDFØRT FRA

BESTEMTE LANDE

OG SOM VED INDFØRSEL TIL EN AF MEDLEMSSTATERNE

INDRØMMES EN SÆRLIG ORDNING

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at klarlægge spørgsmålet om Traktatens anvendelse på visse varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af Medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

(1) Anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab kræver ingen ændring i de toldbestemmelser, som på tidspunktet for Traktatens ikrafttræden finder anvendelse på indførsel :

a) til Benelux-landene af varer med oprindelse i og indført fra Surinam eller De nederlandske Antiller;

b) til Frankrig af varer med oprindelse i og indført fra Marokko, Tunis, Republikken Vietnam, Cambodja eller Laos. Ovennævnte bestemmelser finder ligeledes anvendelse på de franske besiddelser i Kondominiet Ny Hebriderne;

c) til Italien af varer med oprindelse i og indført fra Libyen eller fra Somaliland, som i øjeblikket er under italiensk formynderskab.

(2) De varer, for hvilke der ved indførsel til en Medlemstat indrømmes ovennævnte ordning, anses ved genudførsel til en anden Medlemsstat ikke for at være varer, der frit kan omsættes i førstnævnte Medlemsstat i henhold til Traktatens artikel lo.

(3) Inden udgangen af det første år efter Traktatens ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige Medlemsstater om de bestemmelser vedrørende de særlige ordninger, som denne Protokol tager sigte på, og gør dem bekendt med listen over de varer, der indrømmes sådanne ordninger.

De underretter ligeledes Kommissionen og de øvrige Medlemsstater om senere stedfundne ændringer i disse lister eller ordninger.

(4) Kommissionen påser, at anvendelsen af ovennævnte bestemmelser ikke får skadelige virkninger for de øvrige Medlemsstater; den kan med henblik herpå træffe egnede forholdsregler med hensyn til forbindelserne mellem Medlemsstaterne.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE DEN ORDNING

DER SKAL FINDE ANVENDELSE PÅ VARER

SOM HENHØRER UNDER

DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB

MED HENSYN TIL ALGERIET

OG DEN FRANSKE REPUBLIKS

OVERSØISKE DEPARTEMENTER

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ER SIG BEVIDST, at Traktatens bestemmelser vedrørende Algeriet og Den Franske Republiks oversøiske departementer rejser spørgsmålet om, hvilken ordning der skal gælde for Algeriet og de nævnte departementer vedrørende de varer, som er omhandlet i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

SOM ØNSKER at finde en egnet løsning, der stemmer overens med de to Traktaters principper,

VIL LØSE dette problem i gensidig forståelse hurtigst muligt og senest samtidig med den første revision af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

MINERALOLIER

OG VISSE MINERALOLIEDERIVATER

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

(1) Enhver Medlemsstat kan for et tidsrum af seks år efter Traktatens ikrafttræden over for de øvrige Medlemsstater og tredjeland opretholde den told og de afgifter med tilsvarende virkning, som den 1. januar 1957 eller på tidspunktet for Traktatens ikrafttræden, såfremt de på dette tidspunkt er lavere, blev anvendt på varer, der henhører under positionerne 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 og ex 27.13 (paraffin, microvox og anden mineralvox) i Bruxelles-Nomenklaturen. Dog må den told, der opretholdes for råolier, ikke bevirke, at den pr. 1. januar 1957 bestående forskel mellem de toldsatser, der anvendes på råolie og på ovennævnte derivater, øges med mere end 5%. Såfremt en sådan forskel ikke eksisterer, må den forskel, som senere måtte fremkomme, ikke overstige 5% af den toldsats, der pr. 1. januar 1957 anvendes på de varer, der henhører under position 27.09. Nedsættes tolden eller afgifterne med tilsvarende virkning for de varer, der henhører under position 27.09, inden udløbet af det nævnte tidsrum på 6 år, skal den told eller de afgifter med tilsvarende virkning, der pålægges de øvrige ovennævnte varer, nedsættes tilsvarende.

Ved udløbet af dette tidsrum skal de satser, som er opretholdt i henhold til bestemmelserne i foregående afsnit, ophæves fuldstændigt over for de øvrige Medlemsstater. Fra samme tidspunkt at regne finder den fælles toldtarif anvendelse over for tredjeland.

(2) Traktatens artikel 92, stk. (3), litra c, finder anvendelse på foranstaltninger til støtte for produktionen af de mineralolier, der henhører under Bruxelles-Nomenklaturens position 27.09 i det omfang, støtten skønnes nødvendig for at nedbringe prisen på råolie til verdensmarkedsprisen, c.i.f. euro-

pæisk havn i en Medlemsstat. Under de to første etaper anvender Kommissionen kun de i artikel 93 fastsatte beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for at hindre misbrug af de omtalte støtteforanstaltninger.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

ANVENDELSEN AF TRAKTATEN

OM OPRETTELSE AF

DET EUROPÆISKE

ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

PÅ KONGERIGET NEDERLANDENES

IKKE-EUROPÆISKE DELE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TILSTRÆBER samtidig med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab at klarlægge rækkevidden af bestemmelserne i denne Traktats artikel 227 for så vidt angår Kongeriget Nederlandene,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Regeringen for Kongeriget Nederlandene har på grund af Kongerigets statsretlige struktur, sådan som den følger af Statutten af 29. december 1954, ret til uanset artikel 227 kun at ratificere Traktaten for Kongeriget i Europa og Nederlandsk Ny Guinea.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKABS

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Fællesskabet i henhold til artikel 218 i denne traktat på Medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af sine opgaver nødvendige privilegier og immuniteter i overensstemmelse med regler fastlagt i en særlig Protokol,

OG SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i Protokol vedrørende dens vedtægter skal nyde de privilegier og immuniteter, der er fastlagt i den i foregående stykke omtalte Protokol,

HAR med henblik på at udarbejde denne Protokol UDPEGET som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Professor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Robert MARJOLIN, professor i retsvidenskab, næstformand for den franske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

V. BADINI CONFALONIERI, understatssekretær i udenrigsministeriet, formand for den italienske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Lambert SCHAUS, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Kapitel 1

FÆLLESSKABETS EJENDOM, PENGEMIDLER,
AKTIVER OG FORRETNINGER

ARTIKEL 1

Fællesskabets lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabets ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

ARTIKEL 2

Fællesskabets arkiver er ukrænkelige.

ARTIKEL 3

Fællesskabet, dets aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskabet til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almennyttige offentlige ydelser.

ARTIKEL 4

Fællesskabet er fritaget for al told såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret - hverken mod eller uden vederlag - medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskabet er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af dets publikationer.

Kapitel 2

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

ARTIKEL 5

Fællesskabets institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver Medlemsstats område tilstås samme behandling som den pågældende Stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabets institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

ARTIKEL 6

Formændene for Fællesskabets institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af Medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenestemænd og andre ansatte i henhold til betingelserne i den i Traktatens artikel 212 omhandlede vedtægt.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

Kapitel 3

MEDLEMMER AF FORSAMLINGEN

ARTIKEL 7

Forsamlingens medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Forsamlingens mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Forsamlingens medlemmer:

a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,

b) af de øvrige Medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

ARTIKEL 8

Forsamlingens medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udførelsen af deres hverv.

ARTIKEL 9

Under Forsamlingens mødeperioder nyder medlemmerne:

a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,

b) på en anden Medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Forsamlingens mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Forsamlingens ret til at ophæve et af dens medlemmers immunitet.

Kapitel 4

MEDLEMSSTATERNES REPRÆSENTANTER SOM DELTAGER I FÆLLESSKABETS INSTITUTIONERS ARBEJDE

ARTIKEL 10

Medlemsstaternes repræsentanter, som deltager i Fællesskabets institutioners arbejde, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

Kapitel 5

FÆLLESSKABETS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

ARTIKEL 11

De i Traktatens artikel 212 nævnte tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af Medlemsstaternes områder:

a) med forbehold af bestemmelserne i Traktatens artikel 179 og 215 være fritaget for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne

handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer; denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,

b) sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, være fritaget for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,

c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser nyde de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,

d) have ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele fra det land, hvor de sidst havde bopæl, eller fra det land, hvori de er statsborgere, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,

e) have ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

ARTIKEL 12

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskabet udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskabet på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fremsat af Kommissionen inden et år efter Traktatens ikrafttræden.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskabet.

ARTIKEL 13

Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabets tjeneste tager ophold på en anden Medlemsstats område end den Stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabets

tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabets Medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte Stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabets Medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne Stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelands ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den Stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

ARTIKEL 14

Inden et år efter Traktatens ikrafttræden fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte.

ARTIKEL 15

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 11, 12, stk. 2, og 13 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

Kapitel 6

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER
FOR DE VED FÆLLESSKABET OPRETTEDE REPRÆSENTATIONER

—

ARTIKEL 16

Den Medlemsstat, på hvis område Fællesskabets hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskabet akkrediterede repræsentationer sædvanlig diplomatisk immunitet.

Kapitel 7

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

—

ARTIKEL 17

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabets interesse.

Enhver af Fællesskabets institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabets interesser.

ARTIKEL 18

Ved anvendelse af denne Protokol handler Fællesskabets institutioner i gensidig forståelse med de pågældende Medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

ARTIKEL 19

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

ARTIKEL 20

Artiklerne 11-14 og 17 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i Protokollen om Domstolens Statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

ARTIKEL 21

Denne Protokol finder ligeledes anvendelse på Den europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for Medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i Protokollen om Bankens vedtægter.

Den europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af dens oprettelse og af udvidelser af dens kapital såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Protokol.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL

VEDRØRENDE

STATUTTEN FOR DET

EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKABS

DOMSTOL

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i denne Traktats artikel 188,

HAR med dette mål for øje UDPEGET som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Professor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Robert MARJOLIN, professor i retsvidenskab, næstformand for den franske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

V. BADINI CONFALONIERI, understatssekretær i udenrigsministeriet, formand for den italienske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Lambert SCHAUS, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

ARTIKEL 1

Den i medfør af Traktatens artikel 4 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne Statut.

AFSNIT I

Dommerne og generaladvokaterne

ARTIKEL 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

ARTIKEL 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af Medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste Domstol.

ARTIKEL 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

ARTIKEL 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

ARTIKEL 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Forsamlingens formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

ARTIKEL 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

ARTIKEL 8

Bestemmelserne i artikel 2 - 7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

Organisation

ARTIKEL 9

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

ARTIKEL 10

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

ARTIKEL 11

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

ARTIKEL 12

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

ARTIKEL 13

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

ARTIKEL 14

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

ARTIKEL 15

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder trufne afgørelser er gyldige, når fem dommere er til stede. Afdelingernes afgørelser er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere; får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

ARTIKEL 16

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

Rettergangsmåden

—

ARTIKEL 17

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en afvokat, der har beskikkelse i en af Medlemsstaterne.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat, der har beskikkelse i en af Medlemsstaterne.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i Medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

ARTIKEL 18

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

ARTIKEL 19

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i Traktatens artikel 175 nævnte tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

ARTIKEL 20

I de i Traktatens artikel 177 omhandlede tilfælde påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, Medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra Rådet.

Parterne, Medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse til Domstolen indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

ARTIKEL 21

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve Medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

ARTIKEL 22

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

ARTIKEL 23

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

ARTIKEL 24

Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

ARTIKEL 25

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den eds-formular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

ARTIKEL 26

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

ARTIKEL 27

Hver Medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende Medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

ARTIKEL 28

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

ARTIKEL 29

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

ARTIKEL 30

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

ARTIKEL 31

Retslisten fastlægges af præsidenten.

ARTIKEL 32

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

ARTIKEL 33

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

ARTIKEL 34

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

ARTIKEL 35

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

ARTIKEL 36

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne Statut, kan Domstolens præsident, på begæring træffe afgørelse enten

om udsættelse som nævnt i Traktatens artikel 185, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 186, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 192, sidste stykke.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

ARTIKEL 37

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem Medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem Medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

ARTIKEL 38

Undlader den, der behørigt er indstævnt, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom imod ham. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

ARTIKEL 39

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

ARTIKEL 40

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

ARTIKEL 41

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end 10 år efter dommens afsigelse.

ARTIKEL 42

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

ARTIKEL 43

Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktsforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af to måneder, der omhandles i artikel 173; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 175, stk. 2, anvendelse.

ARTIKEL 44

Det i Traktatens artikel 188 nævnte procesreglement for Domstolen skal foruden de i denne Statut indeholdte bestemmelser indeholde alle øvrige forskrifter, der er nødvendige for dens anvendelse og om fornødent dens udfyldning.

ARTIKEL 45

Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tillempninger af bestemmelserne i denne Statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til Traktatens artikel 165, sidste stykke.

ARTIKEL 46

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode skal nybesættes i henhold til Traktatens artikel 167, stk. 2 og 3.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Protokol.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

III

KONVENTION

GENNEMFØRELSESKONVENTION

VEDRØRENDE

DE OVERSØISKE LANDES

OG TERRITORIERS ASSOCIERING

MED FÆLLESSKABET

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastlægge den i Traktatens artikel 136 omhandlede Gennemførelseskonvention,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

ARTIKEL 1

Medlemsstaterne deltager på de i det følgende fastsatte vilkår i foranstaltninger, der kan fremme den sociale og økonomiske udvikling i de lande og territorier, der er nævnt i Traktatens Bilag IV, ved en indsats i tilslutning til de bestræbelser, som udfoldes af de ansvarlige myndigheder i disse lande og territorier.

Med dette mål for øje oprettes en Udviklingsfond for de oversøiske lande og territorier, til hvilken Medlemsstaterne i en femårig periode indbetaler de i denne Konventions Bilag A fastsatte årlige bidrag.

Fonden bestyres af Kommissionen.

ARTIKEL 2

I forståelse med de stedlige myndigheder eller befolkningens repræsentation i de pågældende lande og territorier forelægger de ansvarlige myndigheder i disse lande og territorier Kommissionen sådanne sociale og økonomiske projekter, som søges finansieret af Fællesskabet.

ARTIKEL 3

Kommissionen fastsætter hvert år almindelige planer for anvendelsen af de midler, som er til rådighed i henhold til denne Konventions Bilag B, på de forskellige grupper af projekter.

De almindelige planer omfatter projekter til finansiering af

a) visse sociale institutioner, især hospitaler, institutter for undervisning, teknisk forskning, og for erhvervsvejledning samt fremme af befolkningernes faglige uddannelse;

b) investeringer af almen interesse i erhvervsvirksomheder, som har direkte tilknytning til gennemførelsen af et program for produktive og konkrete udviklingsprojekter.

ARTIKEL 4

Ved begyndelsen af hvert regnskabsår træffer Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Kommissionen beslutning om de beløb, der skal anvendes til finansiering

a) af de i artikel 3, litra a, omhandlede sociale institutioner,

b) af de i artikel 3, litra b, nævnte investeringer af almen interesse i erhvervsvirksomheder.

Rådets beslutning bør tage sigte på en hensigtsmæssig geografisk fordeling af de midler, der er til rådighed.

ARTIKEL 5

(1) Kommissionen træffer afgørelse om fordelingen af de midler, der er til rådighed i henhold til artikel 4, litra a, mellem de forskellige ansøgninger om finansiering af sociale institutioner.

(2) Kommissionen udarbejder forslag til finansiering af de investeringsprojekter, som den tager i betragtning i henhold til artikel 4, litra b.

Den meddeler Rådet disse forslag.

Hvis ingen Medlemsstat inden en måneds forløb forlanger, at Rådet tager dem op til behandling, betragtes forslagene som godkendt.

Hvis de tages op til behandling i Rådet, træffer dette inden to måneder afgørelse med kvalificeret flertal.

(3) De beløb, som ikke er anvist i løbet af et år, overføres til de følgende år.

(4) De anviste beløb stilles til rådighed for de myndigheder, som er ansvarlige for arbejdets gennemførelse. Kommissionen påser, at beløbene anvendes til de vedtagne formål og under de bedst mulige økonomiske betingelser.

ARTIKEL 6

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med kvalificeret flertal inden seks måneder efter Traktatens ikrafttræden de nærmere retningslinjer for indkaldelse og overførsel af bidragene, for budgetreglerne og for forvaltningen af Udviklingsfondens midler.

ARTIKEL 7

Det kvalificerede flertal, der nævnes i artiklerne 4, 5 og 6, kræver 67 stemmer. De enkelte Medlemsstater råder over følgende antal stemmer:

Belgien	11
Tyskland	33
Frankrig	33
Italien	11
Luxembourg	1
Nederlandene	11

ARTIKEL 8

I hvert land eller territorium udstrækkes etableringsretten gradvis til at omfatte statsborgere og selskaber i de Medlemsstater, der ikke opretholder særlige forbindelser med det pågældende land eller territorium. I løbet af det første år, i hvilket denne Konvention finder anvendelse, fastlægger Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nærmere retningslinjer herfor på en sådan måde, at enhver forskelsbehandling gradvis ophører i løbet af overgangsperioden.

ARTIKEL 9

I samhandelen mellem Medlemsstaterne og disse lande og territorier gælder de toldbestemmelser, der er fastsat i Traktatens artikler 133 og 134.

ARTIKEL 1o

I denne Konventions gyldighedsperiode anvender Medlemsstaterne i deres samhandel med disse lande og territorier de bestemmelser i det kapitel af Traktaten, der omhandler ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne, som de i samme periode anvender i deres indbyrdes forbindelser.

ARTIKEL 11

(1) I hvert land eller territorium, hvor der findes indførselskontingenter, skal, et år efter denne Konventions ikrafttræden, de kontingenter, der er oprettet over for andre Stater end den, som dette land eller territorium har særlige forbindelser med, omdannes til globalkontingenter, som de andre Medlemsstater uden forskelsbehandling har adgang til. Fra samme tidspunkt forhøjes disse kontingenter årligt i henhold til bestemmelserne i Traktatens artikel 32 og artikel 33, stk. (1), (2), (4), (5), (6) og (7).

(2) Udgør globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare mindre end 7% af et lands eller territoriums samlede indførsel, fastsættes senest et år efter nærværende Konventions ikrafttræden et kontingent, som svarer til 7% af denne indførsel, og som årligt forhøjes i henhold til de i stk. (1) nævnte bestemmelser.

(3) Er der i et land eller territorium ikke indrømmet indførselskontingent for visse varer, fastlægger Kommissionen ved en beslutning vilkårene for fastsættelse og udvidelse af de kontingenter, der står åbne for de øvrige Medlemsstater.

ARTIKEL 12

I det omfang, Medlemsstaternes indførselskontingenter gælder for indførsel hidrørende såvel fra en Medlemsstat, der har særlige forbindelser med et land eller territorium, som fra dette land eller territorium, udgør den del af indførslen, der hidrører fra de omhandlede lande og territorier, et globalkontingent, der beregnes på grundlag af indførselsstatistikken. Dette

kontingent fastsættes i løbet af det første år, i hvilket denne Konvention finder anvendelse, og forhøjes i henhold til de i artikel 10 fastsatte bestemmelser.

ARTIKEL 13

Bestemmelserne i artikel 10 er ikke til hinder for de forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af handelen.

ARTIKEL 14

Efter nærværende Konventions udløb og indtil de associeringsbestemmelser, der skal gælde for en ny periode, er fastsat, skal indførselskontingenterne i disse lande og territorier på den ene side og i Medlemsstaterne på den anden side, for så vidt angår varer med oprindelse i disse lande og territorier, forblive på det niveau, der er fastsat for det femte år. Den ordning, som ved udløbet af det femte år gælder for etableringsretten, opretholdes ligeledes.

ARTIKEL 15

(1) For indførsel fra tredjeland af ubrændt kaffe til Italien og Beneluxlandene og af bananer til Forbundsrepublikken Tyskland, indrømmes toldkontingenter i henhold til de bestemmelser, der er fastsat i de til denne Konvention knyttede Protokoller.

(2) Hvis Konventionen udløber, inden en ny aftale er afsluttet, skal der, indtil denne ny aftale er indgået, indrømmes Medlemsstaterne toldkontingenter med hensyn til bananer, kakaobønner og ubrændt kaffe, som kan komme ind under de ved begyndelsen af anden etape gældende toldsatser, og som skal

svare til indførselskvanta fra tredjeland i løbet af det sidste år, for hvilket der foreligger statistiske oplysninger.

Disse kontingenter forhøjes i påkommende tilfælde proportionalt med forbrugsstigningen i de importerende lande.

(3) De Medlemsstater, som indrømmes toldkontingenter, der kan komme ind under de ved Traktatens ikrafttræden gældende toldsatser i henhold til Protokollerne vedrørende indførsel af ubrændt kaffe og bananer fra tredjeland, har ret til for disse varer i stedet for den i foregående stykke nævnte ordning at opretholde disse toldkontingenter på det niveau, de har nået ved Konventionens ophør.

Disse kontingenter forhøjes i påkommende tilfælde under de i stk. (2) nævnte betingelser.

(4) Efter anmodning fra de pågældende Stater fastsætter Kommissionen størrelsen af de i ovenstående stykker omhandlede toldkontingenter.

ARTIKEL 16

Bestemmelserne i artiklerne 1 - 8 i denne Konvention finder anvendelse på Algeriet og på de franske oversøiske departementer.

ARTIKEL 17

Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 indgås denne Konvention for et tidsrum af fem år.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Bilag A, omhandlet i Konventionens artikel 1

	Første år	Andet år	Tredje år	Fjerde år	Femte år	Ialt
Procenter	10%	12,5%	16,5%	22,5%	38,5%	100%
Lande	i millioner EBU-enheder					
Belgien	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Frankrig	20	25	33	45	77	200
Italien	4	5	6,60	9	15,40	40
Luxembourg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Nederlandene	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Tyskland	20	25	33	45	77	200

Bilag B, omhandlet i Konventionens artikel 3

	Første år	Andet år	Tredje år	Fjerde år	Femte år	Ialt
Procenter	10%	12,5%	16,5%	22,5%	38,5%	100%
Oversøiske lande og territorier med tilknytning til	i millioner EBU-enheder					
Belgien	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Frankrig	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Italien	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Nederlandene	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

PROTOKOL

VEDRØRENDE TOLDKONTINGENT

FOR INDFØRSEL AF BANANER

(ex 08.01 i Bruxelles-Nomenklaturen)

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Konventionen:

(1) Fra den i Traktatens artikel 23, stk. (1), litra b, nævnte første tilnærmelse af de ydre toldsatser og indtil udløbet af anden etape indrømmes Forbundsrepublikken Tyskland et årligt toldfrit indførselskontingent, som svarer til 90% af de i 1956 indførte mængder med fradrag af de mængder, der hidrører fra de i Traktatens artikel 131 omtalte lande og territorier.

(2) Fra udløbet af anden etape og indtil udløbet af tredje etape andrager dette kontingent 80% af den ovenfor nævnte mængde.

(3) De i ovennævnte stykke fastsatte årlige kontingenter forhøjes med 50% af forskellen mellem de samlede indførte mængder i det foregående år og de mængder, som er blevet indført i 1956.

Såfremt den samlede indførsel er faldet i forhold til 1956, kan det ovennævnte årlige kontingent i den i stk. (1) nævnte periode ikke overstige 90% af indførslen i det foregående år og i den i stk. (2) nævnte periode ikke overstige 80% af indførslen i det foregående år.

(4) Fra tidspunktet for den fælles toldtarifs fuldstændige gennemførelse andrager kontingentet 75% af indførslen i 1956. Dette kontingent forhøjes efter reglerne i stk. (3), første afsnit.

Såfremt indførslen er faldet i forhold til 1956, kan ovennævnte årlige kontingent ikke overstige 75% af indførslen i det foregående år.

På forslag af Kommissionen træffer Rådet med kvalificeret flertal beslutning om afskaffelse eller ændring af dette kontingent.

(5) Den indførselsmængde for året 1956, med fradrag af indførslen fra de i Traktatens artikel 131 nævnte lande og territorier, som i henhold til ovennævnte bestemmelser skal tjene som grundlag for beregningen af kontingenterne, er 290.000 tons.

(6) Såfremt disse lande og territorier ikke ser sig i stand til fuldt ud at levere de mængder, som Forbundsrepublikken Tyskland ønsker, erklærer de pågældende Medlemsstater sig rede til at give deres samtykke til en tilsvarende forhøjelse af det tyske toldkontingent.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Samtidig med undertegnelsen af denne Protokol har den befuldmægtigede for Forbundsrepublikken Tyskland i sin regerings navn fremsat følgende erklæring, som de øvrige befuldmægtigede har taget til efterretning:

Forbundsrepublikken Tyskland erklærer sig rede til at opmuntre foranstaltninger, som fra privat tysk side måtte blive truffet med henblik på at fremme salget i Forbundsrepublikken af bananer fra de associerede oversøiske lande og territorier.

Med dette mål for øje skal der så snart som muligt indledes forhandlinger mellem erhvervskredsene i de forskellige lande, som er interesseret i levering og afsætning af bananer.

PROTOKOL

VEDRØRENDE TOLDKONTINGENT

FOR INDFØRSEL AF UBRÆNDT KAFFE

(ex 09.01 i Bruxelles-Nomenklaturen)

I/DK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Konventionen:

A. Vedrørende Italien

I den første periode af de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, og efter at den første ændring af toldsatserne har fundet sted i overensstemmelse med artikel 23 i Traktaten, gælder ved indførsel af ubrændt kaffe fra tredjeland til italiensk område de toldsatser, der anvendes ved Traktatens ikrafttræden, dog højst for et årligt kontingent, der svarer til den samlede indførsel af ubrændt kaffe fra tredjeland til Italien i løbet af året 1956.

Fra det sjette år efter Traktatens ikrafttræden og indtil udløbet af anden etape nedsættes det i foregående stykke nævnte oprindelige toldkontingent med 2o%.

Fra begyndelsen af tredje etape og under hele dens varighed fastsættes toldkontingentet til 5o% af det oprindelige kontingent.

Fra overgangsperiodens udløb og for et tidsrum af fire år kan der for op til 2o% af det oprindelige kontingent ved indførslel af ubrændt kaffe til Italien fortsat benyttes de toldsatser, som blev anvendt i dette land ved Traktatens ikrafttræden.

Kommissionen undersøger, om den i foregående stykke nævnte procentsats og frist er berettigede.

Traktatens bestemmelser finder anvendelse på de mængder, der indføres ud over de ovennævnte kontingenter.

B. Vedrørende Benelux-landene

Fra begyndelsen af anden etape og under hele dens varighed kan indførsel til Benelux-landene af ubrændt kaffe fra tredjeland fortsat ske toldfrit indtil et kvantum på 85% af den samlede indførsel af ubrændt kaffe i det sidste år, for hvilket der foreligger statistik.

Fra begyndelsen af tredje etape og under hele dens varighed nedsættes den i foregående stykke nævnte toldfri import til 5o% af det samlede kvantum ubrændt kaffe, som blev indført i løbet af det sidste år, for hvilket der foreligger statistik.

Traktatens bestemmelser finder anvendelse på de mængder, der indføres ud over de ovennævnte kontingenter.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P.H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

KONVENTION

VEDRØRENDE FÆLLES INSTITUTIONER FOR

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

I/DK

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

HVEM DET LIGGER PÅ SINDE at undgå, at flere institutioner varetager ligeartede opgaver inden for De Europæiske Fællesskaber, som de har oprettet,

HAR BESLUTTET for disse Fællesskaber at oprette visse fælles institutioner og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul-Henri SPAAK, udenrigsminister,

Baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Dr. Konrad ADENAUER, forbundskansler,

Professor dr. Walter HALLSTEIN, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU, udenrigsminister,

Maurice FAURE, statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI, ministerpræsident,

Professor Gaetano MARTINO, udenrigsminister;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister,

Lambert SCHAUS, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS, udenrigsminister,

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser:

AFDELING I

Forsamlingen

ARTIKEL 1

Den myndighed og de beføjelser, som Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab tillægger Forsamlingen, udøves på de betingelser, der er fastsat i de to Traktater, af en eneste Forsamling, der sammensættes og udpeges som fastsat dels i artikel 138 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, dels i artikel 108 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

ARTIKEL 2

(1) Så snart den i foregående artikel omhandlede eneste Forsamling påbegynder sin virksomhed, træder den i stedet for den fælles Forsamling, der er nævnt i artikel 21 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab. Den udøver den myndighed og de beføjelser, der ved den nævnte Traktat er tillagt Den fælles Forsamling, i overensstemmelse med de i Traktaten fastsatte bestemmelser.

(2) Fra det tidspunkt, den i foregående artikel omhandlede eneste Forsamling påbegynder sin virksomhed, ophæves derfor artikel 21 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og erstattes af følgende bestemmelser:

"ARTIKEL 21

(1) Forsamlingen består af delegerede, der af Parlamenterne udpeges blandt deres medlemmer i overensstemmelse med den af hver Medlemsstat fastsatte fremgangsmåde.

(2) De delegeredes antal fastsættes som følger:

Belgien	14
Tyskland	36
Frankrig	36
Italien	36
Luxembourg	6
Nederlandene	14

(3) Forsamlingen udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser."

AFDELING II

Domstolen

ARTIKEL 3

De beføjelser, som Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab tillægger Domstolen, udøves på de i disse Traktater fastlagte betingelser af en eneste Domstol, der sammensættes og udpeges som fastsat i artiklerne 165-167 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og i artiklerne 137-139 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

ARTIKEL 4

(1) Så snart den i foregående artikel omhandlede eneste Domstol påbegynder sin virksomhed, træder den i stedet for den Domstol, der er nævnt i artikel 32 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab. Den udøver de beføjelser, der er tillagt denne Domstol ved den nævnte Traktat, i overensstemmelse med de i Traktaten fastsatte bestemmelser.

Præsidenten for den i foregående artikel omhandlede eneste Domstol udøver de beføjelser, der ved Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab er tillagt præsidenten for den ved denne Traktat oprettede Domstol.

(2) Fra det tidspunkt, den i foregående artikel omhandlede eneste Domstol påbegynder sin virksomhed,

a) ophæves derfor artikel 32 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og erstattes af følgende bestemmelser:

"ARTIKEL 32

Domstolen består af syv dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 41.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 32 b, stk. 2."

"ARTIKEL 32 a

Domstolen bistås af to generaladvokater.

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 31.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 32 b, stk. 3."

"ARTIKEL 32 b

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis tre og fire dommere. De tre dommere, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Den generaladvokat, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges."

"ARTIKEL 32 c

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling."

b) ophæves derfor bestemmelserne i denne Protokol, der er knyttet til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og som vedrører Statutten for Domstolen, i det omfang de strider mod artiklerne 32-32 c i denne Traktat.

AFDELING III

Det økonomiske og sociale Udvalg

ARTIKEL 5

(1) De opgaver, som Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab tillægger Det økonomiske og sociale Udvalg, varetages på de i de to Traktater fastlagte betingelser af et eneste økonomisk og socialt Udvalg, der sammensættes og udpeges som fastsat i artikel 194 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og i artikel 166 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(2) Det i foregående stykke omhandlede eneste økonomiske og sociale Udvalg skal omfatte en faglig sektion og kan omfatte kompetente underudvalg for de områder eller spørgsmål, der henhører under Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(3) Bestemmelserne i artikel 193 og 197 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab finder anvendelse på det i stk. (1) omhandlede eneste økonomiske og sociale Udvalg.

AFDELING IV

Finansieringen af disse institutioner

ARTIKEL 6

Driftsudgifterne for den eneste Forsamling, den eneste Domstol og det eneste økonomiske og sociale Udvalg fordeles lige mellem de pågældende Fællesskaber.

Nærmere forskrifter for gennemførelsen af denne artikel fastsættes ved fælles overenskomst af de kompetente myndigheder for hvert Fællesskab.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 7

Denne Konvention skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks Regering.

Denne Konvention træder i kraft samtidig med Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

ARTIKEL 8

Denne Konvention, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Konvention.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

SLUTAKT

FRA

REGERINGSKONFERENCEN VEDRØRENDE

FÆLLESMARKEDET

OG

EURATOM

I/DK

REGERINGSKONFERENCEN VEDRØRENDE FÆLLESMARKEDET OG EURATOM, nedsat i Venedig den 29. maj 1956 af udenrigsministrene for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, der har fortsat arbejdet i Bruxelles, og som efter afslutningen af dette er trådt sammen i Rom den 25. marts 1957, HAR FASTLAGT FØLGENDE TEKSTER:

I

1. TRAKTAT om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og dertil hørende bilag,

2. Protokol vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank,

3. Protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer,

4. Protokol om visse bestemmelser angående Frankrig,

5. Protokol vedrørende Italien,

6. Protokol vedrørende Storhertugdømmet Luxembourg,

7. Protokol vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af Medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning,

8. Protokol vedrørende den ordning, der skal finde anvendelse på varer, som henhører under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, med hensyn til Algeriet og Den Franske Republiks oversøiske departementer,

9. Protokol vedrørende mineralolier og visse mineraloliederivater,

10. Protokol vedrørende anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele,

11. Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, og dertil hørende bilag

12. Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af bananer,

13. Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af ubrændt kaffe.

II

1. TRAKTAT om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og dertil hørende bilag,

2. Protokol vedrørende anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab på de ikke-europæiske dele af Kongeriget Nederlandene.

III

KONVENTION vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber.

I forbindelse med undertegnelsen af disse tekster har Konferencen vedtaget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne akt:

1. Fælleserklæring vedrørende samarbejdet med Stater, som er medlemmer af de internationale organisationer,

2. Fælleserklæring vedrørende Berlin,

3. Programerklæring med henblik på associeringen af franc-områdets selvstændige lande med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

4. Programerklæring med henblik på Kongeriget Libyens associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

5. Programerklæring vedrørende Somaliland, som for tiden er under Den Italienske Republiks formynderskab,

6. Programerklæring med henblik på Surinams og De nederlandske Antillers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Konferencen har endvidere taget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne akt, til efterretning:

1. Erklæring fra Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende begrebet "tyske statsborgere",

2. Erklæring fra Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende Traktaternes anvendelse på Berlin,

3. Erklæring fra Regeringen for Den Franske Republik vedrørende ansøgninger om patenter, der angår viden, som er underkastet bestemmelser om hemmeligholdelse af hensyn til forsvaret.

Endelig har Konferencen besluttet senere at udarbejde:

1. Protokol vedrørende Statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol,

2. Protokol vedrørende Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs privilegier og immuniteter,

3. Protokol vedrørende Statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol,

4. Protokol vedrørende Det Europæiske Atomenergifællesskabs privilegier og immuniteter.

Protokollerne 1 og 2 skal udgøre bilag til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og Protokollerne 3 og 4 skal udgøre bilag til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

FÆLLESERKLÆRING

vedrørende

samarbejdet med Stater,

som er medlemmer af de internationale organisationer

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM PÅ TIDSPUNKTET FOR undertegnelsen af Traktaterne om oprettelse dem imellem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

ERKENDER det ansvar, de påtager sig for Europas fremtid ved at forene deres markeder, ved at tilnærme deres økonomier til hinanden og ved på dette område at fastlægge principperne for og den nærmere udformning af en fælles politik,

INDSER, at deres oprettelse af en indbyrdes toldunion og af et snævert samarbejde om den fredelige udvikling af atomenergien, begge effektive midler til økonomisk og social fremgang, bør bidrage til fremme ikke alene af deres egen, men også af andre landes velstand,

ØNSKER at lade disse lande få del i de herved åbnede muligheder for ekspansion,

ERKLÆRER SIG REDE TIL straks ved disse Traktaters ikrafttræden at indgå aftaler med de andre lande - især inden for rammerne af de internationale organisationer, hvoraf de er medlemmer - med henblik på at nå disse mål af fælles interesse og på at sikre den harmoniske udvikling af al handel.

FÆLLESERKLÆRING

vedrørende

Berlin

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER Berlins særlige stilling og nødvendigheden af at yde denne by den frie verdens støtte I BETRAGTNING,

SOM ØNSKER at bekræfte deres solidaritet med Berlins befolkning,

VIL GØRE DERES INDFLYDELSE GÆLDENDE inden for Fællesskabet med henblik på at sikre, at alle sådanne foranstaltninger træffes, som er nødvendige for at lette Berlins økonomiske og sociale stilling, fremme dens udvikling og sikre dens økonomiske stabilitet.

PROGRAMERKLÆRING

med henblik på

associeringen af franc-områdets selvstændige lande

med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

REGERINGERNE FOR KONGERIET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER de aftaler og overenskomster af økonomisk, finansiel og valutamæssig karakter, der er afsluttet mellem Frankrig og franc-områdets øvrige selvstændige lande, I BETRAGTNING,

SOM ØNSKER at opretholde og styrke de traditionelle handelsforbindelser mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Medlemsstater og disse selvstændige lande og at bidrage til sidstnævnte økonomiske og sociale udvikling,

ERKLÆRER SIG REDE TIL, så snart Traktaten er trådt i kraft, at foreslå disse lande forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING

med henblik på

Kongeriget Libyens associering

med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER de økonomiske forbindelser, der består mellem Italien og Kongeriget Libyen, I BETRAGTNING,

SOM ØNSKER at opretholde og styrke de traditionelle handelsforbindelser mellem Fællesskabets Medlemsstater og Kongeriget Libyen og at bidrage til Libyens økonomiske og sociale udvikling,

ERKLÆRER SIG REDE TIL, så snart Traktaten er trådt i kraft, at foreslå Kongeriget Libyen forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING

vedrørende

Somaliland, som for tiden er under

Den Italienske Republiks formynderskab

REGERINGERNE FOR KONGERIET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM ØNSKER - i forbindelse med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab - at fastlægge rækkevidden af denne Traktats artikler 131 og 227, da den italienske administration, ifølge artikel 24 i overenskomsten om formynderskab vedrørende territoriet Somaliland, for dette områdes vedkommende ophører den 2. december 1960,

ER BLEVET ENIGE OM at forbeholde de myndigheder, som efter dette tidspunkt vil være ansvarlige for Somalilands udenrigsanliggender, retten til at bekræfte dette områdes associering med Fællesskabet, og erklærer sig rede til i påkommende tilfælde at foreslå disse myndigheder forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING

med henblik på

Surinams og De nederlandske Antillers associering

med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER de stærke bånd, der forener Kongeriget Nederlandenes enkelte dele, I BETRAGTNING,

SOM ØNSKER at opretholde og styrke de traditionelle handelsforbindelser mellem på den ene side Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Medlemsstater og på den anden Surinam og De nederlandske Antiller og at bidrage til disse landes økonomiske og sociale udvikling,

ERKLÆRER SIG REDE TIL, så snart Traktaten er trådt i kraft, efter Kongeriget Nederlandenes anmodning at indlede forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om Surinams og De nederlandske Antillers økonomiske associering med Fællesskabet.

ERKLÆRING

fra

REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

vedrørende

begrebet "tyske statsborgere"

Samtidig med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab afgiver Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland følgende erklæring:

"For så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland skal der ved statsborgere forstås alle tyskere, således som dette begreb er defineret i dens grundlov."

ERKLÆRING

fra

REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

vedrørende

Traktaternes anvendelse på Berlin

Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland forbeholder sig ret til ved deponeringen af sine ratifikationsdokumenter at erklære, at Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab finder tilsvarende anvendelse på Land Berlin.

ERKLÆRING

fra

REGERINGEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK

vedrørende

ansøgninger om patenter, der angår viden,
som er underkastet bestemmelser om hemmeligholdelse
af hensyn til forsvaret

DEN FRANSKE REPUBLIKS REGERING,

SOM TAGER bestemmelserne i artiklerne 17 og 25, stk. (2), i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, I BETRAGTNING,

ERKLÆRER SIG REDE TIL at træffe sådanne administrative foranstaltninger og at forelægge det franske Parlament forslag til en sådan lovgivning, at det straks fra Traktatens ikrafttræden sikres, at patentansøgninger, der angår hemmelig viden, i overensstemmelse med sædvanlig praksis, tages til følge ved meddelelse af patenter, der ledsages af et midlertidigt forbud mod offentliggørelse.